

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Mesleğe Yeni Başlayan
Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları

FORUM -3-

ANTALYA / 22 MART 2008

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -3-

ANTALYA
22 Mart 2008

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -3-

ANTALYA
22 Mart 2008

Türkiye Barolar Birliği Yayınları: 141
Forum Dizisi: 3

Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları

Yayına Hazırlayan
Av. Özcan Çine

ISBN: 978-9944-234-39-9
© Türkiye Barolar Birliği
Birinci Baskı: Nisan 2008, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Karanfil Sokağı 5/62
06650 Kızılay - ANKARA
Tel: (312) 425 30 11 Faks: 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-posta: admin@barobirlik.org.tr
yayin@barobilik.org.tr

Sayfa Tasarımı ve Ofset Hazırlık
Düş Atelyesi (0312.215 70 37)

Baskı
Şen Matbaa
Özveren Sokağı 25/B Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

İÇİNDEKİLER

Giriş	VII
-------------	-----

BİRİNCİ OTURUM

Av. Seyfi GÜNDÜZ	3
Av. Mehmet Zeki DURMAZ	3
Av. Güneş GÜRSELER	5
Av. Özcan ÇİNE	9
Çağlayan KARA	10
Av. Mustafa Murat BİLGİN	21
Av. Servet AÇIKALIN	26
Mustafa Emrah ARIK	27
Av. Serap DEMİRCAN	29
Av. Dilara DENİZER	32
Av. Baştuğ ÇALIŞIR	33
Av. Oğuz DİLEK	35
Av. Bülent ÜNER	36
Av. Nurhan KOÇAK	38
Av. Hasan ELAL	39
Av. Vedat TÜRKMEN	42
Av. Erman KESKİN	44

İKİNCİ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE.....	51
Av. Güneş GÜRSELER.....	51
Av. Soner KOCABEY.....	58
Av. Musa DEMİRCAN.....	70

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Av. Süleyman KAYA.....	81
Av. Hadi ÇİN.....	85
Av. Levent KAYA.....	87
Av. Remzi DEMİRKOL.....	88
Av. Ayhan ATASAYAR.....	94
Ezgi HEPGÜLERLER.....	98
Av. Mehmet Zeki DURMAZ.....	101

Avukatlık Mesleği ve baroların bugününü ve yarınını tartışarak gerekirse yeni bir Avukatlık Kanunu hazırlanması ya da avukatlık meslek mevzuatında yapılacak değişiklikleri tespit etmek, sorun ve çözüm önerilerini mesleğin geleceğinin emanet edildiği genç meslektaşlarımızdan ilk elden öğrenilip değerlendirilmesi amacıyla geniş katılımlı FORUM'lar düzenlenmesi düşüncesi Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun aldığı bir kararla yaşama geçirildi.

Bu amaçla Türkiye Barolar Birliği'nin düşünce, öneri ve katkıları ile Ankara Barosu'na kayıtlı, meslek yaşları 0-10 yıl olan bir gurup avukat meslektaşımız, hazırlık çalışmaları çerçevesinde meslek yaşı 0-10 olan avukat meslektaşlarımızın bu foruma daha hazırlıklı olarak katılmaları, çözüm önerilerinde bulunabilmeleri için bir bildiri metni hazırladı, bu bildiri de meslek sorunları; "Bağımsızlık", "Meslek Örgütü", "Ekonomik Sorunlar" ve "Eğitim Sorunları" şeklinde dört ana başlık halinde belirtilip sorunların bunlarla da sınırlı olmadığı ve başkaca birçok sorunun da bulunduğu da vurgulanarak "BİRLİKTE ÇÖZELİM" sloganıyla genç avukat meslektaşlarımız foruma davet edildiler.

"Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları" konulu forumların ilki 17 Kasım 2007 tarihinde Ankara'da, ikincisi 16 Şubat 2008 tarihinde Adana'da ve üçüncüsü de 22 Mart 2008 tarihinde Antalya'da yapıldı. Elinizdeki bu üçüncü kitap Antalya'da forumda kayda alınan konuşmaların çözümlenerek yayınlanmış halidir.

Her forumdan sonra konuşmalar bu şekilde kitap haline getirilerek meslektaşlarımızın ve tüm ilgililerin bilgi ve değerlendirmelerine sunulmaktadır.

**FORUM'UN DÜZENLENMESİ VE
ORGANİZASYONUNDA EMEĞİ GEÇENLER**

Av. E. Özge BAYIR
Av. Deniz KÜZECİ
Av. Meriç GENÇAY
Av. Başak PEKER
Av. Nilüfer AKMAN ÖĞÜN
Av. Beyza BİRBEN
Av. Cemre KOCAÇİMEN
Av. Bahadır Turan DURMAZ
Av. Ender AZİZOĞLU
Av. Aslı TATLIDİL
Av. Zeynep DURMAZ
Av. Gamze KARADUMAN
Av. Gülşah DENİZ
Av. Emre Bertan ÖZASLAN
Av. Muzaffer NERSE
Av. Gökten KOÇYILDIRIM
Av. Işıl TURŞUCU
Av. Pınar ÜNLÜ

Antalya Barosu
Isparta Barosu
Burdur Barosu

Mesleğe Yeni Başlayan
AVUKATLARIN
Sorunları ve Çözüm Yolları
Bizler Avukatız!

Sorunların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi için mücadele ediyoruz...

Peki ya bizim sorunlarımız?

Mesleğimiz toplumdaki itibarını her geçen gün biraz daha yitiriyor, kan kaybediyor. Mensubu olmaktan onur duyduğumuz mesleğimizin icrası giderek zorlaşıyor. Sorunlar çığ gibi büyüyor. Kısaca, mesleğe yeni başlayan avukatlar için daha da daralıyor.

Ve şimdi, mesleğin geleceği olan genç avukatlar tartışıyor.

- Avukatın hizmet alanındaki işler, niçin başka meslek gruplarına aktarılıyor?

- Bir başka avukatın yanında ücretli olarak çalışan avukatın konumu nedir? Sorunlar nasıl çözümlenebilir?

- Sosyal güvenlik koşulları nasıl daha yeterli hale getirilebilir?

- Avukatlar arasındaki fırsat eşitsizliği ve haksız rekabet nasıl giderilebilir?

- Meslek örgütlerimiz ne kadar etkili?

- Mesleğe yeni başlayan avukatlar meslek örgütlerinde ne kadar temsil edilebiliyor?

- Meslek içi eğitim, avukatlık staj ve hukuk fakültele-

ri bağlamında, eğitim sorunlarımız nasıl çözümlenebilir?

- Avukatlık mesleğinde uzmanlaşma olmalı mıdır?

-Teoride var olan avukat bağımsızlığı, pratikte korunabiliyor mu? Ve benzer diğer sorunlar.....

Amacımız sorunlarımızı birlikte tespit etmek, eleştiri ve önerilerden sonuç çıkartarak ideale ulaşmak.

Tek tek çözüm bulamadığımız sorunları beraber değerlendirmeye, farklı çözüm yolları aramaya ve birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Mesleğe yeni başlayan avukatlar tarafından düzenlenen bu forum, hiçbir siyasi veya ideolojik ayrım gözetmeksizin, tüm genç avukatlara yöneliktir. Forumun düzenlenmesindeki amaç, sorunlarımızı tespit etmek, etraflıca tartışmak ve çözüm önerileri geliştirmektir. Meslek sorunlarına ilişkin görüş ve önerilerinizi forumda söz alarak, hazırlamış olduğunuz metinleri forum alanındaki görevlilere teslim ederek veya myba@barobirlik.org.tr veya meslegeyenibaslayanavukatlar@barobirlik.org.tr adresine e-posta göndererek iletebilirsiniz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

Birinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Av. Seyfi GÜNDÜZ (Antalya Barosu Yönetim Kurulu Üyesi, Sunucu): Sevgili meslektaşlarım; *“Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları”* konulu foruma Antalya Barosu Yönetim Kurulu adına ve şu an salonda bulunan Antalya Barosu Yönetim Kurulu’nun en genç üyesi olarak hepinize hoş geldiniz diyorum ve forumun açılış konuşmasını yapmak üzere Antalya Baro Başkanı Sayın Av. Mehmet Zeki Durmaz’ı kürsüye davet ediyorum.

SEYFİ
GÜNDÜZ’ÜN
KONUŞMASI

Av. Mehmet Zeki DURMAZ (Antalya Barosu Başkanı): Sayın Divan, Sayın Genel Sekreterim, Sayın Saymanım, Sayın Manisa, Denizli ve Burdur başkanlarım; Isparta Başkanı’mıza özel söyleyeceklerim vardı, onu sona bırakıyorum, kaçak başkanlarımız da herhalde salona gelemediler. Denizli ve Aydın başkanlarımız da Antalya’dalar, inşallah bu sesimi duyarak kaçaklıklarını ilan ettiğim için salona gelirler. Bizim komşu iki vilayetimiz var. Isparta Başkanı ender bayan başkanlardan biri, ona özel olarak hoş geldin demek istiyorum. Böyle bir pozitif ayrımcılığı da tanımak istiyorum.

MEHMET ZEKİ
DURMAZ’IN
KONUŞMASI

Sevgili meslektaşlarım; bu çalışma için öncelikle Türkiye Barolar Birliği’ne teşekkürlerimizi bildirmek istiyoruz. Çünkü gerçekten mesleğimizin sorunları, her ne kadar mesleğe yeni başlayan meslektaşlarımız için bu forumlar düzenleniyorsa

MEHMET ZEKI
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

da, mesleğin sorunlarını birbirinden ayırmak, 1 günlük avukatla 10 yıllık, 30 yıllık, 40 yıllık avukatın sorunlarını ve buna koşut olarak hukukun sorunlarını birbirinden ayırma olasılığı yok maalesef. Özellikle son günlerde, son aylarda avukatın öneminin, yani savunmanın önemi ve hukukun öneminin bir kez daha çok öne çıktığını görüyoruz. Her şeyin çözümünün hukukta aranması gerektiğini, hukuk dışı arayışların toplumların her kesimine ciddi biçimde yansıtacağını ve bunun da toplumların demokratik yaşamında, devlet yaşamında ciddi tedirginliklere, tehlikelere yol açabileceğini de son günlerde hep birlikte izlemekteyiz.

Bu çalışmalarla ilgili bundan önce yapılan iki bölge çalışması Ankara ve Adana'da yapılmış. Bu kitapçıklardan bir tanesini okuma olanağı buldum, ilk Ankara'da yapılanı, diğerini ben de sizler gibi burada, salonda aldım. Orada da meslektaşlarımız sorunlarını iletirken zaman zaman çözüm önerilerini de getirmişler. Olması gereken de, sanıyorum Türkiye Barolar Birliği'nin temel beklentisi de sadece bu forumları bir ağlama duvarı olarak görmek değil, sorunları söylerken çözüm önerilerini de getirerek barolarımıza, Türkiye Barolar Birliği'ne, hazırlanacak olan özellikle avukatlık yasa tasarılarıyla ilgili bir ışık sunmak olacaktır diye düşünüyorum.

Bu çalışmaların sonunda, daha önce olduğu gibi, bugün de bu çalışmalar gene Türkiye Barolar Birliği tarafından kitaplaştırılacak, bunlar size sunulacak. Ama Sayın TBB Başkanı Özdemir Özok'un Ankara Forumu açış konuşmasında söyledikleri gibi, burada gönül ister ki hepimiz konuşup, biraz önce söylemeye çalıştığım gibi, sorunları söylerken çözüm önerilerini de sunmak, ama bunları sunarken de Birlik Başkanının deyimiyle sövme ve dövme hariç her şeyi söyleyebileceğinizi ben de söylemek istiyorum.

Bu çalışmanın Türkiye'ye, barolara, avukatlara ve en önemlisi hukukun üstünlüğüne karşı duruşlara bir ders olması umuduyla en içten saygılar, sevgiler sunuyorum.

Av. Özcan ÇİNE (Oturum Başkanı): Antalya Barosu Başkanı'na teşekkür ediyoruz.

Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri Sayın Güneş Gürseler'i açış konuşması yapmak üzere davet ediyoruz. Buyrun Sayın Genel Sekreterim.

Av. Güneş GÜRSELER (Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri): Teşekkür ederim Sayın Başkan.

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

Türkiye Barolar Birliği'nde zevkle çalıştığım değerli arkadaşım Sayın Saymanımız, değerli baro başkanlarım, Antalya, Burdur ve Isparta'dan gelen sevgili meslektaşlarım;

Tabii mesleğe yeni başlayan avukat kim? Ben Nisan ayında 35 yıllık oluyorum ama ben kendimi mesleğe yeni başlamış bir avukattan farklı görmüyorum. Bırakın içinizdeki heyecanı, bugün içinde bulunduğumuz ortam ve hızla değişen yasalar, işte biliyorsunuz, yeni bir Ceza Kanunu'yla çalışıyoruz, yeni bir Medeni Kanun'la çalışıyoruz, yeni Ceza Usul Kanunu'yla çalışıyoruz, hukuk usul yolda, Ticaret Kanunu yolda, o nedenle yeni başlayan, eski başlayan ayrımı yerinde değil ve bizim mesleğimiz zaten bu heyecanı duyurabildiği için güzel ve bence bu heyecanı sürekli yaşayanlar da daha başarılı.

Bu düşüncelerle Türkiye Barolar Birliği adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Sayın Özdemir Özok bundan önceki iki toplantının açılışını yapmıştı. Ancak kendisi yurtdışında olduğu için aramızda değil, onun da selam ve başarı dileklerini iletiyorum. Bu toplantının sonuçlarıyla bize ışık tutmasını diliyorum. Bize derken, avukatlara, barolara ve Türkiye Barolar Birliği'ne ışık tutmasını diliyorum, çünkü savunmanın sorunlarını ülkemizde hepimiz biliyoruz. Bu sorunları her yerde de söylüyoruz. Burada da bir kez daha söylemek gerekiyor, fakat sorunlardan çok çözümleri ortaya koymak durumundayız ve çözümleri de sadece bugünü düşünerek değil, çok uzun bir geleceği düşünerek planlamalıyız.

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

Çok kısa birkaç noktayı dile getirmek istiyorum. Aslında ben bu sunuşu uzun bir şekilde Ankara Barosu'nun 8 ve 11 Ocak'ta Ankara'da düzenlediği "Hukuk Kurultayı"nda yapmıştım. Benim temel görüşüm, mesleğimizle ilgili olarak, temel sorun önlenemeyen niceliksel bozulmanın yarattığı niteliksel bozulmadır. Bu sorunun en somut görüntüsü de saygınlık kaybıdır. Mesleğimiz giderek saygı duyulmayan bir meslek haline gelmiştir. Oysa uluslararası topluma baktığımızda komşu ülkelerden başlayarak hemen her ülkede avukatlık önde gelen ve saygı duyulan bir meslek olma konumunu korumakla kalmıyor, daha da geliştiriyor.

Değerli arkadaşlarım, mesleğimize duyulan saygı, meslektaşlar olarak bizim mesleğimize duyduğumuz saygı kadardır. Bir avukatın saygıyı hak edebilmesinin en iyi yolu mesleğinin yüksek etik ilkelerine uygun davranmaktır. Bu ise kendi meslek yeteneklerine saygı göstermenin yanı sıra meslek kurallarına uygun hareket etmeyi gerektirir, mesleğimize saygı duyduğumuzu, meslek kurallarına, meslek etiğine uygun davranarak gösterebiliriz. Etiğin olmadığı profesyonellik, kontrolsüz ateş gibidir. Her türlü etik kuralını hiçe sayarak yalnızca mesleki teknik bilgiye bağlı kalarak mesleğe saygı gösterilemez. Müvekkillerimize sadık olmak ve onların yararlarını korumak, aynı zamanda da diğer tarafa karşı adil olmak, bunlara ek olarak da gerçeklerin ortaya çıkartılması, doğruluk ve hukukun uygulanmasında mahkemeye yardımcı olmak. Görevimiz bu kadar zor.

Değerli arkadaşlarım, değerli meslektaşlarım; Türkiye Barolar Birliği olarak 2007 yılında 4.131 yeni ruhsatname verdik. Yani geçen yıl mesleğe 4.131 arkadaşımız katıldı. Daha ilginç bir şey söyleyeceğim: 1 Ocak 2008 - 17 Mart 2008 arasında, yaklaşık 70 günde verdiğimiz ruhsat sayısı 1.188 ve bu rakamdan Antalya 39 kişiyle payını aldı. Burdur'a iki yeni arkadaşımız geldi. Isparta'ya 4 yeni arkadaşımız geldi. 65.000 civarında fiilen avukatlık yapan arkadaşımız var. Ruhsat sayımız 77.000'i aştı. Genel nüfusumuza düşen avukat oranı her 1.000 kişiye 1 avukat neredeyse. Ortalama ve uygun sayı dünyada 2.000.

Tabii bu tablo niceliksel bir bozulma yaratıyor ve bu niceliksel bozulma niteliksel bozulmayı da beraberinde getiriyor.

Değerli arkadaşlarım; 2007 yılı içinde 19 meslektaşımız saldırıya uğradı. Bu saldırıların ikisi ölümle sonuçlandı geçen yıl. Son 9 yılın toplamı ise 161 ve bu saldırılarda 13 meslektaşımız yaşamını yitirdi. Ben fiilen Tekirdağ'da avukatlık yapıyorum, bürom Tekirdağ'da. Yolda gelirken Tekirdağ'dan telefonla ortağım bildirdi, bizim büronun bulunduğu iş hanının alt katında bir bayan, avukat arkadaşımız, dün haciz için gittiği bir dershanede, dershanenin sahibi tarafından silahla dizlerinden vuruldu. Bu noktadayız. Bu niceliksel bozulmayı yönetmek durumundayız.

Ben bütün sorunlarımızın bu noktada değerlendirilip çözümlerin buna göre oluşturulması gerektiğine inanıyorum. Yalnız burada bir ayırım yapmamız gerektiği düşüncesindeyim. Çözüm önerilerimizi yapacağız. Peki, çözüm önerilerimizin muhatabı kim?

Değerli arkadaşlarım; son 6 yılda yaşanan deneyimler göstermiştir ki, muhatap siyasi iktidar değildir. Siyasi iktidar son 6 yılda hiçbir sorunumuza çare bulma noktasında yardımcı olmamıştır.

Parlamento değildir. Parlamento'nun geçmişte bu süreç içinde çıkardığı yasalar, çıkarmadıkları biraz sonra tartışmalarda dile getirilecektir.

Adalet Bakanlığı değildir, mahkemeler değildir, yargıçlar değildir. Her gün yargıçlarla duruşmalarda karşılaştığımız ortadadır.

Yüksek Öğretim Kurumu değildir, hukuk fakülteleri hiç değildir. Yüksek Öğretim Kurumu'nun gündeminde 10 yeni hukuk fakültesi var.

Peki, öyleyse çözüm önerilerimizin muhatabı kim olacak?

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

Biz olacağız. Öncelikle avukatlar, barolar ve Barolar Birliği çözüm önerilerinin muhatabıdır.

Bu noktada çözümlerimizi, çözüm önerilerimizi ikiye ayırmamız gerekiyor. Bir tanesi yasa değişikliği gerektiren çözüm önerileri -ki bu önerilere kısa dönemde sonuç alacağımıza inanmıyorum-. Diğeri, yasa değişikliği gerektirmeyen, bugünkü mevzuatla, elimizdeki Avukatlık Kanunu'yla sonuç alabileceğimiz öneriler. Bunlar da avukatlar, barolar ve Barolar Birliği olarak bizlere yöneliktir, yani Avukatlık Kanunu'ndaki yetkileri barolar daha geniş kullanacak, Barolar Birliği daha geniş kullanacak.

Hukuk fakültesi eğitiminde kalite bozukluğundan şikayet ediyoruz, peki, barolar olarak kalitesinden şüphe ettiğimiz hukuk fakültesi mezununu baromuzda almak zorunda mıyız? Yasanın bize verdiği görev, bunun karşısında sessiz kalmamızı mı gerektiriyor? Örneğin barolar olarak ilimizdeki avukat sayısını, yasanın bize yüklediği mesleği geliştirmek, korumak, görevi kapsamında sınırlayamaz mıyız? Stajı daha farklı bir noktaya getiremez miyiz? Meslek içi eğitimi zorunlu hale getiremez miyiz? Mesleki sorumluluk sigortasını zorunlu hale getiremez miyiz? Avukatlık ücret sözleşmesinin barodan geçirilmesini zorunlu hale getiremez miyiz? Ücretli avukatların sorunlarını çözecek 44. madde kapsamında uygulamayı daha düzgün yapamaz mıyız?

Bunları çok uzatabilirim ama sizleri dinlemek ve eleştirilerinizi cevaplamak için buradayız. Temel olarak şunu söylüyorum: Buradan önerilerinizi, ama sadece bugün için değil, geleceğe yönelik önerilerinizi bekliyoruz ve önerilerinizin avukatları, baroları ve Barolar Birliği'ni bugünkü mevzuat kapsamında harekete geçirecek, daha radikal davranmaya itecek bir içerikte olmasını istiyoruz.

Değerli arkadaşlarım; şu verdiğim sayılar neyi gösteriyor? Avukatlık hukuk fakültesi mezunları için çok cazip bir meslek ama nereye kadar? Ruhsatı alana kadar. Ruhsatı aldıktan sonra bizim mesleğimiz cazip değil. Ruhsatı alana kadar çok

cazip bir mesleğimiz var. Neden? Çok kolay giriliyor. Bu böyle devam etsin mi? Birinci soru bu. Çözümler noktasında yardımlarınızı bekliyor, bu toplantı için, güzel ev sahipliği için Antalya Barosu'na, komşu barolar Isparta ve Burdur barosuna teşekkür ediyorum. Katkıları için Denizli, Manisa, Aydın, Muğla barolarına teşekkür ediyorum. Sizlere de geldiğiniz için teşekkür ediyorum.

Başarılar diliyorum.

Av. Özcan ÇİNE (Oturum Başkanı): Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri Sayın Güneş Gürseler'e forum açış konuşması için teşekkür ediyoruz.

ÖZCAN ÇİNE'İN
KONUŞMASI

Birlik Genel Sekreterim, Saymanım, Antalya, Isparta, Burdur, Denizli, Manisa ve Muğla baro başkanlarım, değerli meslektaşlarım; Sayın Genel Sekreterimizin açış konuşmasında forumun niteliği hakkındaki sözlerini çok fazla açmaya gerek yok. Serbest bir kürsü. Bütün arkadaşlarımız kürsüye gelerek söz alıp bu konudaki düşüncelerini ifade edecekler. Ancak ondan önce bizim avukatlığın sorunlarıyla ilgili olarak meslek örgütü, avukatın ve baroların bağımsızlığına ilişkin küçük bir barkovizyon gösterisi var 3-4 dakikalık. Önce onu izleyeceğiz, ondan sonra da forumdaki konuşmalarımıza başlayacağız.

(Barkovizyon Gösterisi)

Av. Özcan ÇİNE: Değerli meslektaşlarımız; avukatın meslek örgütü ve bağımsızlığına ilişkin küçük bir gösteri hazırlamış arkadaşlar. Öğleden sonraki bölümde de ekonomik sorunlar ve eğitim sorunlarıyla ilgili yine böyle küçük bir hazırlığımız var.

Toplantımızın başında belirttiğim gibi, söz almak isteyen arkadaşlar kürsüye gelerek düşüncelerini ifade edebilirler. El kaldırmak suretiyle söz istendiğinde biz de buradan söz vereceğiz.

Buyurun arkadaşlar.

ÇAĞLAYAN
KARA'NIN
KONUŞMASI

Çağlayan KARA (Antalya Barosu): Merhabalar, Antalya Barosu üyesiyim. Stajımı henüz bitirdim, henüz avukat değilim. Birkaç değerlendirmem var. Eğer izin verirseniz o konuda görüşlerimi söyleyeceğim. Hem öğleden sonraki oturum da bunlar içerisinde eğitim sürecine ilişkin de bir slaydınız varmış, ona ilişkin de birkaç şey söylemek istiyorum izin verirseniz.

Öncelikle Barolar Birliği Genel Sekreterimiz Güneş beyin söylediği birkaç husus var, onlara ilişkin düşüncelerimi söyleyeyim. Güneş bey dedi ki, *"Avukatların sorunlarının çözüm yollarında muhatap ne hükümettir, ne Adalet Bakanlığı'dır, ne mahkemelerdir, ne Yüksek Öğretim Kurulu'dur, ne de üniversitelerdir."* Ben bu tespite katılmıyorum, önce başlangıçta bunu söyleyeyim. Çünkü böyle bir tespit bizi yanlış noktalara götürür. Nereye götürür? Türkiye Barolar Birliği karşısında birey olan avukatlara götürür ve avukatların tek başına *"biz buradan düzeltemiyorsak avukatlar üzerinden düzeltmeliyiz"* mantığı yanlış bir mantıktır benim düşünceme göre. Buraya yazmışsınız, demişsiniz ki, *"Mesleğe yeni başlayan avukatların."* Orada *"avukat"* kelimesi var ve avukatlık unvanını şu anki yasal düzenlemelerle, ben hukuk fakültesini bitirdiğim zaman kazanıyorum.

Dolayısıyla yeni başlayan veya sonradan 30 yılını geçirmiş olan avukatların sorunları ortak. Nasıl ortak? Yeni başlayan veya 30 yıllık bir avukat olarak mahkemelerde bir işlem yapabilmek için mevcutların vermiş olduğu ödünlere daha fazla ödün vererek orada bulunuyorsam, bu benim yeni başlamam veya sonradan girmemle doğru orantılı değil.

"Avukatların saygınlığı siliniyor ya da gidiyor" denildi. Evet, gidiyor. Mahkemelerde memurlar avukatlara avukat gözüyle bakmıyorlar. Onlar farklı bir değerlendirme içerisinde ve bu yeni giren her avukat için, sisteme yeni dahil olan her avukatın biraz daha fazla ödün vermek zorunda olmasından kaynaklı bir durum. Daha öncekiler belli bazı veya daha çok dosyası olanlar veya daha çok ilişkileri olan avukatlar buralarda çeşitli ilişkiler kuruyorlar, çeşitli bağlantıları var. Yeni giren avukatın o sistemin içerisinde yer alması için daha fazla ödün vermesi gerekiyor, saygınlık bundan kaybediliyor. Avukatlardan

kaynaklı bir şey değil bu. Bu tamamen baroların veya Barolar Birliği'nin tutumundan kaynaklı bir şey.

Asıl başa dönersek eğer, dedik ki, biz ya da Güneş bey öyle dedi, *"Avukatların hukuk fakültesinden yeterli eğitim almadan gelmeleri durumunda bunun çözümünü biz kendi içimizde aramalıyız."* Bence aramamalıyız. Çünkü ben o sıfatı kazanmışım. Ben hukuk fakültesini bitirdiğim zaman avukatlık sıfatını şu anki yasal düzenlemeler bana bu hakkı veriyor ve haklar da geniş yorumlanmalı. Diyeceksiniz ki, *"Bu yasa hukuka uygun değil."* Tamam, o zaman yasanın değiştirilmesi için Barolar Birliği bir baskı organı değil mi? Evet, baskı organı. TBMM'de ya da Bakanlar Kurulu'nda ya da Adalet Bakanlığı'nda baskı yaratarak bunu değiştirmesi mümkün. Ama bunu yapmayıp avukatlara dönüp, *"Bakın, biz onu değiştiremiyoruz ama siz biz bir baştan eğitelim, meslek içi eğitim verelim"* deniliyor.

İki hafta önce Antalya Baros'unda yapıldığı gibi, avukatlar getirilip CMK seminerinde CMK hizmeti alabilmek için zorunlu bir eğitime tabi tutulmaları doğru değil, çünkü aynı avukat, CMK eğitim seminerine gelmeden önce ağır ceza mahkemesinde herhangi birinin savunmanlığını yapabiliyor. Avukat olduktan sonra *"Sen iyi okumamışsın, sen bunu iyi bilmiyorsun"* deyip, ona tekrar ders veriyoruz biz. Barolar Birliği bunu istiyor bizden. Bu doğru değil. Ben o sıfatı kazanmışım, bu bir hak. Benim hakkımı yasalara rağmen, yasal olarak da değil, yasalara rağmen Barolar Birliği görmezden geliyor. Diyor ki, *"Sen bu CMK eğitimine katılacaksın."* Bu çok yanlış. CMK eğitimine çözüm önerim de var benim. CMK eğitimi zorunlu bir eğitimse o zaman staj aşamasına çekilir, avukatları böyle bir eğitim semineriyle karşı karşıya bırakmaz Barolar Birliği.

Türkiye Barolar Birliği'nin avukatlara yaklaşımı farklı olduğu için tabii ki insanlar avukatlara saygı göstermiyorlar ya da daha az saygı gösteriyorlar. Barolar Birliği avukatlara hiçbir şey bilmeyen ya da yeterli eğitim almamış, özellikle yeni başlayanlara- bunlar hep eski avukatlarda var. Barolar Birliği diyor ki, *"Ben sizi baştan eğiteyim."* Bu çok yanlış. Ben o eğitimi almışım zaten. Üniversite bana bunu vermiş. Üniversitenin vermediğine

ÇAĞLAYAN
KARA'NIN
KONUŞMASI

inanyorsa eğer Barolar Birliği, “Böyle bir eğitim gerçekten iyi bir eğitim değil” diyorsa, o zaman Yüksek Öğretim Kurumu’na baskı oluşturur ya da üniversitelere baskı oluşturur, yasama organına, yürütme organına baskı oluşturur, onu düzeltmeye çalışır. Bunu yapmayıp avukatlara yüklenmesi avukatların mevcut haklarının ortadan kaldırılması demek. Buna da hiçbir avukat arkadaşım ses çıkartmıyor. Bu birincisi.

İkincisi, “Ücretli çalışan avukatların bağımsızlığı nasıl sağlanacak?” diye slaytta bir cümle var. Ücretli çalışan avukatla işçi avukat dediğimiz avukat kavramını Türkiye Barolar Birliği soktu literatürümüze. İşçi avukat kelimesi, bu Avukatlık Kanunu’nda değişiklik yapılmasına ilişkin öneriler içerisinde vardı. Bağımsızlığı tabii sağlayamayız böyle önerilerle gelirse.

Onun dışında birkaç şey daha söyleyeceğim eğer izin verirseniz. O da “CMK Eğitim Merkezi” diyoruz, CMK bir kanun. Kanununun eğitimi olmaz. Baro Başkanımıza ilettim. Dedi ki, “Barolar Birliği bize CMK eğitim merkezi olmazsa bunun için ödenek aktarmıyor.” Eğitim ya belli yaşını tamamlamamış olan kişilerin adap, terbiye, toplum içerisinde davranış biçimlerini düzenlemesi yönünde kullanılan bir kavramdır ya da bir bilim eğitimi verilir. Bilim olmayan bir şeyin eğitimi verilmez. CMK bir kanun, kanununun eğitimi olmaz. Bunu Barolar Birliği’nin görmesi lazım.

Bir de, Türkiye Barolar Birliği hakikaten uygulamış olduğu disiplin, bu mesleki ahlak kuralları, meslek kuralları dediğimiz kurallara aykırılıktan dolayı verdiği disiplin cezalarında avukatlara direkt otoriter bir yaklaşım sergiliyor. Öyle kararlar var ki... Ben Türkiye Barolar Birliği’nin sitesinden okuyorum onları, örnek vermek istemiyorum. O kararlarda tamamen otoriter, baskıcı bir yapı var. Neden? “Ben avukatlara sözümü geçiriyorum o yüzden.” Kime geçiremiyorum? Hükümete geçiremiyorum, yasama organına geçiremiyorum, o zaman kime söz geçireceğiz? Avukatlara. Sürekli avukatlar üzerinde bir baskı. Hem barolar, hem Barolar Birliği. Bu doğru değil. Barolar Birliği’nin avukatlarla uğraşmaktan vazgeçip bunun daha

öncesine yönelmesi lazım. Adı üzerinde baskı grubu. Sadece bizim Barolar Birliği de değil. Toplumda aksak olduğunu düşündüğü her konuda baskı oluşturması gerekiyor. *"Bunu yapamıyoruz, bizi dinlemiyorlar"*, o avukatların sorunu değil. Gelin, bizden yardım isteyin, daha fazla baskı yapalım. Ama böyle bir şey de olmuyor.

Bir de, bu mesleğe yeni başlayanların çoğunun en büyük sorunu ekonomik nedenler; ama az önce söylediğimi tekrar vurgulamak lazım, avukatların saygınlığının yitirilmesinde öncelikle adliyedir. Adliyelerde biz biliyoruz ki Adalet Bakanlığı bütçe ayırmıyor. Bütçe ayırmadığı için avukatlar birçok konuda adli makamlara, mercilere, kalemlere, dairelere, ne ise, yardımlar yapıyorlar. Bu yardımlarla adliyeler ayakta kalıyor. Adliyede ben çıktığı alamam eğer bu yardımlar olmasa. Bunu da kim yapıyor? Dosya sayısı çok olan, daha önceden yerleşmiş, biz onu kendi aramızda amiyane tabirle *"köşe başlarını kapmış olan avukatlar"* bu şekilde adliyenin yürütmesini sağlıyorlar. Bu böyle olmamalı.

Adli sistem çökmeli, çünkü ben girdiğim zaman onun verdiği kadar daha fazla vermek zorundayım. Bakın, daha mesleğe başlamadım ama bunun tereddüdünü ve tedirginliğini yaşıyorum ben. Girdiğim zaman yarın adliyede ben icra dairesinde bir işlem yaptırabilmek için benden önce zaten verilmiş olan ödünlerden daha fazla vermek zorundayım. Her yerde de böyle. Ankara Barosu'nu da biliyorum, Ankara Adliyesi'ni de biliyorum, orada da bir süre bulundum bir yıl kadar; buradaki adliyeyi de biliyorum.

Asıl Türkiye Barolar Birliği'nin bu tip durumlarda ceza verme yetkisini kullanması lazım. Avukatlar üzerinde baskı oluşturacak, diyecek ki, *"Hayır, adalet sistemi çöksün. Adalet Bakanlığı'na ayrılan pay büyüsün."* Barolarımız yapıyor. Biz git-tik, ceza mahkemelerinde tutanak alabilmek için ya da katibin yazdıklarını okuyabilmek için bilgisayar sistemleri kurduk adliyeye. Değil mi? Ne kadar güzel, hepimiz yararlanıyoruz bundan ama yanlış. Bunu ben yapmayacağım. Ben bunun ver-

ÇAĞLAYAN
KARA'NIN
KONUŞMASI

gisini veriyorum, bunu devlet yapacak. "Onlar yapmıyorlar biz yapalım", sistem böyle yamana yamana bu aşamaya geliyor.

Son olarak bir hususta daha düşüncelerimi açıklayıp bırakacağım izin verirseniz. "Avukatlık sınavı yapılmalı mı, ya da sınav zorunlu mu?" denildi. Yasayla düzenlenmişti, uygun mu, değil mi, anketimizde de var, avukatlık için sınav gerekli mi, diye. Ben olmaması gerektiği düşüncesindeyim ama eğer o yasal olarak yapılırsa tabii ki bu da belli bir standardın üzerinde, çünkü avukatlık dışındaki tüm mesleklerde mutlaka sınavla giriliyor. Olur, olmaz ama yasal olarak şu an öyle bir şey yok. O zaman bunu ancak yasama organının takdirine bırakmamız lazım. Eğer Barolar Birliği'nin bu şekilde bir kararı varsa da tabii ki oturulur, tartışılır ama biz bunu kendi aramızda tartışmadık. Ben üç yıldır buradayım. Sınavın zorunlu olup olmaması, -çünkü onun tarihi 1999'du yanlış hatırlamıyorsam, 1999'dan sonra konuldu yasa- hiç tartışılmadı ve uygulanmadı da. Ama eğer böyle bir talebi varsa, slaytta gördüğüm için, bunun da tartışılması gerekiyor, çünkü hukukta bir sistem var, değil mi? Bunu şıklara bölemeyiz biz. Hukukun bir mantığı var. Eğer şıklarla biz mesleğimize kişi alacaksak bence yanlış yapacağız. O yüzden sınavın barolara verilmesi gerektiği taraftarıyım ben. Yurtdışında da böyle zaten. Barolar kendi sınavlarını kendileri yapabilirler. Kendi aralarında nasıl, hangi niteliklere sahip olan kişilerin alabileceğini sözlü, yazılı mülakatla avukat alınabilir. Bu da bir öneridir ama bunlar hiç tartışılmadı.

Başka söyleyeceğim bir şey yok. Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, bir cümle daha söyleyebilir miyim çok özür dileyerek? Zamanınızı alıyorum ama bir şey daha söyleyeyim.

Bizim çok sık yaşadığımız, ben staj aşamasında yaşadım: İcra dairesinin müdürüyle kavga ediyoruz biz. Neden? Çünkü ben hakkım olan, yasal olan bir şeyi istiyorum, o da bunun olmayacağını söylüyor. Çünkü böyle bir sistem var. Onlar babalarının çiftlikleri gibi yönetiyorlar İcra dairelerini. Samimi söylüyorum böyle. Sadece burada da değil, tüm memurlarda

böyle bir, Biz biliriz, biz yaparız mantığı var. Bu tip durumlarda ben barodan yardım istiyorum. Çünkü ben birebir icra müdürleriyle ya da adliye personeliyle muhatap olmak istemiyorum.

Bunun İzmir'de güzel uygulamaları vardı ama baro bünyesinde değildi. Onlar kendi aralarında bir grup kurdular, onunla yaptılar. Nedir? Çok kolay. Her baro bunu yapabilir. Bir liste hazırlanır, hak veya talebi hukuka uygun talebi geri çevrilen avukat baroya bir telefon açar. Üç tane avukat gelir, tutanak tutulur. Ben muhatap olmam. Daha sonra baro o ilgili memur hakkında ne gerekiyorsa, soruşturma mı açılması gerekiyor, adalet komisyonuna dilekçe mi vereyim. Benim icra müdürüyle muhatap olmam veya adliye personeliyle muhatap olmam demek, benim bir daha orada iş yapamam demek. Ben orada iş yapamam, eğer onunla sürekli kavga edersem -ki hakikaten ediyorum- elimde değil, dayanamıyorum. Çünkü o kadar haksız uygulamalar var ki. Bununla ben muhatap olmak istemiyorum. Ben barolardan istiyorum bunu. Barolar avukatlarını savunacaklar. Ben saygınlığımı böyle kazanırım zaten adliyelerde.

Yanlış anlamayın, meslektaşlarımız da birbirine destek olmuyor. Bakın, biz kavga ediyoruz, arkamdan çıkıldığında ben biliyorum ki ben orada konu oluyorum. Bu çok yanlış. Biraz avukatların arkasında durması gerekiyor baroların ve Barolar Birliği'nin, çünkü biz olmadan ne barolar olur, ne Barolar Birliği olur. "Biz avukatlar için" en iyiyi biliriz. Barolar Birliği'nin ya da baroların böyle bir yaklaşımı varsa, aristokrasidir. Üç beş tane kişi herkes adına "Biz bunu iyi biliyoruz" diyor. Hayır, bunu bizle beraber bilmeniz daha mantıklı.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Av. Bartu SAYIN (Isparta Barosu): Yedi yaşında bir kızım var. Biraz da az önceki arkadaşına cevap gibi olacak ama biz eşimle kızımızı yapmaya karar verdiğimizde kimseye danışmadık kendimiz yaptık. Ama Çocuk Esirgeme Kurumu'ndan bir çocuk alsaydık eminim devlet bizim soy geçmişimize kadar

BARTU
SAYIN'IN
KONUŞMASI

her şeyi araştırırdı. Bu yüzden dışarıdan aldığımız işle CMK veya adli yardımdan aldığımız iş arasında oldukça fark var. Çünkü biz barolar olarak CMK'daki, -artık ismi o kaldı-veya adli yardımdaki müracaatçının da savunucusu durumundayız ve buna karşı tabii kendi avukatımızı koruduğumuz kadar o vatandaşı da korumak ve ona en ehil, en iyi eğitimi almış veya en azından mesleğine ciddiyetle eğilen arkadaşımızı göndermek zorundayız.

Buraya girişte de dikkat ettik mi bilmiyorum ama sanırım şu an bu otelin çatısı altında 2-3 tane daha seminer var. Bankalar yapıyorlar, doktorlar yapıyorlar, dişi veya herhangi bir doktor muayenehanesine gittiğiniz zaman sertifikadan duvarlar gözüküyor ama maalesef biz bir tane CMK sertifikasını duvarımıza asmayı bile çok görüyoruz gibi geliyor bana. Öncelikle bunu söyleyeyim.

Geçen hafta Ankara Barosu'nun katılımıyla, Diyarbakır Barosu'yla beraber düzenlenen uluslararası bir seminere katıldım. Oradaki Türkiye Barolar Birliği Başkan Yardımcımızdı sanırım, bu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'yle ilgili olarak yapılacak projenin açıklamasını da yaptı. Orada Diyarbakır Barosu'nun temsilcilerini dinledim. Açıkçası ben kendimde eksiklik hissettim. Çünkü onlar bazı eğitimlere 1991'de başlamışlar. Örneğin AİHM'le ilgili olarak. Açılmış davalardaki istatistikleri duydum. Açıkçası irkildim. Bizim bu tarafta aynı eğitimleri, aynı mesleğimize olan eğilimleri göstermediğimizi üzülerek gördüm.

Bu bağlamda, öncelikle meslek içi eğitime kimsenin hayır dememesi gerektiği düşüncesindeyim, çünkü bir avukatın günlük yaşantısı; *"sabah kalkar, 09:00'da duruşmasına girer, öğleden sonra müvekkilleriyle görüşür, iş bağlantılarını yapar, akşamüstü 17:00-18:00 gibi bürosundan çıkar, evde televizyon izler ve yatar"* olmamalı. Arkadaşımızın dediği gibi hukuk bir bilimdir, eğer bir bilimse öğrenilmeye devam edilmelidir düşüncesindeyim ben.

Bu bağlamda Barolar Birliği'nin son 10 yıldır mesleğimize çok katkıda bulunduğu düşüncesi de içindeyim. Bunu da belirttim. Tabii mutlaka hepimiz mevzuatı veya yapıları çok yakından bilemiyoruz. Fakat Isparta Barosu Başkanımız Gamze hanımla, belki hatırlayacak, dün bir Barolar Birliği tartışması yaptık. Ben dedim ki, aynı arkadaşımızın dediği gibi, bu ücretli avukatlarla ilgili olarak Barolar Birliği yeterli çalışmayı yapmadı. Gamze hanım hemen bana cevap verdi, dedi ki, "*Hayır, yaptı Danıştay iptal etti.*" Bilmiyorum, yanılıyormuyum?

Birileri bir şeyler yapıyor sürekli olarak. Tamam, biz bunların hepsini de takip etme imkanına sahip değiliz ama en azından birbirimize kenetlenip, destek olup, kendi eğitimimize öncelikle önem vermeliyiz.

Bunun yanında, arkadaşımın görüşlerine katıldığım bir husus var: Kalemler. Gerek mahkeme kalemleri, gerek icra kalemleri, Aynı arkadaşım gibi ben de stajdayken hiç hakimliği düşünmediğim halde o kadar zaman, "*Ya hakim olayım da şu kalemi bir sarsayım*" dediğim o kadar çok oldu ki, hele taşrada, küçük şerhler gittikçe bu ilişkiler daha gevşiyor, daha laçkalaşiyor, yumuşuyor ve daha dejenere oluyor. O kadar çok şey geçirdim ki, 11 yıllık olmuşum ben. Ama ondan sonra bir bakıyorsunuz, siz de o sistemin içine girmişsiniz. Gerçekten genç arkadaşımız idealist olarak bunları söyledi.

Kalemlerle ilgili olarak yapılabilecekleri mutlaka değiştirmemiz lazım. Ama avukat sayısı bu kadar fazla, yani talep bu kadar fazla, arz, yani kalemlerdeki personel sayısı bu kadar az, kalemlerdeki memur arkadaşların gelirleri bu kadar düşük olduğu sürece biz buna katlanmaya devam edeceğiz gibi geliyor bana. Polisiye tedbirlerle veya el altından para vermelerle veya el altından para verip başka bir şey menfaat sağlayıcı cezalandırmayla ben bunun önüne geçebileceğimize de ihtimal vermiyorum. Bu konuda öncelikle siyasi iktidarın ve Adalet Bakanlığının durumun farkında olmasını istiyorum.

Ben çoğunlukla icra takibi yapıyorum. Bu yolluk sınırlaması geldikten sonra Isparta gibi küçük bir şehirde bile biz 45

BARTU
SAYIN'IN
KONUŞMASI

gün önceden bildirmek suretiyle hacze çıkabiliyoruz. Bunu kısaltabilir icra müdürlüğü. Hiçbir sakıncası da yok onlar için. Yeterli elemanları da var. Fakat diyorlar ki, *"Bizim yolluğumuz bu kadar, biz bu kadar çıkarıyoruz."* Peki, çıkmanın yolu ne? Çıkmanın yolu *"çıkma"* yapmak. Bunun başka bir yolu yok. Ya çıkma yapacaksın ya da çıkmayacaksın. Bu üç beş kuruşlarına adamların göz dikildi, çünkü gerçekten bu insanlar hacizde çok fazla tehdit ve saldırıya da maruz kalıyorlar. Üç beş kuruşlarına göz dikildi, ne oldu, sistemle oynandı, sistem bozuldu. Sistem şu anda çökme aşamasında. Bundan sonra artık iş mafyaya kalır.

Yine istatistikler verildi. Ben kendim de böyle bir istatistiğin konusu olduğu için belirtiyim, Avukatlık Kanunu'nda avukata yapılan saldırının tıpkı hakime, savcıya karşı yapılmış gibi değerlendirileceği belirtiliyor. Benim eşim Sarıgöl'de hakimdi, ayrıldı daha sonradan. Bir hakim arkadaşla Sarıgöl'deki bir olayı tartışırken, bir bayan avukat arkadaşına yine darp olmuştu, ben *"tutukladınız mı?"* diye sordum. *"Hayır, tutuklamadık, adi, müessir fiil"* dedi. *"Olur mu, bir hakime yapılıyorsa?"* dedim. *"Nerede yazıyor?"* dedi. Ben de, *"Avukatlık Kanunu'nda yazıyor"* dedim. *"O kanun mu?"* dedi. İnanın, samimi olarak söylüyorum, eşimden dolayı da biliyorum, birçok hakim, Avukatlık Kanunu yönetmelik olarak bile kabul etmiyor, yönetmelik seviyesinde bile görmüyor, Avukatlık Kanunu tanımıyor. Bu kadar açık.

Benim başıma gelen olayı kısaca anlatayım sizi de sıkmadan. Çok sayılı bir kooperatifin vekiliydim. Eğirdir'den geliyorum, büroma gireceğim, yolda birisi aradı beni, arabada kızım da var, diafondan konuşuyorum: *"Ben Ali, bir icra işimiz var, ne zaman büroya geleceksiniz?"* dedi. Ben de *"09:30'da büromdayım"* dedim. Günlerden Cumaydı. Kızımı kayınvalideme bıraktım, büroma girmek üzereyken kenarda plastik sandalyeye oturmuş iki vatandaş kalktılar, bana doğru geldiler. Ben elimi uzattım, sıktım. Hatta bir tanesinin elini tuttum. Randevu verdiğim arkadaşlar olduğunu tahmin ettim. Gerçekten de onlarmış. Elini bana doğru attı, öteki üstüme doğru çullandı ve ikisiyle beraber yere düştük, başladık yuvarlanmaya ve öteki bizi ta-

kip ediyor. Herhangi bir şey yapmadan sadece takip ediyor. “Silahu var” sesi duydum. Ben silahımı çektim, benle boğuşanı ayağından vurdum. Öteki kaçtı, vurduğuma ilk yardımı yine ben yaptım.

Ünal Çankaya’ydı o zaman başkanımız, bana “Bartu, ne yaptın” falan demeden doğrudan beni kolumdan tuttu, nöbetçi savcıya beraber çıktık. Bir kere bile yanımdan eksik olmadı sağ olsun. Savcı dedi ki, “Ben tutuklarım.” Ünal Bey dedi ki, “Bu adam, bu adamları yolda görmemiş, herhangi bir tahrik edici ses bile çıkmamış, bağırışma bile olmamış, herhangi bir tanışıklıkları yok. Kiralanmış, gönderilmiş insanlar. Geçmişe özel hiçbir şeyleri yok. Adam öldürme kastı yok, ayağından vurmuş. Sen bunu tutuklarsan ben adli yıl açılışını başınıza yıkarım” dedi. Adli yıl açılışı da yakındı. Savcı, “Yok, ben tutuklayacağım, şunu yapacağım, bunu yapacağım” dedi. Önceden de Ankaralı bir icra müdürü var, ona demiş, “Bir olay olsa da ben bir avukat atsam içeri.” Bu kelimeyi de kullanmış bu vatandaş. Ünal bey başsavcıya çıktı. Gerçekten bir baro başkanının gösterebileceğinin fazlasını gösterdi. Bir ağabeylik yaptı. Ben de çok önemsemiyorum tutuklanmayı. Başsavcı konuştu savcıyla ve savcı tutuklanmamı talep etmeden beni gönderdi.

Davaya ben bakmıyorum. Baro yönetim kurulu üyesi arkadaşlarımız bakıyor. Bir gün dosyayı karıştırırken bir baktım savcının tek başına imzaladığı bir tutanak. “Ben avukat Bartu Sayın’ı tutuklamak için sevk edecektim, başsavcı bana baskı yaptı ve bu baskı üzerine ben de kendisini tutuklamaya sevk etmedim. Bu tutanak kendi tarafımdan tanzim edilmiştir ve imzalanmıştır.” O savcı daha sonra çok fazla gazetelere çıktı, sonra da ihraç edildi meslekten. Ankara’da bu ihalelere filan giren savcı, duymuşsunuzdur belki. Tanıklar, çaycı diyor ki, “Evet, bunlar geldiler, önceden beklediler, sordular, kimdir, nedir.” Adamlarla bir bağlantım yok. Bir tanık, “Evet, silahı vardı. Silahu var diye ben bağırdım.” dedi.

Ben meşru müdafaadan yararlanamadım. Biri silahlı iki kişinin saldırısına uğradım, hakim bir ölçüde pazarlık yapar gibi, “taksire sokalım” falan gibi bir şeyler dedi. Ben: “Hayır,

BARTU
SAYIN'IN
KONUŞMASI

ben bilerek yaptım, ayağından vurdum ama birinin silahı vardı, bunu biliyordum” dedim. Kaldı ki üstünü arama gibi bir şansım yok, yerde yuvarlanıyoruz. 9-10 metre de yuvarlanmışız. Bu durumda bir hakim olsaydı meşru müdafaadan yararlanırdı. Yasayı tanımıyorlar bir kere.

Avukatlık sınavına gelince, ben avukatlık sınavına karşıyım. 11 yıllık avukat olmama rağmen, o aşamayı geçmiş olmama rağmen karşıyım. Bence avukatlık sınavı olmaması lazım. Bence olması gereken üniversitelerin sayısının azaltılması. Derneğimiz var Isparta’da Güven Hukuk Derneği. Bu konuda da bir konuşma oldu. Denildi ki, “*Antalya’da hukuk fakültesi açıldığında bir hoca vardı, biz sekiz hoca geldik Antalya’ya destek verdik.*” Isparta’da da açılın, bizde sekiz tane hoca var. Antalya’nın 8 katı oluyoruz biz sekiz tane hoca olunca, tamam, doğru ama Sorbonne’un, Oxford’un 10’da 1’i olamıyoruz.

İstatistikler açıklanıyor yine, “*Efendime söyleyeyim, Türkiye’de üniversiteler bilim üretmiyor.*” Bilim üretimini neye göre yapıyorlar, bir istatistik o da. Kaç tane tebliğ çıkmış, kaç kitap yazılmış, kaç konferans verilmiş. Siz zaten toplasanız ülkede 150-200 tane hukukçu var, onları da sekizer, onar tane dağıtırsanız her üniversitede 8 hukukçu, 10 hukukçu, bunların ürettiği bilimin size ne katkısı olabilir veya bunların toplam değerinin o üniversiteye ne katkısı olabilir. Öncelikle üniversite sayılarının azaltılması lazım.

İkincisi, yolda gelirken tartıştığımız bir konu, onu da anlatacağım ve sözlerime son vereceğim. Uçuk bir fikir olarak nitelendirdi Başkanımız. Baro pullarının değerlerinin yükseltilmesini talep edeceğim, 10 lira, 15 lira. 10 yıl bu baro pulu döneminde hizmet yapan avukatın bürosunu kapaması durumunda kendisine endeksli, emekli maaşına endeksli olabilir, başka bir şeye endeksli olabilir. Emekli maaşı gibi, sandık maaşı gibi maaş bağlanması ama büro kapatmak şartıyla. 10 yıl hizmet versin, baro pulu ödesin, ödemesin önemli değil.

Bir tür havuz sistemi. Çünkü bizde bu makine mühendislerinin, tabiplerin yaptığı veya mimarların yaptığı havuz

sistemini gerçekleştirmek çok zor. Bir davayla bir başka dava arasında çok büyük uçurumlar olabiliyor. Bunun yerine böyle bir havuz sistemi. Her vekalette pul yapıştırılıyor, bunun 1 lirası Barolar Birliği'ne kalıyor, 1 lirası barolara dağıtılıyor, geri kalan 8 lirası sandıkta kalıyor. Yaş sınırı aranmaksızın, ben şu anda 36 yaşımdayım, 10 yıl sonra emekli olmayacağım ama 10 yıl sonra 46 yaşımdayım. Ben baroya diyorum ki, "kaydımı sildiriyorum, artık çalışmıyorum" dediğim zaman baro bana oradan emekli maaşına endeksli bir maaş verebilmeli.

BARTU
SAYIN'IN
KONUŞMASI

Bu düşüncemin iki nedeni var. Birincisi, bu meslekteki çoğalmayı azaltmak için bir etken olur, diye düşünüyorum. İkincisi, bahsettiğim yaralama olayında eğer ben herhangi bir şekilde yaralansaydım, çalışamaz hale gelseydim benim ailemin geçimini sağlayabilecek hiçbir gelirim yoktu. En azından 10 yıl çalışmış bir avukata bu garantiyi veririz. Artı, biliyorsunuz emekli maaşları çok komik, 750 lira. Birçok avukatın kendi hayat standardında bu 750 lirayla apartman aidatını bile karşılaması mümkün değil. Bu 750 liraya bir 750 lira daha katılabilir düşüncesindeyim ben.

Sabrınız için çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz arkadaşımıza.

Buyurun.

Av. Mustafa Murat BİLGİN (Antalya Barosu): Öncelikle Sayın Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreterimiz nezdinde tüm Barolar Birliği Yönetimi'ne ve Antalya Barosu'na, Başkan ve Yönetim Kurulu'na ve diğer baro başkanlarımıza ve yönetimdeki arkadaşlarımıza, meslektaşlarımıza öncelikle merhaba ve hoş geldiniz diyorum.

MUSTAFA
MURAT
BİLGİN'İN
KONUŞMASI

Öncelikle Türkiye Barolar Birliği'nin bu tür eğitim çalışmalarını daha sık yapması konusunda bu başlamış olduğu çalışmayı ısrarla takip etmesini istiyorum. Çok geç yapılan bir çalışma, çünkü son zamanlarda Türkiye'de o kadar inanılmaz şeyler oluyor ki, inanılmaz, özellikle biz meslek grubuna, bırakınız demokrasiye, hukuka, insan haklarına, Atatürkçülüğe,

MUSTAFA
MURAT
BİLGİN'İN
KONUŞMASI

Kemalizm'e yapılan saldırıları, meslek anlamında yapılan önemli ölçüdeki saldırılara ve meslek kurallarının meslektaşlar arasındaki ihlallerine kadar birçok konuda çok olumsuz gelişmeler olmakta ve bundan dolayı da bu tür özellikle etik çalışmaların ve meslek kurallarıyla ilgili çalışmaların desteklenmesi konusunda çalışmaların yapılması kanaatindeyim.

Mesleğin özellikle, benden önceki arkadaşlarımız da söyledi, genelde meslektaşlar arasında genç meslektaşlarla yapılan en önemli tartışmalardan bir tanesi hukuk fakültelerinin sayısının çok olması ve avukatlık sınavının olmasıyla ilgili konu. Benim şahsi kanaatim, avukatlık sınavı olmalı. Neden olmalı? Sadece biz barolar olarak, bence dünyanın en nadir, en hassas mesleği olan, müvekkillerimizin, insanların hak ve menfaatlerinin yargı ve idari merciler önünde temsiliyle ilgili en önemli mesleği icra eden bizlerin, sadece hukuk fakültesi sayısının azaltılmasıyla meslek etiğinin, meslek kurallarının ve avukatlığın en iyi şekilde icra edebileceğini düşünmüyorum. O zaman Türkiye Barolar Birliği denilen örgütlenmelere gerek yok. Hukuk fakültesinden her mezun olanın "*Avukat olacağım nasıl olsa*" mantığıyla hareket etmesi düşüncesi çok yanlış, çünkü aynı tip fakültelerinde olduğu gibi, diğer birçok meslek örgütünde olduğu gibi kişilerin belli bir meslek -ki avukatlık mesleğinin ne kadar önemli olduğunu biraz evvel ifade etmeye çalıştım- mutlak surette etik kurallarının da öğrenilmesi gerektiğine inanıyorum.

Özellikle avukatlık hukuku dersinin hukuk fakültelerinde seçimlik olduğu düşünüldüğünde, yani avukatlığın -ki genelde hukuk kurallarının, hukuk nosyonunun verildiği eğitim kuruluşları olduğu için hukuk fakülteleri- bu nedenle avukatlığın alınırken, avukat olurken mutlaka nitelikli sınavın yapılması gerektiğine inanıyorum. Bu, mezun olanların niteliksiz olduğu anlamına gelmiyor. Zaten hukuk fakültesi mezunları en fazla iş kapasitesine sahip olan bir cuktan mezun oluyorlar. Hakim, savcı, noter, kaymakam, müfettiş, avukat. En son avukat olayım mantığı, benim şahsi kanaatime göre yanlış olduğunu düşünüyorum.

Değişik bir konuya gireceğim. Ben 2002-2006 yıllarında baroda yöneticilik yaptım. Baroculuğu, işleyişi az çok bildiğim kanaatindeyim. Ben Ankara Barosu'nda yapmıştım stajımı 12 yıl önce, o zamanlarda baroların özellikle TBMM'deki yasa çalışmalarına katıldığını biliyorum. Şimdi Türkiye Barolar Birliği de mutlaka katılıyordur ama 2003 yılında yanılmıyorsa yapılan değişiklikte 8 maddelik çok önemli bir yasa değişikliği olmuştu. Bu değişiklik ile ilgili Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'ndaki arkadaşlarımızın, meslektaşlarımızın, üstatlarımızın daha sonradan muttali olduklarını, sadece imza attıklarını öğrenmiştik.

Son dönemlerde, gerek Ankara'daki arkadaşlarımızla yaptığımız görüşmelerde ve gerekse barolarla ilgili, baro web sayfalarından takip ettiğimiz kadarıyla yapılan değişikliklerle ilgili olarak biz baroların, meslektaşların katılım göstermediğini, daha doğrusu bu konudaki çalışmanın yetersiz olduğunu biliyorum. En son Ticaret Kanunu'yla ilgili yapılacak olan bir çalışmada Türkiye Barolar Birliği Antalya Barosu'na yazı göndermiş, Antalya Barosu da bize gönderdiğinde kurulacak komisyona katılım süresine son iki gün vardı. Bence özellikle yapılacak olan yasa tasarıları, bütün yasalarla ilgili arkadaşlar, çünkü biliyorsunuz ki en son 8 Şubat'ta ve 4 Mart'ta yürürlüğe giren bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin 500 küsur maddede yapılan değişiklikte öyle hükümler var ki. Bendeki bulunan 147 sayfalık dosyada bir yasa metni var. Hepimiz biliyoruz, yanılmıyorsa. 8 Şubat'ta yürürlüğe girdi. CMK'da, TCK'da, bizim yasamızda, mali müşavirler yasında, her yerde değişiklik var. Özellikle Usul Kanunu'nda, 422. maddede kötü niyetli kişinin açtığı davanın reddedilmesiyle ilgili öyle bir değişiklik var ki... Bu değişiklik hepimizin hayatını etkileyecek bir değişiklik. Yanlış açılan bir davada tarafların yükümlülüğünü öngörüyor ve vekil tarafından bu davanın yanlış anlaşılması halinde bütün zararın avukat tarafından karşılanacağını, tazmin edileceğini öngörüyor. Buna ilişkin olarak bu benzerde çok fazla değişiklikler var ve bunlarla ilgili örgütsel mücadele etmek gerekiyor, yani bununla ilgili komisyonların kurulması,

MUSTAFA
MURAT
BİLGİN'İN
KONUŞMASI

başta Türkiye Barolar Birliği ve yerel baroların da bu konuda önderlik etmesi gerektiğini düşünüyorum.

Diğer bir konu da, avukatların diğer kamu kurumları nezdindeki yeri. Evet, maliye. Hepimizin malumu üzerine, bu konuda çok ayrıntılı konuşacak arkadaşlarım var, bu konuda özellikle hazırlıklı geldiler, 15 gün önce şubatın son haftasında defterdarlıktan, vergi dairesinden beni bizzat telefonla bir hanumefendi aradı. "mart ayında verginiz görünüyor, nasıl ödeyeceksiniz" dedi bana. Ben şaşırdım, çünkü yaklaşık 12, 13 yıllık vergisini ödeyen, makbuzunu kesen, sizler gibi mesleğini icra eden bir meslektaşınız olarak şaşırdım. Çünkü vergi dairesinden bugüne kadar beni telefonla bizzat arayıp "Önümüzdeki ay verginiz var avukat bey, ödeyecek misiniz veya nasıl ödeyeceksiniz?" şeklinde sordu. Ben de bunun ne hadle aradığını, neden aradığını sorduğumda hatırlatmak istediğini söyledi bana. Düşünün, 40.000 avukat ve doktora gönderilen yazıları geçin, vergi dairesi bizzat, birebir telefonla arıyor. Ben şaşırdım, ne yapacağımı bilemedim, direkt mali müşavirimi aradım. Dedi ki, "3 Mart'ta beyannameler verilecek, biz mahsuplarla ödüyünüz, biliyorsunuz ki öyle, daha vermedik beyannameyi. Sizi niye aradılar?" dedi. Onu takip eden hafta birçok meslektaşına yazılar gitmiş, hesaplar incelenmiş, gelen kayıtlara bakılmış, "araba almışsınız, paranızı geçti" denilmiş.

Bu konularda çok ciddi önlemlerin alınması barolara düşüyor, Türkiye Barolar Birliği'ne düşüyor. Bence sadece Türkiye Barolar Birliği'nin Adalet Bakanlığı'na yazacağı "Böyle şeyler yapmayın" şeklinde bir yazıdan ziyade daha radikal önlemlerin alınması gerektiğini düşünüyorum, çünkü her ne kadar maliye mevzuatı devletin kamu alacaklarını tahsil etmede birtakım ayrıcalıklar tanımış ise de, unutmayalım ki artık Avrupa Birliği deniliyor, evrensel yasalar deniliyor, kişilerin özel hayatlarına her zaman devlet tarafından müdahale edilmemesini öngörüyor. Bu nedenle örgütsel ve çok önemli çalışmalar yapılmalı, hatta tazminat davaları açılmasında baroların, başta Türkiye Barolar Birliği'nin de olmak üzere, çok önemli şeyler yapması gerektiğini düşünüyorum.

Bir şey daha var bu konuyla ilgili. Özellikle, biliyorsunuz CMK'da yapılan yasa değişikliğinde sanık vekillerinin aldıkları beraat kararlarında devlet tarafından sanık vekiline avukatlık asgari ücret üzerinden ücret ödenmesini öngörüyor ve ciddi anlamda da mahkemeler, özellikle ağır ceza mahkemesinde müvekkiliniz sanıksa ve beraat etmişse 1.000 YTL vekalet ücreti veriyor avukatlık asgari ücret tarifesine göre. Bununla ilgili meslektaşlarımızın müracaatları var. Maliye bu konuda yapılan müracaatı, çünkü hazine tarafından ödenmesi denildiği için kararda, maliye bunu ödemiyor, "Biz ne ödeyeceğiz kardeşim" diyor, yasaya rağmen. "Savcılık ödeyecek" diyor. Ben başsavcı vekilimizle görüştüm, "Biz savcılığız, hazine değiliz, bunu hazine ödeyecek" diyor. Dün başsavcı vekilimizle yaptığım görüşme neticesinde bana bir Yargıtay kararı verdi, 2008'de çıkan bir karar arkadaşlar. Elimde mevcut, isteyen arkadaşlara da vereceğim, "Direkt olarak hazine öder" diyor. Bu nedenle bununla ilgili olarak meslektaşlarımızın tabii ki bireysel anlamda hakkını aramak adına müracaat olacak ama avukatları ilgilendiren bir konu olduğu için bu konuda da baroların müdahil olması gerektiğini düşünüyorum. Bu konudaki fikrimi de beyan etmek istiyorum.

Çok önemli konulardan bir tanesi, CMK ücretlerinin ve avukatlık asgari ücret tarifesinin eşitlenmesi arkadaşlar. Avukatlık yasamıza göre avukatlık asgari ücret altında ücret alınmaz, ücretsiz iş kabul edilmez deniliyor ama CMK ücret tarifesi ve adli yardım da geçerli bunun içinde, çok düşük. Burada bir çelişki var. Biz hukukçuların bu çelişkiyi gidermek adına bastırması gerektiğini düşünüyorum.

Avukatların sosyal güvenliğiyle ilgili çalışmaların Türkiye Barolar Birliği tarafından da takip edilmesini ve özellikle sağlık yardımıyla ilgili çok mağdur durumda olan meslektaşlarımıza daha fazla yardımcı olmasını ve sosyal güvenlik yasamızın bir an önce geçirilmesini temenni ediyorum.

Bana katlandığınız için çok teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza. Şimdi konuşmacı arkadaşların çokluğu da dikkate alınarak bundan sonra düşüncelerini ifade etmeye çalışan arkadaşlarımız biraz daha özlü bir biçimde ve süreye dikkat ederek konuşurlarsa iyi olur. Diğer arkadaşlarımızın da haklarını yememiş olalım.

Buyurun arkadaşım.

SERVET
AÇIKALIN'IN
KONUŞMASI

Av. Servet AÇIKALIN (Antalya Barosu): Genç meslektaşlarımızın mesleğe yeni başladığı sırada haksız rekabetin önüne geçilmesi için Türkiye Barolar Birliği'nden bir talebi dile getirmek istiyorum. Aynı zamanda Antalya Barosu'nun Staj Yürütme Kurulu üyesiyim. Mesleğe başlayan arkadaşlarımıza bürolarını açarken tabelalarının yönetmeliğe uygun olmasını öğütlüyoruz. Kanun gereği bunu yapmasını söylüyoruz. Web sayfalarında reklam yasağına uymalarını söylüyoruz. Antalya Barosu bu konuda çok titiz. Tabelaları inceler, gereken uyarıları yapar, ancak diğer barolara baktığımızda, özellikle İstanbul Barosu, Ankara Barosu hiçbir şekilde bir denetime tabi tutmadığını görüyoruz. Şimdi burada avukatlar arasında haksız bir rekabet oluyor ve Barolar Birliği bu konuda herhangi bir girişimde bulunmuyor. Eğer web sayfaları artık açık olacaksa biz genç meslektaşlara diyelim ki, *"web sayfalarında kendinizi tanıtmın, reklamınızı yapın, haksız rekabette siz de öne geçin."* Yok, biz *"tabelalarınızı 60-50 yapın, web sayfaları yapmayın"* diyoruz ama Internet'e girdiğimizde sayfa sayfa ilanlar, sayfa sayfa tanıtımlar, broşürler, basın, diğer meslektaşlar haksız rekabet yapıyor.

Türkiye Barolar Birliği bu noktada ya etkin bir denetim getirmeli ya da artık çağa uygun, iletişimin bu denli yaygınlaştığı bir toplumda daha esnek ama kanunla, yönetmelikle bunu getirmeli. Hem kanun adamıyız, hem kanunu çiğniyoruz. Ben bu konuda Barolar Birliği'nin artık esnek ve çağa uygun yönetmelikle bu konuya ciddi bir açıklık getirmesini talep ediyorum.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Mustafa Emrah ARIK (Antalya Barosu, Stajyer): Merhaba. Öncelikle bize bu imkanı sunduğu için Antalya Baro Başkanı'na ve sizin nezdinizde Türkiye Barolar Birliği'ne teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Benim şu an 4 aylık bir staj evrem tamamlanmış durumda ve bu konumda sizlerle sorunlar babında paylaşmayı düşündüğüm şeyler de elbette tecrübelerime dayanarak başımdan geçmiş olaylarla ilgili olabilir, henüz muhtemel ve müstakbel sorunlarla ilgili bir şeyler söylemeyi kendi haddime görmüyorum.

MUSTAFA
EMRAH
ARIK'IN
KONUŞMASI

Bu konuda, öncelikle üniversitelerimiz ve hukuk fakülteleri adına değinmeyi istediğim bir konu var. Burada benden önceki sayın meslektaşlarımın da belirttiği gibi eğitimimizin ne kadar gerçekçi ve yeterli olduğu konusunda hepimizin kafalarında sorular var. Ben şu an kişisel fikrimi sunmak gerekirse hukuk fakültelerindeki eğitimin bir tıp fakültesi kadar yayılması gerektiğini, örneğin, 5, 6, belki de 7 seneye uzatılarak staj evresinde birçok şeyi tamamlamak yerine bunları eğitim aşamasında gerçekleştirmemizin gerektiğini düşünüyorum. Örneğin, hukuk fakültesinin başlangıcında hukuk ağırlıklı, hukuk formasyonu vermeden önce bir hukuk adamının sahip olması gereken mantık, sosyal bilimler, felsefe ağırlıklı bazı derslerin öğretilmesi ve bu konuda hukuka yönelik olarak bu düşünce birikimini sağlamak adına belli bir ön aşamadan geçilmesi gerektiğini düşünüyorum öncelikle.

Avukatlık sınavı konusunda da değişik fikirler ortaya atılmış durumda ama avukatlık sınavının şu durumda hukuk fakültelerinin niceliği göz önünde buldurulduğu konumda aslında yapılması da gerçekten mantıklı olacaktır, çünkü hepimizin bildiği gibi o kadar çok hukuk fakültesi açılıyor ki, şu anda da hiçbirinde, böyle söylemeyi daha uygun görüyorum, hiçbirinde yeterli sayıda öğretim görevlisinin bulunduğunu düşünmüyorum. Her biri değişik üniversitelere gidip gelerek

MUSTAFA
EMRAH
ARIK'IN
KONUŞMASI

derslerini vermekteler. Bu konuda hukuk fakültelerinin azaltılması yoluna gidilmeyecekse avukatlık sınavının getirilmesi çok daha mantıklı olacaktır.

Bununla beraber, sayın meslektaşımın benden önce belirttiği gibi, avukatlığın saygınlığının da ortaya konulması için bunun hukuk fakültelerinden mezun olanlar açısından bir son aşama, bir mesleki açıdan başvurulabilecek olan son aşama olarak görülmemesi adına avukatlık sınavının getirilmesi de bu manada mantıklı olacaktır, çünkü hukuk fakültesinden mezun olduğumuzda karşımıza çıkacak olan diğer meslekler için bir sınav öngörülmüşse, avukatlık sınavı için de bunu basitçe bu şekilde öngörmüş olmak bence avukatlığın saygınlığını sağlamak açısından da mantıklı olacaktır.

Bunun dışında, yine bu saygınlık konusunda değinmek istediğim birkaç bir şey var. Daha önceki arkadaşların belirttiği gibi, örneğin mahkeme kalemlerinde ve icra dairelerinde kendi saygınlığımızın, bir duruşumuzun ortaya konması adına bir ağabey, abla feodal ilişkisinden artık kurtulunması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü biz orada kendi saygınlığımızı, giyimimiz, kuşamımız, tıraşımız, duruşumuz, hitabetimiz olsun, bunu ortaya koymadıktan sonra o saygınlığı karşı taraftan beklememizin de doğru olmadığını düşünüyorum, çünkü bunu üzümlere belirtmek istiyorum ki şu an, eleştiri yapmamıza rağmen birçok avukat bu şekilde, laubali şekilde kalem personeliyle ve icra dairelerindeki personellerle ilişkilerini yürütmekte, bu konuda bireysel açıdan bir değişikliğe gitmediğimiz sürece kendi adımıza saygınlığımızı da sağlayamayacağımızı düşünüyorum.

Bununla beraber, belirtmek istediğim birkaç konu daha var, not almıştım ama şu an kafam biraz karıştı siz değerli misafirlerin karşısında bulunmaktan dolayı.

Bağımsızlığımızı nasıl sağlayabileceğimiz konusunda birkaç cümle izledik slaydımızda. Benim görüşüme göre, devletlerin içinde sivil toplum kuruluşları ve en çekirdek açıdan da, bireyler açısından her türlü genel anlamda bağımsızlığı

sağlamanın yolu bence ekonomik bağımsızlıktan geçiyor. Hepinizin aynı görüşte olacağını düşünüyorum. Bu ekonomik bağımsızlığı sağlamak da, mesleki açıdan, kendimiz açısından ekonomik bağımsızlığı sağlamak da yasalarda uygulanabilir bazı değişikliklere gitmekten geçiyor ve bu değişiklikleri yapmamızda bir meslek odası, bir sivil toplum kuruluşu olarak kendi sesimizi hem yasama organına, hem siyasi iktidara yeterince iletebilmekten, bir baskı unsuru oluşturabilmekten geçiyor, kaldı ki demokrasilerde sivil toplum kuruluşları yasaların yapılmasında bence yasama organı kadar etkili olabilmelidir. Bu ülkenin ne kadar hukuk devleti ve demokratik bir ülke olduğunun göstergesi olacaktır.

MUSTAFA
EMRAH
ARIK'IN
KONUŞMASI

Son olarak belirtmek istediğim bir konu daha var. Bir dakika. Evet, son olarak belirtmek istediğim bir konu yokmuş. Çok teşekkür ediyorum, görüşmek üzere.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Serap DEMİRCAN (Antalya Barosu): Arkadaşlar; toplantıya başlamadan önce ne gibi şeyler söyleyebilirim, diye not tutmuştum fakat arkadaşları dinledikçe benim notların hepsi güme gitti. O yüzden size aklıma gelen şeylerden bahsetmek istiyorum.

SERAP
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

Ben yaklaşık 7 yıldır, şöyle bir hesaplarsam 7,5 yılın içindeyim, disiplin kurulu üyeliği yapıyorum ve bu süre içinde gördüm ki, eskiler de dahil olmak üzere, hiçbir avukat arkadaşımız meslek kurallarını ve Avukatlık Kanunu'nun bize yüklediği sorumlulukları ve hareket tarzlarını yerine getirmiyor. İlk konuşan arkadaşımız Disiplin kurulunun ve Barolar Birliği Disiplin Kurulu'nun verdiği kararların baskıcı kararlar olduğundan bahsetti. Şimdi ben burada daha önce Antalya Barosu Disiplin Kurulu'nda bana başkanlık yapmış ve şu an Antalya Barosu Yönetim Kurulu'nda olan Sayın Birsen Şakrak'ın da teyit edeceğini biliyorum. Bizim ilk yıllarda önümüze yılda 30 dosya gelirdi. Şu an 3. ayımızdayız 40 küsur dosya var. Daha

SERAP
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

üçüncü ayımızda. Bu dosyaların büyük çoğunluğu meslek etiğiyle ve genel ahlakla ilgili. Bunların içinde gençler de var, yaşlılar da var ya da eski avukat arkadaşlarımız da var. Bu meslek kurallarını ve avukatlık kanununun bilmememizden kaynaklanıyor.

Derler ya, çuvaldızı biraz kendimize batırmamız gerekiyor. Kendi iç denetimimizi yapmazsak eğer, mesleğimizin sorunlarını çözebileceğimizi hiç düşünmüyorum ben. Baskıcı rejim deniyor. Bakın, yönetim kuruluna gelen dosyaların büyük bir çoğunluğu disiplin kuruluna dönmüyor. Yönetim kurulu emnim disiplin soruşturma dosyalarından diğer işleri yapmaya fırsat bulamıyordur, ki disiplin kurulunun verdiği kararların büyük çoğunluğu da Türkiye Barolar Birliği Disiplin Kurulu'na gitmiyor. Barolar Birliği Disiplin Kurulu'nun verdiği kararlar çok seçme kararlarıdır. O yüzden baskıcı bir şey olduğunu düşünmemize gerek yok bence. Bu bir.

İkincisi, meslek eğitimini zorunlu, diye ben bir not düşmüşüm, fakat görüyorum ki yeni mezun arkadaşlar, eğitim sürecinin zorluğundan mı acaba, yeni bir eğitime girmek, yeni bir eğitim almak zor geliyor arkadaşlara. 22. yılımdayım, hâlâ daha pek çok şeyi bilmediğimin farkındayım. Hiç CMUK işi almadım, cezayla ilgim yok ama bütün CMUK toplantılarında gidip bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum. Bence meslek içi eğitim mutlaka zorunlu olmalı. Geçen yıl, hatta iki yıldan beri çıkan yasalarla hepimiz sanki hukuk fakültesinden yeni mezunmuş gibi olduk, hatta daha kötü durumdayız, çünkü her şeye sıfırdan başlıyoruz. Yasalar tamamen değişti.

Ben, siz gençlerden şunu rica ediyorum: Baroculuk kavramı denilen bir kavram var. Ben bunun ne olduğunu bilmiyordum ama baronun içine girdiğimde gördüm. Barocu olun lütfen, çünkü baronun içinde yer almadığınız sürece meslek sorunlarımızın çözülmesi mümkün değil. Baroculuk demek gidip baro odasında oturmak demek değil. Baronun kurulları içinde yer almak, çalışmak, hatta çalışmayı bir kenara bırakın, sadece gidip dinlemek demek belki de. O bile yeterli yeri geldiğinde. Çünkü kendi sorunlarınızın ne olduğunu, sizden başkalarının

da sorunlarının ne olduğunu bilmezseniz gelecekteki sorunlarınızın ne olacağını ve çözüm yollarını da bulamazsınız bence. Bu sorunlar ancak birlikte çözülebilen sorunlar.

Sınav konusuna gelince, pek çok arkadaşımız ifade etti, her hukuk fakültesi mezununun avukat olması gerektiğini düşünmüyorum ben. Nasıl hakim olamıyorsa, savcı olamıyorsa, noter olamıyorsa avukat da olamamalı. Hukuk fakültesi de avukat yetiştirmez arkadaşlar. Hukuk fakültesinden her mezun olan avukat olacak diye bir şey yok. O nosyona, o düşünce yapısına, o bilgiye sahip olmak gerekiyor bence. O anlamda sınav mı olmalı, belki bir başka yöntem bulunabilir, barolar kendi içinde yapabilirler bu sınavı, daha farklı bir yöntem geliştirebilirler ama *"Ben hukuk fakültesi mezunuyum, her şeyi biliyorum, artık avukatlık da yapabilirim"* demek çok doğru değil gibi geliyor bana.

Tekrar notlarımdan bakıyorum ve şunu rica ediyorum, beni çok rahatsız ediyor: Adliye önündeki dilekçeciler. Farkında mısınız bilmiyorum, yavaş yavaş yapılaşmaya başladılar artık. Önce sadece bir masa atıp sandalyeyle işlem görüyorlardı, sonra yavaş yavaş kübelere geçtiler, şimdi teknoloji olarak ilerlemeye başlayıp bilgisayar getirdiler, hatta yazıcı çıktılarını alıyorlar. Bu beni çok rahatsız ediyor, çünkü orada çıkan dilekçelerin nasıl olduğunu, olay kangren haline geldikten sonra bize geldiğinde görüyoruz. Bu sonuçta Avukatlık Kanunu'nun uygulanmasıyla ilgili bir olay. Avukatların yetkilerinin başkaları tarafından kullanılmayacağını, başsavcımıza, savcılarımıza mutlaka hatırlatmamız, hatta bunu uygulamayan, bildiğim kadarıyla, Sayın Başkan çok daha iyi bilir, bu konuda yargı kararı da var veya savcılığa başvuru da yaptık, eğer uygulamıyorlarsa bunu gerekli olursa bunu uygulamayan savcılar hakkında suç duyurusunda bulunmamız gerekiyorsa bunu da yapmamız gerekiyor bence.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Biz de değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Av. Dilara DENİZER (Antalya Barosu): Merhabalar.

Mesleğe yeni başlayan avukatların en büyük sorununun şu an kaldırılmış ama tekrar getirilmesi düşünülen avukatlık sınavı olduğunu ben anladım burada. Avukatlık sınavı mesleğin saygınlığının kazanması için, bir yerlere gelmesi için bir çözüm değil. Bu şekilde düşünmüyoruz. Çoktan seçmeli bir sınavla, aşağıdakilerden hangisi sınırlı ehliyetlidir, aşağıdakilerden hangisi tutuklamanın şartlarındandır şeklinde çoktan seçmeli bir sınavla meslek yücelmez, yükselmez. Ben bu sınavı birincide geçemezsem ikincide çalışır geçerim. Bu, mesleğin saygınlığını arttırmaz, bu şekilde düşünmüyoruz. Bunun için sadece üniversitelerin sayılarının çokluğu değil, üniversitelere alınan öğrenci sayısının çokluğu bizi rahatsız ediyor. Ben üniversiteye girdiğim sene 750 kişi kontenjandı. Ama bu sayı 200'e indirilebilir, mesleğin saygınlığı ve gelecek avukat sayısı bu şekilde azaltılabilir.

Biz hep şunu konuştuk sınava hazırlanırken. Sınava tabidik, sınavın iptal edilmesi için uğraştık. Uğraşırken de hep şunu konuştuk: *"Kazanamazsak, az önce üstadımın belirttiği gibi, arzuhalci mi olacağız dört yıllık hukuk fakültesini bitirdikten sonra?"* dedik. Buna bu şekilde değinip bu konuyu geçmek istiyorum.

İkinci olarak, adliye sistemine Türkiye'ye yeni getirilen UYAP. Genç avukatların en büyük problemi ve meslek sorunu olduğunu düşünmüyoruz, çünkü hakikaten geldiği günden bu yana bizi çok zorluyor, yıpratıyor ve icra daireleriyle, memurlarla daha çok yüz göz olmamıza sebep oluyor. Bu sisteme bir çözüm getirilmesini istiyoruz. Gittiğimiz zaman icra takibi yapamıyoruz, ihtiyati hacizlerimiz üç gün bekliyor, kaydetmeyi bilmediğimiz için. UYAP konusunda çok büyük sıkıntılar yaşıyoruz, buna bir çözüm bulunmasını istiyoruz yeni başlayan avukatlar olarak, çünkü sistemin gidişini de hiç hayırlı ve iyi görmüyoruz.

Üçüncü sorunumuz, tabii ki maddi sorun. Mesleğe yeni başlayan avukatların en büyük sorunu maddiyat. Ama tabii

bunda yine biz sorumluyuz, çünkü asgari ücret tarifesi var, Baronun tavsiye niteliğinde hazırladığı asgari ücret tarifesi var ama hiçbir meslektaşımız buna uymuyor maalesef. Bize gelip bir anlaşmalı boşanmaya 1.000 YTL dediğimiz zaman insanlar bir daha bakmayıp geri dönüyorlar. Niye? Başka bir meslektaşımız anlaşmalı boşanmayı 200 YTL'ye yapıyor diye. Bu yüzden maddi olarak çok büyük problemler yaşıyoruz, ama bunun tek sorumlusu biziz. Çoğu mesleğe yeni başlayıp büro açan avukat arkadaşlarımız kiralarını ödeyemiyorlar.

Benim iletmek istediğim sorunlar bu kadar. Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Av. Baştuğ ÇALIŞIR (Antalya Barosu): Sevgili başkanlarım, değerli meslektaşlarım; öncelikle katılımınızdan dolayı sizlere çok teşekkür ediyorum. İyi ve etkili bir konuşma kısa bir konuşmadır. Bu gerçekten ayrılmayacağıma şimdiden söz veriyorum.

BAŞTUĞ
ÇALIŞIR'IN
KONUŞMASI

Napolyon yüzyıllar önce ordunun midesi üzerinde yürüdüğünü, sonuçta maddiyatın çok önemli olduğunu ifade etmiştir. Dolayısıyla mesleğe yeni başlayan genç kardeşlerimizin, meslektaşlarımızın en önemli sorunu ekonomik sorundur. Bunun da çözümü için meslek örgütlerimizi ve başka Türkiye Barolar Birliği'nin çok ciddi, kalıcı, radikal ve agresif tedbirler alması gerektiğine inanıyorum. Bunu da iki başlıkta düşünüyorum. Öncelikle stajyer arkadaşlarımıza, meslektaşlarımıza kullanılan kredi miktarının parasal olarak arttırılmasını ve kullanılma oranının da yükseltilmesini teklif ediyorum, öneriyorum.

Bir başka konu ise, yeni başlayan arkadaşlarımızın kısa vadede para kazanmasına yönelik en önemli gelir kaynaklarının CMK olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla burada meslekte biraz daha fazla yol kat etmiş, uzun yıllar çalışmış meslektaş-

BAŞTUĞ
ÇALIŞIR'IN
KONUŞMASI

larımızın genç meslektaşlarımıza biraz yol açması gerektiğine inanıyorum. CMK'daki tecrübelerini başka yoldan genç arkadaşlarımıza aktarması gerektiğine inanıyorum. Beş ila yedi yıl CMK'da çalışmış arkadaşlarımızın bu görevlerinden ayrılmalarını, ayrılmadığı takdirde ise meslek örgütümüzün teamül olarak bir yaptırım uygulaması gerektiğine inanıyorum, çünkü genç arkadaşlarımızın mutlaka ve mutlaka kendilerini bilimsel olarak, mesleki olarak geliştirmeleri için ekonomik olarak takviyeye ihtiyaç duyduklarını düşünüyorum.

Bir meslek örgütüyüz, kalemlerle yüz göz olmak durumunda değiliz. Bir meslek örgütüne sahip olmanın sonuçlarını yaşamak istiyoruz. Kalemlerde, başta hakim ve savcılar olmak üzere kalem müdürleriyle ve icra müdürleriyle sorunlarımızda baromuzu, baro başkanlığını, yönetim kurulunu görmek istiyoruz. Dolayısıyla da bu konuda zaman zaman geriye düşüldüğünü bizzat biliyorum.

Meslek örgütüyüz, meslek içi, yani Türkiye Barolar Birliği meslek içi sorunlara zaten sorumluluk noktasında yaklaşmak durumundadır. Bu hem zorunluluğudur, hem sorumluluğunun bir gereğidir. Ancak Türkiye Barolar Birliği ve baro başkanlıkları, baro yönetimleri, barolarımız meslek içi sorunlar kadar Türkiye'nin içinde bulunduğu bugünkü şartlarda toplumsal yükümlülüklerini de göz ardı etmemek durumundadırlar. Başta Türkiye Barolar Birliği Başkanımız olmak üzere baro başkanlarımızın da bugünkü kritik süreçte mutlaka ve mutlaka toplumsal sorumluluklarını yerine getirmeleri, daha agresif bir çizgide duruş sergilemelerini bekliyorum. Sadece meslek sorunlarımız değil, ülkenin içindeki sorunlara da farklı açılarla, agresif tedbirlerle ya da tedbir ifadesi yanlış oldu, agresif birlik-teliklerle çözüm bulunması ve önerilerle toplumun huzuruna çıkılması gerektiğine inanıyorum.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Biz de değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Oğuz DİLEK (Antalya Barosu): Bence de en büyük temel sorunumuz ekonomik sorun, ama bu konuda ben geçmiş tecrübeli üstatlarımıza bir sitemde bulunmak istiyorum. 1920'lerden beri avukatlık konusunda barolar var. Sosyal güvenlik anlamında sağlık güvencemizin olduğu bir şey yok. Ayrıca OYAK gibi oluşturulmuş bir şey yok. Ayrıca staj kredisinin ben artık geri alınmayan bir şeye dönüştürülmesini istiyorum, çünkü baro pulunun ne kadar alındığı ortada. Avukat stajyerinden başlayarak herkese sağlık güvencesi sağlanmasını istiyorum. Ayrıca meslekte yeni büro açacak arkadaşlarımıza büro malzemelerini alacak kadar, bir yıllık kirasını ödeyecek kadar, yine bu da karşılıksız olarak verilebilir, en azından çok düşük taksitlerle olabilir.

Sayımızın 59.000-60.000 olduğu düşünülduğünde bunların çok zor olmadığını düşünüyorum. Şimdiye kadar meslekteki en büyük sorunumuzun toplumsal olarak bütün meslektaşlarımız açısından yeni kazanımlar elde etmek değil de, herkesin sadece kendi bireysel çıkarını, *"ben ekonomimi kurtarayım, diğerleri herkes kendine bakar, bu serbest bir meslektir"* gibi düşünülmemesi gerektiğini düşünüyorum.

Ayrıca avukatlık sınavı konusunda da şöyle bir düşüncem var: Deniliyor ki, avukatlık sınavı olsun, kazanamayanlar için de başka seçenekler var. Bu ne demek? Adalet Bakanlığı'nun da bir sınavında görmüştüm ben. Şoför alacak, diyor ki, *"Hukuk fakültesi mezunu tercih edilir."* Avukatlık sınavı konup, bunu kazanamayanlar mübaşir mi olsun, arzuhalci mi olsun, katip mi olsun? Bu konunun çok ayrıntılı düşünülmesi gerektiği kanısındayım.

Diğer bir temel sorunumuzun da meslek içi dayanışmanın ekonomik ya da sosyal yönden problemleri olan arkadaşların sorunlarıyla ilgilenme konusunda meslektaşlar olarak ve baro yönetimi olarak duyarsız davrandığımızı düşünüyorum. Bu konuda daha özenli olmamız gerektiğini düşünüyorum. Herkese teşekkür ederim.

OĞUZ
DİLEK'İN
KONUŞMASI

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz.

Bir arkadaşımıza daha söz verebileceğiz.

BÜLENT
ÜNER'İN
KONUŞMASI

Av. Bülent ÜNER (Antalya Barosu): Bu zamana kadar meslektaşlarımız sorunlardan bahsettiler. Ben son konuşma olduğunun belirtilmesi nedeniyle, belki gerisi de olabilir, yöntem üzerine konuşmak istiyorum. Mesleğe başladığım yıllardan beri bazı kurullarda çalıştım, meslek sorunları olmak üzere. Şu anda "Staj Yürütme Kurulu"nda çalışıyorum. Baronun işleyişine bakıyorum. Adliyelerdeki ilişkilere bakıyorum, sorunları gündelik olarak yaşıyoruz. Şikayet ediyoruz, şikayetler belli bir yerlere ulaşıyor, çoğu zaman ulaşmıyor, ulaştığı zaman da ilgili mercilerde belli bir yöntem belirlenmediği için devam edip gidiyor. Biraz daha farklı bakmamız lazım. Eğer bizden öncekiler gibi sorunlara eğilirsek birçok yapılan kurultaylar gibi yapılır, kitapçığı çıkar, bir sonuç alınamaz. Mesela, belki toplantının başında bize bu sürecin ne olduğu, yani toplantı tanıtımları yapılırken genç meslektaşlar, gerçi bir ön tanıtım yapıldı ama şöyle yapılacak, ikinci adım şudur, üçüncü adım şudur, sonuç, yani bir süreç izlemenin bence önceden belirtilmesi gerektiğini düşünüyorum. En azından sorunları gerçekten ve gerçekten çözmek istiyorsak.

İkinci bir konu, meslek örgütü çok önemli bir kavram. Belli bir mesleğe mensup olan insanların sorunlarını çözen bir örgüt, yapı. Türkiye'de bir sıkıntı var, bu bizim demokrasi tecrübemizden de kaynaklanıyor. Siyasi partiler de zamanında politika yapamadığı için belli meslek örgütleri siyasi partilerin arka bahçesi gibi kullanılmak isteniyor, öyle bir deneyim de var. Bu son derece riskli bir şey. Bir faydası da olmuyor, çünkü siyasi partilerde yapılamayan politikanın belli bir meslek örgütü içinde yapılması ne siyasal hayatımıza bir şey kazandırıyor, ne de mesleğin günden güne artan sorunlarına bir çözüm önerisi oluyor.

Mesela düşünelim, ilk defa böyle bir forum yapılıyor. Mutlaka kurultaylar filan var ama ben Barolar Birliği'ni bu

konuda tebrik etmek istiyorum, çünkü gerçekten avukatlara bir yönelme vardır burada. Dünyada artık yetkileri dağıtırken gerçekten merkezden çözmenin çok sağlıklı olmadığını, *"bir problemi en iyi yaşayan bilir, en iyi çözümü de ancak o sorunu bizzat yaşayan çözer"* mantığıyla hareket etmemiz gerekiyor yerel bazda ve gerçekten barolar kendine kayıt olacak avukatların denetimini yapmaları gerekiyor.

Toplamak istiyorum hemen. Mesela belli prosedürler var, üretimden kaynaklanan, toplam kalite belgesi, barolarımız da mesela toplam kalite belgesi alıyor ama bir dönem sonra unutuluyor. Onun felsefesini almak gerekiyor ve bunu uygulamamız gerekiyor. Bir sürecin başı, sonu ve iyileştirmeleri olması gerekiyor. Bir çok problemlerimiz var. Gerek yargıya gereken önemin verilmemesi, yıllardır bilinçli olarak siyasi iktidarların bunu tercih etmeleri belki de, ama bir şekilde kendimizi ifade ettiğimiz zaman bu olumsuz şartlarda bile söyleyecek sözümüz vardır, yeter ki sorunları bilelim, doğru değerlendirelim, doğru çözümleri üretebilelim, diye düşünüyorum.

Sayın başkanımızın geçen hafta bir konuşması oldu, kurumsallaşmadan bahsediyordu kendisi, şöyle söyledi, *"Artık ilerde baro kurullarından oluşan bir yönetim kurulu görmek istiyorum"* dedi ve gerçekten o kurullardan yetişmiş, gerçekten meslek için orada olan insanlar bulunduğu zaman o zaman sorunlarımıza doğru bulacağız ve belki de bu forumlarda artık büyük bazda, uluslararası bazda avukatlık sorunlarıyla uğraşmak için toplanacağız, kendi sorunlarımızı çözmüş olacağız diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz. Arkadaşlar ben son konuşma demiştim ama sanıyorum 12:50'ye kadar vaktimiz var devam edebiliriz.

Buyurun.

NURHAN
KOÇAK'IN
KONUŞMASI

Av. Nurhan KOÇAK (Antalya Barosu): Sosyal Güvenlik Kurumu'nun avukatıyım. Sanırım salonda bulunan tek kamu avukatı benim. Bu nedenle kamu avukatları adına, diğer avukat arkadaşlarımız tüm avukatların sorunları konusunda görüştükleri için ben de birazcık kamu avukatlarını sorunları konusuna değinmek istiyorum.

20 yıldır avukatım. 15'i Antalya Barosu'na, 5 yılı Ankara Barosu'na olmak üzere aidat ödüyorum ve kamu avukatlarının baroya kayıtlı olma zorunluluğunun olmadığını biliyoruz hepimiz. Ancak ben, meslek kuruluşu olması dolayısıyla her avukatın mutlaka baroya kayıtlı olması gerektiğini düşünüyorum. Baronun şimdiye kadar çok arkamızda olduğunu görmedik. Bütün baro başkanı adayları seçimlere katılmadan önce kamu avukatlarına destek olacaklarını, kamu avukatlarının sorunlarını çözeceklerini söylüyorlar ama neticede diğer sorunlarla uğraşırken kamu avukatlarının sorunları nedense arkaya atılıyor.

Bizler özellikle vekalet ücreti konusunda sorunluyuz. Yıllık limitlerimiz var. Belki bilmiyorsunuz, aylık ücretimizin dışında vekalet ücreti olarak yıllık 4,5 milyarla, yani 4.500 YTL'yle sınırlı vekalet ücreti alıyoruz. Bunun ne kadar komik olduğunu görüyorsunuz. Ben bir kamu avukatı olarak sadece 1,5 ayda vekalet ücreti olarak 7.500 YTL'nin üstünde vekalet ücreti tahsil ediyorum ama yıllık benim aldığım limitin 4.500 YTL. Bunu düşünürseniz ne kadar üstümüzde angarya olduğunu anlayabilirsiniz.

Baronun bu konuda diğer bakanlıklar nezdinde, TBMM nezdinde çalışmalar yaparak, özellikle kamu avukatlarının bu sorunlarına çözüm getirmelerini istiyorum.

Sosyal güvenlik alanında çok şükür bir sıkıntımız yok, çünkü devlet arkamızda. Devlet bizim sağlık harcamalarımızı yapıyor ama serbest avukat arkadaşlarımız da bunun primini ödeyerek bundan yararlanabiliyorlar. Bizler ne şekilde yararlanıyorsak onlar da aynı şekilde yararlanabiliyorlar. Bu nedenle bu konuda çözüm getirilmesini öneriyorum.

İyi günler.

Oturum Başkanı: Evet, arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Av. Hasan ELAL (Antalya Barosu): Sayın Başkan, sayın meslektaşlarım, hepiniz hoş geldiniz. Türkiye Barolar Birliği'ne ve Antalya Barosu'na bu toplantıyı düzenlediği için teşekkür ediyorum. Ben Antalya Barosu avukatlarından, aynı zamanda Antalya Barosu Staj Yürütme Kurulu Başkanı'yım. Arkadaşlarımla birlikte bu dönem bu görevi üstlendik, götürmeye çalışıyoruz.

HASAN
ELAL'IN
KONUŞMASI

Birkaç söz söyleme ihtiyacı duydum. Konuşma amacıyla gelmemiştim buraya, tam tersine genç meslektaşlarımızın sorunlarını dinleyeyim, öğreneyim diye geldim. Ancak konuşmalar beni birkaç şey söyleme ihtiyacı duyurdu.

33 yılı tamamladım meslekte. Şu anda kızım Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi 4. sınıfta. Arkadan o genç olarak geldiği için özellikle de öğrenmeye çalışıyorum genç avukatların sorunları nelerdir, diye. Ancak genç avukatlarımızdan çok sorunlarını dile getiren yok gördüğüm kadarıyla. Ya sorunları yok, ya dile getirmeye çekiniyorlar. Şimdi biz mesleğe yeni başladığımızda ilk birkaç yıl şaşkınlıkla geçti, ne yapacağımızı bilemedik. Sağa sola bakarken birkaç yıl geçmişti. Fakat ne olduğunu anladığımız andan itibaren, yani 80'li yıllardan 79'lu yıllardan bu yana sürekli aklımda olan ve "bu meslekte bu mutlaka yapılmalı" dediğim bir şey var.

Bizim meslekte eğer uzmanlaşma olmazsa hiçbir zaman mesleğimiz saygınlığını kazanmaz arkadaşlar. Hepimiz ömür boyu pratisyen, hukukçu, pratisyen avukat olarak kalırız. Mahkemelerde ihtisaslaşmaya gidiyorsunuz, iş mahkemesi diyorsunuz, icra mahkemesi diyorsunuz, ceza, hukuk diyorsunuz, kadastro mahkemesi diyorsunuz, bunun ihtisaslaşması gerektiği ihtiyacını devlet yapılanması içerisinde hissediyorsunuz, ancak karşısına sac ayağının öteki ucu olarak "nasıl avukat giderse gitsin, git hakimın karşısına görevini yap" diyorsunuz. Samimi

HASAN
ELAL'IN
KONUŞMASI

söylüyorum, hiçbir hakim karşısına gelen avukata ciddiyetle bakmıyor, sözünü dinlemiyor, çünkü "onun söyleyeceği şeyi ben zaten biliyorum, benim zamanımı çalıyor" gibi bakıyor. Fakat meslekte bir ihtisaslaşmaya gidilebilse hakim kendi zaten iş yoğunluğu içerisinde karşısına gelen avukatın söylediği her söze, "Bu kişi zaten bu konuyu biliyor, özellikle üzerine eğilmiştir" diye dikkatle dinleyecek, verdiği dilekçeyi okuyacak, ondan bir şeyler öğrenmeye çalışacak. Bunu mutlaka sağlamamız lazım, bu hiç dile getirilmiyor, yıllardır da getirilmedi.

Bu, fakültenin son sınıfında mı olur, fakülte bittikten sonra staj aşamasında mı olur, mesleğe ilk başlangıç günlerinde mi olur, nasıl olur tam bilemiyorum, net bir çözüm benim kafamda dahi oluşmuş değil ama samimi söylüyorum, bunun üzerinde konuşmamız, düşünmemiz lazım. Bunu bir çözüm haline getirmemiz lazım.

Bu olmadığı sürece ciddi bir saygınlığı ne vatandaşın gözünde yakalayabiliriz, ne kendi iç dünyamızda yakalayabiliriz, ne de adliye koridorlarında, duruşma salonlarında yakalayabiliriz.

İkinci çok önemli gördüğüm konulardan bir tanesi, bugünkü forumun konusu, "Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları." Tabii ki avukatların genel sorunlarından çok bağımsız bir sorun değil ama mesleğe yeni başlayan avukatın en baş sorunu paradır arkadaşlar. Parasal sorunu çözmemiş bir insan mesleğe onurlu başlayabilir mi? Bu memlekette seyahat özgürlüğü var. İstedığınız her yere gidebilirsiniz ama cebinizde para yoksa seyahat özgürlüğü mü olur? Nereye gidebilirsiniz? Eğer cebinizde paranız yoksa, mesleki ilk başlangıç günlerinde parasal sorunlarınızı çözemiyorsanız, bireysel olarak anne baba harçlığına bakıyorsanız, hâlâ bir genç avukat olarak hangi müvekkilinize karşı bağımsız olabilirsiniz, hangi mesleğe karşı, hangi hakime, hangi adliye çalışanına karşı kendinizi bağımsız hissedebilirsiniz, özgür karar verebilirsiniz? Bu mümkün değil.

Sorunu koyuyoruz, hemen çözümünü de söyleyeyim size. Bu bir çözüm müdür bilmiyorum ama benim kafamı çok kurcalayan bir şey. Yine yıllardır düşündüğüm bir şey. Arkadaşlar, vekalet ibraz ettiğiniz her işte mutlaka avukatlık ücret sözleşmesini o işe sunmak zorundasınız. Bu nasıl olacak? Genç meslektaşlarımızın en büyük sorunlarından bir tanesi müvekkilinden para isteyememektir. Hatır için bir sürü angaryayı üstlenir, geleceğe yatırım yapar, *"bu kişi gitmesin"* der, parayı isteyemez ama işini yapar. Onun önüne geçebilmenin tek yöntemi var. Yasal bir zorunluluk haline getirirseniz, mutlaka avukatlık ücreti ibraz etmek zorundasınız diye ve bunu Baro kanalıyla uygulamaya koyarsanız, kişi o ücreti vatandaşan göğsünü gere gere isteyecektir, çünkü *"ben bu sözleşmeyi vermek zorundayım, bu parayı tahsil etmek zorundayım"* diyecektir. Sözleşmeyi yaparsınız ama nereden yaparsınız? Asgari ücretten yaparsınız. Baroya götürür, teslim edersiniz, vatandaş ücretini size değil, baroya yatırır asgari ücretten. Farkı varsa kendi aranızda konuşursunuz, halledersiniz, o ayrı bir şey. Kaldı ki, ayrıca mahkeme dosyasına, icra dosyasına da bunu sunarsınız. Nasıl ki CMK görüşmelerinde müdafiyile avukat bir görüşme tutanağı düzenliyorlar ve bunun dosyanın içine girme zorunluluğu var, aynı şekilde. Matbudur, ayrıntısını işlemek zorunda değilsiniz ama bunu yapmak zorundasınız.

Arkadaşlarımız Baro pulu arttırılsın, bir havuz oluşturulsun diyor. Bakın bunların hepsi entegre sorunlar. Hepsi birlikte düşünülebilir. Yine eğer genç avukatların temel sorunlarından bir tanesi mesleğe karşı ve kendilerine karşı özgürlüklerini sağlayabilme sorunlarının başında eğer mali sorun geliyorsa kredi işi, gerçekten arkadaşlarımız haklı bu konuda söylediklerinde, bu mutlaka yapılmalı. Bir bankayla anlaşılırsınız, faiz almazsınız, yarısını banka karşılar, yarısını siz karşılırsınız, sübvansiyon yaparsınız, üç yıl ödemesiz yaparsınız. Çocuk üç yılda kendisini bir şekilde sokar, üç yıl sonra ödemeye başlar. Düşük kredili olur, ne olursa olur, bir şekilde hallolur.

Stajyer avukatlarında benzer sorunları var. Görüşüyoruz *"Staj Eğitim Kurulu"*nda, mülakatlarda. Hepsi kaçıyorlar. Her-

HASAN
ELAL'IN
KONUŞMASI

kes hakimlik, yargıçlık sınavına giriyor. Neden? Meslekte güvence yok. Fakat devlette ücret güvencesi var, maaş güvencesi var. Gitmek istiyor, kaçmak istiyor. Hayır, staj aşamasında dahi bu kişiye nasıl iş kurumu, işsiz kalan işçiye ödeme yapıyorsa, yine devlet eliyle de olabilir bu, bunun üzerinde çalışılabilir, İş Kurumu vasıtasıyla da olsa asgari ücretten bir stajyer avukat arkadaşlarımıza ödeme yapılabilir. Bilemiyorum, şu anda aklıma geldiği için söylüyorum bunu. Fakat çocukların, gençlerin mali sorunlarını çözmezseniz avukatlığın, gençlerin esas sorunu budur.

Avukatlık sınavı deniliyor, bakın, demin ilk bahsettiğim meslekte uzmanlaşmayla birlikte bu da entegre olarak düşünecek bir şey. Eğer onu sağlayabilirseniz meslekte sınava da gerek kalmaz. Tabii ki çoktan seçmeli sorularla avukatlık mesleğine girmek mümkün değil, kaliteyi sağlayamazsınız ama avukatlıkta da belli bir kaliteyi sağlamak zorundasınız.

Bu nedenle ana başlıklarımı tekrar etmek istiyorum: 1. Meslekte uzmanlaşma üzerine mutlaka kafa yormak zorundayız. 2. Gençlerin, mesleğe yeni başlayan avukatların parasal sorunlarına en azından belli bir süre için destek olmak zorundayız. Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Vedat TÜRKMEN: Merhaba.

Bir önceki meslektaşın ihtisas hususundaki beyanına katılamayacağım. Şöyle ki: Saygınlığın sağlanmasında bir konuda uzmanlaşmış olmanın çok önemli olmadığını düşünüyorum. Bir kadastro mahkemesine kadastro avukatı sıfatıyla da gitseniz hakim yine her şeyi sizden daha iyi bilecektir.

Sayın Genel Sekreterim konuşmasına başlarken avukatların sorunlarının çözümüyle ilgili olarak diğer kurum ve kuruluşların çözüme etkisi olamayacağını ya da çok olamayacağını, çözümün avukatlar tarafından sağlanacağını söyledi. Buna

VEDAT
TÜRKMEN'İN
KONUŞMASI

katılmak da mümkün değil. Biz avukatlar olarak üstümüze düşen, Avukatlık Kanunu'nun, yüklediği birçok yükümlülüğü yerine cansiperane getirmeye çalışıyoruz. Bizim adımıza bu sorunları çözmek üzere Türkiye Barolar Birliği ve barolar vardır. O makamlara seçilme nedenleri de bunlardır. Dolayısıyla bu kavgaları, bu çözümleri yapacak makamlar kendileridir. Bunları meslektaşlarımızla çözebiliriz gibi bir mantıkta barolar ve Türkiye Barolar Birliği'nin yapacağı çok bir şey kalmıyor. Demek ki meslektaşlar olarak her şeyi biz çözeceğiz. Bunu kabul etmek de çok mümkün değil.

Avukatlık mesleğinin sorunlarında saygınlık çok çok büyük bir mesele. Sorunları dile getirmenin de çok önemi yok. Hepimiz biliyoruz, durmadan tekrar ediyoruz. Tekrar etmeden de olmuyor. Niye hepimizin yüreği yanık? Her gün adliyede kavga ediyoruz. Özellikle ben Antalya Adliyesi'nde mimli durumda gibiyim. Avukatlara karşı işlenen suçların hakim ve savcılara karşı işlenen suç şeklinde addedileceği, takibatın, cezalandırmanın buna göre yapılacağı hususunda mevzuatta açık hüküm de var. Bizim iş yapmamamız, sıkıntılar içinde olmamız, eksik mevzuattan kaynaklanıyor. Her tip mevzuat var. Bunların uygulanmasından kaynaklanıyor. Adliye otoparkına giren bir hakim beye kimlik soran bir polis memuru nedeniyle 65 polis memuru adliyeye çağırılabilir ifade için. Biz şu adliyeden başımıza bir iş almadan nasıl çıkarız, bunun endişesindeyiz.

Kalemlerde yaşadıklarımız büyük sıkıntı hepimiz için. Buna neden, yine diyorum, bu anlamda bizim sorunlarımızı savunsun diye seçtiğimiz barolarımız ve Birlik var. Dediğim gibi, yani kavga ederek bir yere varamayız. Meslektaşlara da bu anlamda çok büyük görevler düşüyor. Ben tartıştığımda bir meslektaşına, "Sen bu konuda tanık olur musun?" dediğimde, "Nasıl yani, ben duymadım" diyebiliyor. Hayretle karşılıyorum. İlk konuşmacı stajyer arkadaşımın bu manadaki her beyanına katılıyorum.

VEDAT
TÜRKMEN'İN
KONUŞMASI

Sınavla ilgili olarak, uzmanlık gerektiren her meslekte olduğu gibi avukatlıkta da sınav zorunludur. Sınavsız bir şekilde mesleğe kabul halinde yaşanan sıkıntıları da görüyoruz.

Stajın ne şekilde yapılacağı hususunda da bir iki beyanım olacak. Altı aylık adliye stajı, altı aylık avukat yanında yapılan staj şeklinde yapılıyor. Adliye stajında stajyerlerin kürsünün hangi tarafında kimin duracağından başka bir şey öğrendiğine çok inanmıyorum. Stajın farklı şekillerde yapılması hususunda da bazı çözümlere ulaşılmasını bekliyorum. Ben sadece bekliyorum, çünkü bunları yapmak için ben sayın yöneticilerimi seçtim. Sayın yöneticilerim bu konuda savaşırken benden bir yardım isteniyorsa da her zaman hazırım ama çözüm avukat değildir. Avukatla bir yere ulaşamaz. Farklı mecralarda bunun sert bir şekilde savunmasının yapılması lazım.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Söz almak isteyen arkadaşımız var mı? Daha önceden söz almayan arkadaşlarımıza verelim.

Av. Erman KESKİN (Antalya Barosu): İyi günler.

ERMAN
KESKİN'İN
KONUŞMASI

Öncelikle sınav konusu. Evet, bir sınav olması yararlı, ancak bu sınav bizim anladığımız anlamda bir bilgi sınavı olmamalı. Hukuk fakültelerinde hepimizin bildiği gibi bir hukuk nosyonu verilir. Eğer bütün kanunlar, tüzükler, yönetmelikler ve diğerleri verilecek olsaydı hukuk fakültelerinin süresi sonsuz olurdu, çünkü belli bir aşamaya kadar belli bir yere geldiğinizde yeni bir tüzük, yeni bir tamim, yeni bir yönetmelik, yeni bir kanun, yeni bir Anayasa, aynı benim üniversitede yaşadığım gibi ve yeniden bir eğitim süresi başlayacaktı.

Hukuk fakülteleri nosyon verir. Hukuk nosyonunu alırsınız, buna göre staj eğitiminizde ve daha sonraki çalışmalarınızda yolunuzu çizersiniz. Aksi takdirde avukat olduğumuz zaman özel davalarda veya bilmediğimiz konularda Yargıtay

kararlarını, diğer kitapları, mahkeme kararlarını incelemeyiz, hukuk fakültesinde okuduğumuz ders kitaplarına bakardık. Şu anda herhangi bir davada hukuk fakültesinde okuduğunuz kitaplara baktığınızda ne kadar yetersiz olduğunu hepimiz anlayacaksınız. Bize yüzeysel bilgi verilir ve hukuk nosyonu.

Bu olay şudur: Bir vasıtayla Pakistan'dan gelen bir müvekkille görüşmemde bana şu soruyu sordu: "Siz Türkiye'deki kanunları biliyor musunuz?" Cevap: "Bilmiyorum, bilmem de mümkün değil." "Niçin?" Geniş bir salonda oturuyorduk ve bina sekiz katlıydı. Kendisine söylediğim şey, "Şu anda buradayız, bütün bu salonu kitaplarla doldurun, bu daireyi kitaplarla doldurun, bu apartmandaki 4 daireyi kitaplarla doldurun, 8 katı bununla doldurun ve yanına 8 tane daha blok koyun, işte Türkiye'deki kanunlar, tüzükler, yönetmelikler, tamimler ve bütün bilgiler bunlardır. Ben bunları biliyorum, dersem size yalan söylerim. Ama benim bildiğim şey, sizinle ilgili olayın hangi katta, hangi dairede, hangi salonda, hangi rafta olabileceği. Bana olayı anlatırsınız, bildiğim genel şeylerdense evet, cevap veririm ama detaylıysa araştırır size gelirim." İşte, doktorluktan en büyük avantajımız da budur. Doktor önüne gelen hastaya anında bakmak zorundadır, bizim en az 24 saat vaktimiz vardır.

Evet, bir sınav olacak ama bu sınav bilgi sınavı olmayacak. Bu sınav, kılık kıyafet, -ki ben kalırım- davranış, sosyallik, iletişim gibi yazılı olmayan ama avukatlık kriterlerini gösteren kriterlerden olmalıdır. Hepimizin aklında bir avukat prototipi vardır. İşte, avukat budur. Sınav, bu prototipe, bu kritere uygun olan kişilerin avukatlığa seçilmesidir. Yoksa, biraz önce söylendiği gibi, çoktan seçmeli değil, onlar tabii bilgi, hiçbir yararı olmayacaktır, ben size söyleyeyim, ama toplum içersinde icra müdürlerine karşı, hakimlere karşı ve diğer adliye personeline karşı saygıyı bilgiyle kazanırsınız, bunu sakın unutmayın.

CMUK eğitim seminerlerine karşı değilim, ancak benim karşı olduğum CMUK eğitim seminerine katılmayan meslektaşın CMUK ve adli yardımlardan hak kazanamaması, buralara alınmaması, aksi takdirde şöyle bir uygulama yapalım, hazır avukatların çokluğundan da şikayet ediyoruz, ağır ceza mah-

ERMAN
KESKİN'İN
KONUŞMASI

kemelerini ilgilendiren hukuk maddeleri, Türk Ceza Kanunu maddeleri hakkında bir seminer düzenleyelim, bu seminere girmeyen avukatlar, oradan bröve veya herhangi bir şey almayan avukatlar ağır ceza davalarına girmesinler, bu kadar basit. Burada da seçmeyi çok güzel yapabiliriz.

Ben eğitime karşı değilim, seminere karşı değilim. Herkes eğitecek, herkes bu seminerleri alacak ve daha da çok olacak. Ama buna girmeyenin bir hak kaybı olmayacak.

Kalem sorunları: İnanarak söylüyorum ki, Antalya Barosu'na kayıtlı avukatlar içinde, hatta Akdeniz'de ve Türkiye'de kalem personeliyle benim kadar iyi olan avukat yoktur. En azından ilk 10'a kesin girerim. Bunun sebebi de, bütün bu adliye personeline karşı saygıyla ve sevgiyle yaklaşmamdandır. Şimdi, olayı en başa alalım, stajınız bitti, benim kadar şanslı değilsiniz, babanız avukat değil, size birtakım şeyleri önceden öğretmedi. Kaleme gittiniz, hiçbir şey bilmiyorsunuz. Hukuk fakültesinde zaten öğrenmediniz, çünkü teorisiyle pratiği apayrı olan bir yerdir. Hukuk fakültesinde size teori öğretirler, nosyon verirler, avukatlığa başladığınızda pratik, yaşayacaksınız. Fakülteden mezun ettim sizi, daha staja başlamadınız.

Soner meslektaşımın iki veya üç sayı önceki Baro Dergisi'nde yazdığı bir hikaye vardır, "Müracaat", bilmiyorsunuz, dosyanız müracaatta kalmış. Hadi aşağı inin müracaata bakın. Hepimiz bunları yaşadık. Tamamen zayıf, bilgisiz, tecrübesiz olarak bir kalem personelinin yanına geliyorsunuz. O kalem personeli iyiyse, şansınız varsa size yardımcı olur, yoksa ezer, çünkü eğitim olarak ondan iyisiniz. İleride ondan iyi olacaksınız, birtakım altyapınız ondan iyi, fakat şu anda sizi ezebileceği tek an orası. Belki bir gün sonra ezemeyecek. Bu ezmek, hep kötü niyetli olmaz, bazen istemeden de olur. Bunları hepimiz yaşadık. Ben, babamın mesleğinin avukat olması dolayısıyla hazırlıklı olmamdan dolayı çok avantajlıydım. Ama kalem personeline iyi davranırsanız, "Ağam, babam, bacım" değil.

Bakın, benim isim ezberleme özürüm vardır, ezberleyemem ama insanların görüntüsünü unutmam. Onun için diğer bütün meslektaşlarım bilirler. Ben, bütün adliye personeline, yaşı benden de küçük olsa, bayansa ablam, büyükse ağabeyim, diye hitap ederim. İsimleri hatırlayamıyorum, istisnaen müdürlere “*müdür bey*” derim. Ancak hiçbirisiyle ben belli sınırları aşmadım. Bakın, bu çok önemli. Onlara saygıyı sevgiyi gösterdim, bilmediğim konularda bana yardımcı oldular, ama ne onlar beni ezdi, ne ben onları ezdim. Mümkün değil, yazıhanenizde avukatlık yapacaksanız, buradan, kürsülerden “*kalem eşrafiyle, kalem personeliyle laubali olmayın*” demek çok kolaydır. Ama dosyanın açılışından itibaren orada iş yapacaksanız, gününüz üç-dört saat, gerektiğinde eşinizden, çocuğunuzdan çok onlarla yüz yüze geçecekse, belli bir samimiyet olacaktır. Bundan kurtulma şansınız yok. Burada yapacağınız şey, karşılıklı saygı, sevgi içerisinde sınırları koymaktır. Başka bir şey yapamazsınız.

Bir de kalem sorunlarıyla ilgili diğer meslektaşım çok güzel söyledi, ağırlıklı çalışan avukatların malzeme temini. Ya bırakınız yapsınlar, bilgisayar da getirsinler, dolap da getirsinler, çünkü bunları yapmadıkları zaman, çoğunun zaten icra dosyaları, icra kaşeleri, icra mühürleri yazıhanelerinde. Yazıhanede yapacağını bırakın biraz da kalemde yapsın da sizler de yararlanın. Artı, bunu da aştım, artık icra dosyalarının belli raflarda olmasını da geçtim artık. İstedğim borçlu vekil olarak bir dosyayı gittiğim zaman bulamıyorum ve o alacaklının olduğu dosya rafını araştırıyorum, çünkü sırasında yok.

Onu da aştım, geçen gün çok daha enteresan bir şey yaşadım. ASAT'ın adliyede özel odası var, dosyaların özel odası var. Gidiyorsunuz, ASAT'a herhangi bir şey yapmak istediğiniz zaman, orada çalışan biri var, ona söylüyorsunuz, aşağıdan getiriyor. Odadan getiriyor. Bunu çok yadırgadım. Birkaç kez bunları söylemişim ama herhalde ASAT'ın bir susal önceliği var, çünkü o arşiv deposu da tuvaletin hemen yanındaki oda. O vanaların olduğu yerde, herhalde bir özelliği var, o oda onla-

ERMAN
KESKİN'İN
KONUŞMASI

rın. ASAT'ın açılımı, büyükşehirle bağlı Atık Su ve Su Teşkilatı Genel Müdürlüğü.

Bir de, deminden beri herkes CMK'(a) deyip duruyor. CMK'(a) değil arkadaşlar, lütfen, CMK'(e). Türkçe'mizde K(a), H(a), H(aş) harfleri yoktur. Daha kibar olan K(e) ve H(e) harfleri vardır. Lütfen buna dikkat edelim. TCK(a) değil, TCK(e)'dir. İlk başta Türk Ceza Kanunu'ndan dolayı epey bir yadırgayacaksınız, ama lütfen bunu söyleyin. K(a) değil K(e)'dir. Ceza Muhakemesi Usul Kanunu K(a) değil K(e)'dir. CEMEKE, lütfen.

Teşekkürler, vaktinizi aldım.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz.

Değerli meslektaşlarım; bir küçük hatırlatma yapayım. Bir anket formumuz vardı, lütfen onu dolduralım, iletelim bize. Forum sürecinde de olur, ama forum bitmeden mutlaka bize iletilmiş olması lazım.

Şimdi saat 14:00'a kadar öğlen yemek aramız var. 6. katta yemeğimiz var. 6. katta yemekten sonra tekrar bu salonda öğleden sonraki bölümümüze saat 14:00'da devam edeceğiz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

İkinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşlarımız; forumumuzun öğleden sonraki ikinci bölümüne başlıyoruz. Yine foruma başlamadan önce sabahki gibi, sabah avukatlık, meslek örgütü ve bağımsızlık sorunlarına ilişkin çok kısa bir gösterimimiz olmuştu, şimdi de avukatların ekonomik sorunları ve eğitim sorunuyla ilgili yeni kısa bir gösterimiz var. Ondan sonra tekrar forumda serbest kürsü olarak konuşmalarımıza devam edeceğiz.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

(Barkovizyon Gösterisi)

Oturum Başkanı: Evet, değerli meslektaşlarımız, yine sabahtan da konuştuğumuz gibi avukatlığın ve baroların sorunlarıyla ilgili kısa bir gezinti daha yaptık. Şimdi bazı konularda, özellikle sabahki konuşmalarda geçen bazı sorunlarla ilgili olarak Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri Sayın Güneş Gürseler bir açıklama yapacak.

Buyurun Sayın Genel Sekreterim.

Av. Güneş GÜRSELER: Teşekkür ederim.

Kendi alanıyla ilgili konularda da Sayın Saymanımız açıklama yapacak. Birkaç arkadaşımız bazı konuları tekrar ettiler, konuşmaların tümünden çok yararlandık, öncelikle teşekkür ediyorum. İlgiyle dinledik, not aldık. Bazı aydınlatmalarda bulunmak istiyorum. Böylelikle öğleden sonraki bölümde aynı konular tekrar edilmeyebilir.

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

Öncelikle baroların yasama çalışmalarına etkisi, parlamentoyla ilişkileri, hükümetle ilişkileri noktasını birkaç arkadaşımız dile getirdi ve benim başlangıçta açıkladığım çözüm bizde görüşümü eleştirdiler.

Değerli arkadaşlarım, bir somut örnekle başlamak istiyorum. Hatırlarsınız bu CMK ödemelerinin aksaması nedeniyle eylem yapıldı, tartışmalar yaşandı. O günlerde 45 baro başkanımızla birlikte 10 Ağustos 2006 tarihinde, Sayın Başbakanı Dolmabahçe Sarayı'ndaki çalışma ofisinde ziyaret ettik ve şu elimdeki dosyayı kendilerine sunduk. Dosyanın, başlığı da şöyle: *"Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın değerlendirme ve emirlerine sunulan, avukatların herhangi bir yasa değişikliği gerektirmeden çözülebilecek sorunlarına ilişkin liste."*

Bu önerilerin arasında Avukatlık Kanunu değişsin ya da başka bir yasa değişsin diye bir öneri yok. Burada ne var? Örneğin avukatların silah ruhsatı sorunu var, baroların protokoldeki yeri sorunu var, avukat kimlik belgesi, resmi kimlik hükmünü taşıdığı halde bu hükmün kamu kurumları tarafından dikkate alınmadığı var, karşı taraftan alınacak vekalet ücreti için icra müdürlüğü dosyasına serbest meslek makbuzu ibrazı var, Cumhuriyet Savcılığı'nda ve kollukta dava dosyası inceleyebilmek için vekaletname ibrazı zorunluluğu var, kamu avukatlarının özlük haklarına ilişkin sorunlar var, bunları Sayın Başbakana sunduk, yanında o zamanki Adalet Bakanı vardı, şimdiki Adalet Bakanı, Başbakan Yardımcısı sıfatıyla vardı ve Maliye bakanı vardı. Sayın Başbakan bizi büyük bir ilgiyle dinledi, tarih 10 Ağustos 2006, bugün 2008'in Mart ayını bitirme noktasındayız, sadece karşı taraf vekalet ücretinin icra müdürlüğünden onayı konusunu, onu da idari yargıyla bir anlamda çözebildik.

Bir somut örnek daha söyleyerek bu bölümü bitirmek istiyorum. Biraz önce arkadaşımız söz etti, biz geçen yılın tarifesine beraat eden sanık vekili yararına ceza davalarında hazinenin vekalet ücretiyle yükümlendirilmesi maddesini koyduk. Bir kısım mahkemelerimiz direndi, hatta Adalet Bakanlığı dava açtı Danıştay'da. Danıştay çok güzel bir gerekçeyle yürütmeyi

durdurma talebini reddetti, itiraz da reddedildi. Bunu yapamıyınca Adalet Bakanlığı bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin (“yasa teklifi” şimdi böyle bir model var arkadaşlar, tasarı olursa ilgili kurumlara bildirmek gerekiyor ama tasarı değil de teklif olursa, Sayın Milletvekili meslektaşımız da burada, bir milletvekiline veriyorlar, daha doğrusu vermiyorlar bile, onun sadece ismini koyuyorlar, imzasını alıyorlar, Bakanlığın hazırladığı tasarı, teklif olarak alelacele geçiyor.) Bu ceza davalarıyla, vekalet ücretiyle ilgili hükmü Adalet Komisyonu’ndan geçtikten sonra o da bir Adalet Bakanlığı bürokratinin insafa gelmesi nedeniyle haberdar olduk ve sağ olsun, sevgiyle anıyorum İsa Gök, Mersin Milletvekilimiz, AKP Kastamonu Milletvekilimiz Hakkı Köylü, onların yardımlarıyla Genel Kurul’da metinden çıkarıldı. Ne yapılmaya çalışıyordu? Biliyorsunuz CMK Yürürlük Kanunu’nun 13. maddesinde, CMK avukat ücreti tarifesini yapma yetkisini Adalet Bakanlığı’na aldılar. Beraat eden sanık yararına hükmedilecek vekalet ücretini de oraya aktarmak ve onun tarifesini de Adalet Bakanlığı’na yaptırmaya çalışıyorlardı. Mücadeleyle ortadan kaldırıldı.

Şunu söylemek istiyorum: Ben eski milletvekiliyim, o nedenle Parlamento’yla ilişkim daha kolay. İlişkiyi sürdürmeye çalışıyoruz, müdahale etmeye çalışıyoruz ama bu yoğunluk içinde ve bir de niyet farklı olduğu için yetişmeniz mümkün değil. Örneğin, Avukatlık Kanunu’nda sınavı kaldıran değişiklik, o da yasa teklifiyle yapıldı. Adalet Komisyonu’nun bütün üyeleri avukattı, yanlışlığını bile bile kendi özel konuşmalarımızda bunu dile getirdikleri halde sınavın kaldırılması için oy kullandılar. Söylemek istediğim, Parlamento’yla, hükümetle, kurumlarla ilişkilerimiz sürüyor, fakat avukatlığa bakış, savunmaya bakış farklı olduğu için yol almamız çok zor. CMK en ileri düzenlemeyi yapıyor. Avukat, “vekaletsiz dosyayı inceleyebilir” diyor ama yönetmelik çıkıyor, bürokrat bunu engelliyor. Adalet Bakanı’na gidiyorsunuz, “Yok canım olur mu öyle şey” diyor, çağırıyor bürokratını, “Nedir bu?” diye soruyor. “Düzeltilin” diyor. Düzeltme falan yok. Dava açıyoruz, maalesef Danıştay yürütmeyi durdurma talebimizi reddediyor.

Karşı karşıya bulunduğumuz durumu bu şekilde görmemiz ve onun için "çözüm bizde" anlayışını kabul etmemiz lazım. Biz avukatlar olarak barolarımıza bastıracağız, barolar, Türkiye Barolar Birliği'ne bastırarak, daha etkin olup elimizdeki yetkileri kullanarak bu işleri çözmeye öncülük olacağız. Benim Parlamento'yla, kurumlarla ilişkiler anlamında söylediğim bu. Bir de hepimiz, demokrasi, özgürlük hukukun üstünlüğü konularında aynı şeyleri söylemeye çalışacağız. Hukuk fakültelerini eleştiriyoruz, hukuk fakültesi açılmasına karşıyız ama kendi ilinde hukuk fakültesi açıldı diye sevinen baromuz var. O ilde hukuk fakültesi açıldı diye idari dava açan, onun iptalini isteyen baromuz var. Onun için çözüm bizde. Aynı şeyleri söyleyerek hep birlikte daha etkin olmalıyız.

CMK'de eğitim zorunluluğu konusu; Barolar Birliği bunu zorluyor...denildi. Oysa yönetmelikte "CMK eğitimi almış avukatlara görev verilir" diye bir zorunluluk yok. "Eğitim almış avukatlar tercih edilir" şeklinde bir hüküm var, çünkü dile getirilen eleştirileri daha önce de arkadaşlarımız tekrarladığı için bir eğitim zorunluluğu getirilmesi söz konusu değil.

Sınav konusunda çok ayrıntılı, çok farklı görüşler var. Adalet Bakanlığı şoför alırken hukuk mezununu tercih ediyor ama hukuk mezununun KPS'de 70 puan almasını istiyor. Japonya'da 300 hukuk fakültesi var. 300 hukuk fakültesinin mezununun sadece yüzde 5'i avukat, hakim, savcı olabiliyor.

Staj, kredi ve sağlık yardımı konusunu Sayın Saymanımız açıklayacak. Ben ücretli avukat konusunda birkaç söz söylemek istiyorum. Ücretli avukat, işçi avukat, bağımlı avukat, ne dersiniz deyin, bu bugün Türkiye'de avukatlık uygulamasının fiili gerçeği. Nasıl fiili gerçeği? Biraz önce söyledim, yaklaşık 65.000 fiilen avukatlık yapan arkadaşımız var. Ama değerli arkadaşlarım, biz barolara sorduk, liste de burada, bir kısım baromuz cevap vermedi, bir kısım baromuz cevap verdi. Maliyeye de sormuştuk, kaç avukat vergi mükellefi, diye. 65.000 avukattan 39.000 küsuru vergi mükellefi çıktı. Onun dışındaki avukatlar kendi adlarına çalışmıyorlar. Ama bunu baroya sorduğunuzda, kaç avukat bağımsız çalışıyor, kaç avukat bir

başka avukatın yanında çalışıyor sorusunu barolar sağlıklı olarak cevaplayamıyorlar. Çünkü ücretli olarak çalışan avukat da kendisini baroya, “Ben şu adresteki büromda çalışıyorum”, diye bildiriyor. Bu birinci temel gerçek.

İkincisi, bu birlikte çalışma usulü yasamıza uygun mu, avukatlığa uygun mu? Bunları değerlendirmemiz ve burada ücretli avukatlığı tartışırken şöyle düzenleme olmalı demeliyiz. Ücretli avukatlığa imkan tanıyan avukatlık yasası maddesi hangisi? 12. madde diyor ki, bir avukat yazıhanesinde ücretli çalışmak avukatlıkla birleşebilen işlerdendir. Bu, 1969’ dan beri avukatlık yasasında olan bir hüküm. Fakat 2001 değişikliğinde Avukatlık Kanunu 44. maddeyle avukatların nasıl birlikte çalışabileceklerini düzenlemiş. Yasa yarımında, maddenin kenar başlığı “Avukatların birlikte çalışmaları”. 44/a, “avukatlık bürosu” şeklinde birlikte çalışma, m. 44/b, “avukatlık ortaklığı” şeklinde birlikte çalışma. Aslında m. 44/a da ortaklık ama “adi ortaklık” diye niteleyebileceğimiz bir ortaklık. Bizim yasamıza göre avukatlar ancak bu şekilde birlikte çalışabilirler. 2001 düzenlemesi bu sınırlamayı getirirken bence 69 düzenlemesi olan 12. maddedeki hüküm kalmış ve birbiriyle çelişiyor.

Dünyanın hiçbir ülkesinin Avukatlık Kanunu’nda bu şekilde ücretli avukatlık düzenlemesi yok. Biz, Türkiye Barolar Birliği’nin bugünkü yönetimi olarak konuya bir çözüm getirme amacıyla ilk etapta ne yapılabilir dedik, en radikal çözüm olarak, tarifeye hüküm koyduk. Dedik ki, bir avukat yanında çalışan avukatın aylık ücreti 1.000 YTL’dir. Adalet Bakanlığı geri gönderdi tarifeyi, ısrar ettik. Bunun üzerine Adalet Bakanlığı ve iki avukat arkadaşımız Ankara’dan dava açtı ve Danıştay önce yürütmeyi durdurdu, sonra da tarifenin o maddesini iptal etti. Neden? Dedi ki, “Sen Barolar Birliği olarak ancak vekalet ilişkisi söz konusu olan durumlarda vekalet ücretini düzenlersin, bu kişilerin aralarındaki ilişki vekalet ilişkisi değildir, işçi işveren ilişkisidir, bu nedenle sen buraya karışamazsın. İşçi işveren aralarındaki ücreti belirler” dedi.

Tanım bu, ücretli avukat, işçi avukat, bağımlı avukat, ne dersiniz deyin. Peki, nedir çözümü? Bir çözüm söylemeniz

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

lazım. Çok ülke bu sorunun çözümünü bulmuş. "Bazı ülkeler ücretli avukat diye bir şey yoktur" demiş, yasaya/mesleki koymamış. Bir kısmı koymuş, tanımlamış, demiş ki, "Böyle bir avukatlık türü vardır, yetkileri budur, hakları budur, bu kapsam içinde çalışırlar, bunların ilişkisi vekalet ilişkisi değildir, ama işçi işveren ilişkisi de değildir", tanımlamış, çözümlerini de getirmiş. Macaristan en radikalini yapmış, demiş ki, "Tamam, böylesin ama sen Baro Genel Kurulu'na katılamazsın, çünkü sen bağımsız değilsin" demiş.

Biz de bir düzenleme yapmak durumundayız. O kadar sorunlar yaşıyoruz ki, sizler de yaşıyorsunuz, Hatay Barosu Başkan Yardımcısı aradı beni, "Güneş bey, bu ücretli avukat konusunda sorunumuz var. Nedir? Maliye tabelası olan, fakat vergi mükellefi olmayan avukat arkadaşlara işlem yapıyor." ne yapmalıyız; diye sordu.

"Gelin bana iş verin" diye ilan yapıyorsunuz, "Benim bir faaliyetim var" diyorsunuz ama bireysel olarak iş alamıyorsunuz. Maliye de diyor ki, "Ya oradan ismini sil, ya da gel bana vergi ver."

Bir başka olay var disiplinle ilgili. Patron avukat bir dilekçe yazıyor karşı tarafa A'dan Z'ye söylenmeyecek şeyleri söylüyor, yanında çalıştırdığı arkadaşına imzalatıyor. Disiplin soruşturması açılınca savunması, "Ben söylemedim" oluyor. Onun için biz bunu öneri taslağı olarak hazırlayıp barolarımıza duyurduğumuzda ve "bunu tartışın" dediğimizde -getirdim aldığımız eleştirileri- resmen küfre varan eleştiriler aldık sağ olsun arkadaşlarımızdan ama çözüm söylemek lazım değerli arkadaşlarım, bu bir sorun. Ücretli avukatlık avukatlık değil işte, görüyorsunuz. Başında bir başka sıfat var, "ücretli avukat" diyorsunuz. Bu şekilde sınırlıyorsunuz. Diğeri ise "avukat." Tamam, bugünkü sistemin devamını istiyoruz, diyorsak, Danıştay da diyor ki, "Bu vekalet ilişkisi değil, bunu bir çözümlen." Nasıl çözelim? "Dünyada çözenler var. İşte şöyle çözümlen" diyor. Kendi ülkemize en uygunu hangisidir bunu konuşalım, bunu söyleyelim. Sizlerden de dileğimiz o, çünkü İstanbul'da bir büroda çalışan 170 ücretli avukat var.

Bundan sonraki tartışmalarda bunların dikkate alınmasını diliyorum ve "çözüm bizde" diyorum. Bunu çözecek olan bizleriz. "Biz bu sistemin değişmesini istiyoruz" dersek, özellikle bu konuda çalışan avukatlar olarak baroya baskı yaparsak. Barolar, Barolar Birliği'ne baskı yapacak, doğru çözümü bulacağız. Bu çözümleri başkasının düşünmesi, başkasının sağlaması mümkün değil. Bizim yetkimizin dışında bir şeyse, biz de üzerinde anlaştığımız bir çözüm önerisini götürüp vereceğiz.

Vergi konularına iki satır değineceğim. Vergi konusunun çözümü de, değerli arkadaşlarım, bunu da yazdık, tartışmaya açtık ama maalesef istediğimiz düzeyde yol gösterici yanıt alamıyoruz. Bunun çözümü avukatlık vekalet sözleşmesinin zorunlu hale getirilmesidir. Vekalet sözleşmesi, zorunlu olacak, barodan geçirilecek, vekalet pulu gibi vekaletname ibraz edilirken vekalet pulunun yanında baronun "sözleşme görüldü" damgası olacak. Bütün sorunların çözümü budur. Ama bunu istemiyor arkadaşlarımız. Onun için çözüm bizde. Bu, bir kısım arkadaşımızın işine geliyor, bir kısım arkadaşımızın işine gelmiyor. Onun için barolar bir şey yapamıyor. Barolar bu konuda bizi zorlamayınca biz bir şey yapamıyoruz.

Bakın, web sayfasında var, şu anda barolardan görüş istiyoruz. Kişi ya da kurumların aylık ücretli olarak avukatlığını yapan kişilerin ücret sözleşmeleri ve çalışma yöntemleriyle ilişkin yönetmelik taslağı hazırladık ve o yönetmelik taslağında en azından bütün işler için değil, sadece bu aylık bağlantıyı içeren sözleşmeler için Barodan geçme zorunluluğunu getiriyoruz. Barolarımızdan yanıt bekliyoruz. Sizlerin de bunlara destek olmanızı istiyoruz.

Reklam yasağı yönetmeliği ve web sayfaları konusuna arkadaşımız çok haklı olarak değindi. Antalya Barosu bu işte en şikayetçi olan baro, çok haklı ve en çok da uğraşan baro. Hatta geçen gün gene Ankara'daki bir firma, daha doğrusu, "Law Office!", diyor ki web sayfasında, "şu illerde irtibat bürom var." Bunların hepsi yanlış.

GÜNEŞ
GÜRSELER'İN
KONUŞMASI

Ancak, gene arkadaşımızın söylediği gibi, bir süreç yaşanmıyorsa ve çok şey değiştiyse, bu değişimin de düzenlenmesi gerekiyor. Bu toplantılardan beklediğimiz öneriler bunlar, çünkü barolar her şeye yetişemiyor. Örneğin arkadaşlar, hukuk bürosu ifadesi yasaya aykırı. Örneğin, tek başına çalışıyorum, tabelama yazmışım, "Güneş Gürseler Hukuk Bürosu." Bir de altına İngilizce koyuyorum, "Law Office" yazıyorum, halbuki doğrusu sadece, Avukat Güneş Gürseler. Firmaysam, 44/a kapsamındaysam, -ki ben öyleyim- "Avukatlık Bürosu" yaşayacağım Tekirdağ'da iki ortağımınla birlikte üç kişi olarak çalışıyoruz. Avukatlık büromuzun ismi benim soyadım ve ortağımın soyadı, "Gürseler ve Tufan Avukatlık Bürosu." Biz adi ortaklık olarak maliyeye kayıtlıyız, bütün işlemlerimiz bu ortaklık üzerinden yürüyor, kazancımızı bildiriyoruz, KDV'yi buradan ödüyoruz, yılsonunda ortaklık paylarımıza göre her birimiz bu bürodan elde ettiğimiz geliri bildiriyoruz.

Bütün bunları düzenlememiz ama düzenlemeyi de istememiz lazım. Biz ne kadar istiyorsak, ancak onu gerçekleştirebiliyoruz. Demokrasimizde bugün yaşadığımız sıkıntılar da bu bence. Biz bu kadar demokrasi istediğimiz için Türkiye'de bu kadar demokrasi var.

Teşekkür ederim. Şimdi Sayın Saymanımız da diğer konuları anlatacak.

Oturum Başkanı: Sayın Genel Sekreterimize teşekkür ediyoruz.

Şimdi de yine Genel Sekreterimizin belirttiği gibi Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Soner Kocabey konuşacak.

Buyurun.

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

Av. Soner KOCABEY (Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Sayman Üyesi): Sevgili dostlar; ben de hepinize merhaba diyorum.

Az önce Sayın Genel Sekreterimiz ifade etti. Çok güzel eleştiriler ve birtakım öneriler oldu. Bunların bir kısmı karşılanmış eleştiriler, ama tekrar da yapıldığı için bundan sonraki aşamalarda daha somuta giren eleştirilere yol verebilmek amacıyla bir ön açıklama yapma ihtiyacımız doğdu. O nedenle önce Sayın Gürseler konuştu, şimdi ben de birkaç konuda sizleri aydınlatmaya çalışacağım.

Ben de 34 yıllık avukatım. Mesleğe girdiğim tarihten bugüne, stajyerliğimi de koyarsanız 35 sene, bu mesleğin sorunlarının bitmediğini hep yaşadım, hep o sıkıntıları gördüm. Bundan sonra da bu sıkıntıları, sorunları yaşayacağız ama geçen zaman içerisinde yaşanan sorunların bir bölümünü gideren uygulamalar da, lehimize çok iyi uygulamalar olduğunu da gördük. Şimdi onlardan biriyle ilgili burada bir ciddi eleştiri geldiği için açıklama yapma ihtiyacı oradan doğdu. O da şu: Arkadaşımız, avukat Oğuz Dilek, dediler ki "bizim sağlık güvencemiz yok" diye bir açıklama geldi.

Aslında yanlış da değil tabii ama az sonra anlatmaya çalışacağım, bu konuda son derece etkili ve güçlü olanaklar sağlamış bir meslek grubuyuz. Yeterince bilgimiz olmadığını düşündüğüm için o konuda sizlere somut bilgi vermek istiyorum.

Bir yasa değişikliği var biliyorsunuz, şu anda da tartışılıyor. Bu Sosyal Güvenlik Kanunu'yla ilgili yeni düzenlemeler yapılıyor. Bu düzenlemeler çerçevesinde bugüne kadar sağlıkla ilgili yetersiz olanaklar içerisinde olan avukatlar yahut da avukat sektörü diyelim, bu yasal düzenlemeden en çok yararlanan meslek grubu oluyor. Nasıl oluyor? Tabanda bundan önce olmayan sağlık hizmetlerini alamıyor iken almaya başlıyoruz. Daha önceki topluluk sigortasıyla sadece emekliler için sağlanabilen, sadece sağlık primini ödeyenler için sağlanabilen olanak bu yasayla birlikte herkes için gerçekleşen bir durum olacak.

Tabii, bunu sağlayan yasal düzenleme. O doğrudan meslek kuruluşumuz olarak bizi pek ilgilendirmiyor ama bir başka konu var. 2001'den itibaren yaşamımızda yer alan vekalet

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

pulu, biliyorsunuz. Şu anda 3.45 kuruşa aldığımız ve kullandığımız bu vekalet pullarından bir yıllık zaman dilimi içerisinde toplanan paranın, ki bu sene 25 milyon civarında olacağını öngörüyoruz, bunun yarısı bizim Sağlık Sosyal Yardımlaşma Fonumu'za aktarılıyor. Bu paranın şu andaki bizdeki karşılığı 30-35 trilyonun da üzerinde eski rakamla, yani 35 milyon liralık bir birikimimiz var ve buradan şu anda hiçbir meslek kuruluşunda olmayan ölçüde, hatta özel sağlık düzenlemelerinde bile sağlanamayan çok ciddi sağlık yardımları yapıyoruz biz. Ne yapıyoruz? 5.000 lirayla başladık, şu anda 25.000 liradır, yani eski parayla 25 milyar lira, yüzde 20 katılım payıyla, ki bunun somutu 20.000 lira demektir, 20.000 lira için yatarak tedavide bütün bu 20.000 liraya kadar bir yıl içinde tedavi giderlerini ödüyoruz. Tedavi giderlerini öderken ki uyguladığımız ölçü de bütçe uygulama tarifelerinin yüzde 60 fazlası. Devletin bir sağlık hizmeti için ödediği para 1 ise biz 1.6 ödüyoruz. Bunları alt alta topladığınız zaman 25'e kadar çıkan harcamaların yüzde 20 katılım payı alındığında 20 milyar liraya kadar ödeme yapıyoruz.

Bunun yanı sıra, tedavisinde zorluk çekilen birtakım hastalıklarda ise 10.000 liraya kadar Fon Yönetim Kurulu'nun ve 5.000 lirası Divan eliyle, diğer 5.000 lirası ise TBB Yönetim Kurulu kararıyla toplam 10.000 liraya kadar, yani 10 milyar liraya kadar da ayrıca takdiren para veriyoruz. Şimdi ne oldu? Demek ki 25.000 brüt dersek veya 20.000 net dersek, 20.000 fatura karşılığında olan giderler karşılanıyor, 5.000 de tedavisi zorluk taşıyan hastalıklar için, 5.000 de ayrıca TBB Yönetim Kurulu kararıyla ödeme yapılabilir. Bundan yeterince faydalanamayan arkadaşlarımız var. Neden oluyor, onu da bilmiyorum, çünkü ya ilgi yok yahut da meslektaşlarımız umarım hasta olmadıkları için bu konuyu kullanmıyorlar ama böyle bir olanak var.

Bunu ayrıca yaygınlaştırmak için birtakım hastanelerle de anlaşma yapmaya çalışıyoruz. Eğer bunu gerçekleştirirsek doğrudan o hastaneye giderek bu bedel o şekilde tüketilecek.

Bunun yanı sıra, cenaze yardımı yapıyoruz, doğum yardımını yapıyoruz. Bu tür yardımlardan da kimi zaman faydalanılmadığını gördük. Hatta size izninizle bir iki örnek de vermek istiyorum. Benim yanıma gelen bazı baro başkanları oldu, ben de önümdeki kayıtlara baktım, orada hiç sağlık harcaması yok. Hadi sağlık harcaması olmayabilir ama doğum var, ölüm var filan. Sordum o baro başkanlarına, *"Sizin baroda bayan avukat yok mu?"*, *"Var."* *"Evliler mi?"* *"Evliler."* *"Hiç çocuk doğuruyor olmuyor mu?"* *"Olmaz olur mu ağabey, var tabii."* *"Niye istemiyorsun doğum parası?"* *"Doğum parası mı veriyorsunuz?"* dedi. *"Ölen avukat yok mu?"* diye sordum. *"Ölen avukat da var."* Ölen avukat da bildirilmiyor. Hem cenaze yardımı veriyoruz, hem 5.000 lira da ölüm yardımı veriyoruz. Bütün bunlar Türkiye Barolar Birliği'ndeki hepimizin emekleriyle toplanan vekalet pulundan edindiğimiz birikimle yapılan harcamalardır ve çok ciddi harcamalardır.

Sözümde yasadan söz ederek başladım. Bu Sosyal Güvenlik Kanunu uygulaması başladığında, çok net söylüyorum, sağlık konusunda en iyi olanakları olan meslek grubu olacak avukatlar, çünkü tabandaki sağlık yardımını devletten, düşük düzeyde şüphesiz, ama alacak avukat. O düşük düzeyde alınan sağlık yardımının üzerine destekleyici bizim yardımımız geldiğinde avukatların sağlıktaki olanakları diğer meslek gruplarıyla kıyasladığınızda onların çok fevkinde iyi noktada olacak. Ama bugün dahi iyi, buna inanın. Biraz ilgisiz arkadaşlarımız. Neden ilgisizler onu bilemiyorum.

Bir başka uygulama daha yapıyoruz. O da, bedeli tamamen bizim tarafımızdan, Türkiye Barolar Birliği tarafından, gene sizlerin birikimleriyle oluşturulan o paradan ödendi, yani sizler ödediniz o parayı. Türkiye'deki 65.000 avukatın tamamı ambulans hizmetlerinin güvencesi altına alındı. 444 1212'yi aradığınızda bir ambulans gelip o avukat arkadaşımızı alıp gerekli şekilde ilgili sağlık kuruluşuna götürmek durumunda. Buna hava ambulansı dahil. Bu olanak da şu ana kadar çok fazla kullanılmadı. Umuyoruz ki ihtiyaç doğmadığı için kullanılmamıştır. Ama böyle bir olanak da var.

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

Bir arkadaşımız herhalde sağlıkla ilgili bir şey soracak, buyurun.

Salondan: Diyelim ki rahatsızlandık, gittik bir özel hastaneye tedavi olmaya, Barolar Birliği ödüyor mu?

Av. Soner KOCABEY: Ayakta tedaviyi ödemiyoruz ama yatarak tedavi olduğunda o faturayı veya doktor raporunu gönderdiğinizde baronuz kanalıyla ödüyoruz. Ödeme yöntemimiz, az önce anlatmaya çalıştım. Siz gittiniz bir sağlık kuruluşuna, avukat var 10 liraya iş yapıyor, avukat var 100 liraya, 200 liraya iş yapıyor. O gittiğiniz sağlık kuruluşunda da rakam uçuk bir rakam olabilir, biz onu ödemiyoruz tabii. Oradaki ölçümüz ne? Bütçe uygulama tarifelerindeki fiyatlar üzerinden yürüyoruz. Ama o fiyatların yüzde 60 fazlasını ödüyoruz. Bu ne demek? Bu, şu anda devletin verdiği paradan yüzde 60 fazla ödüyor Türkiye Barolar Birliği, yani avukatlar demek.

Bir şey daha söyleyeyim, izin verin, yasa çıkar, sağlık kurumundan yararlandığınız zaman o yüzde 60 çok yukarıya çıkmış olacak, çünkü zaten o SSK veyahut da sosyal güvenlik kurumu sizin sağlık giderinizin bir bölümünü ödeyecek. Diyelim ki hastalığın sizdeki rakamsal karşılığı 100 lira, sosyal güvenlik kurumu 30 lirasını ödedi, kaldı o 70 lira, o büyük ölçüde az önce anlatmaya çalıştığım 20.000 kapsamında bizim tarafımızdan karşılanacağı için siz çok üst düzeyde sağlık hizmeti almış olacaksınız.

Salondan: Mevcut uygulamada sağlık kuruluşuna gidiyoruz şu an, yatarak tedavide, tedavimizi yaptırıyoruz, ücretini ödüyoruz, faturasını alıp baroya getirip o şekilde alıyoruz.

Av. Soner KOCABEY: Alıyorsunuz evet.

İki konuyu burada açıklamak istiyorum. Bunlardan birisi, az önce anlatmaya çalıştığım doğum yardımı. Çok oldu bu örnekler, yaşadım ben. Mesela ikiz, hatta üçüz olan birisi aradı, üç tane doğum yardımı istedi. Erkek avukatlar istediler ama buradaki düzenleme şu: Adına doğum yardımı dediğimiz için belki bu tür konular çıktı ortaya. Burada bir pozitif ayrımcılık

yapıyoruz. Doğan çocuğa verilmiyor o para, onun için ikiz veya üçüz olması bir avantaj değil. Babaya da vermiyoruz, çünkü o da oldu böyle. Birisi geldi bana istedi. Dedim ki, "Sen doğurursan veririm." Orada da bayan arkadaşlarımızın o kutsal hizmetindeki, kutsal emeğindeki bir karşılık olarak veriliyor. Anneye veriliyor o para. Ama bu konuda da ciddi talepler gelmeye başladı. Böyle yorumlamayın bunu. Doğuma bunu ödeyin. O konuda da şimdi bir fizibilite çalışması yapıyoruz. Erkek avukatın çocuğu olursa, annesi avukat değil de başka bir meslektense ona da, o zaman sanki bu iş doğum ödülüne dönüşmüş olacak biraz. Ama öyle bir çalışma da yapıyor, yalnız şu anda sadece anneye veriyoruz.

İkincisi, stajyerlerimizle ilgili çok önemli bir sağlık yardımı yapamıyoruz ama ciddi rahatsızlıklar olduğunda, az önce ifade etmeye çalıştım, olağanüstü yardım kapsamında Yönetim kurulundaki divanın takdiriyle ve yönetim kurulunun takdiriyle stajyerlere de bu yardım yapılabilir. Ama hastalıkla ilgili bir yardım şu anda yok ama o konuda da çalışmalarını sürdürüyoruz. Yasal düzenleme sıkıntımız olabilir. Yönetimden kaynaklanan sıkıntılarımız olabilir düşüncesinde olan arkadaşlarımız var, çünkü fon stajyerlerden söz etmiyor, avukatlardan söz ediyor. O bakımdan onu aşmaya çalışıyoruz. Stajyerlerimizi de o kapsama almaya çalışıyoruz. Onlar da bizim meslektaşımız tabii. Sonuçta 6 ay, 8 ay, 1 sene sonra en geç onların her biri bizim meslektaşımız oluyor. Bir günlük avukatla, bizim gibi 34-35 yıllık avukatlar arasında fark yok. Onlar için de düzenleme yapmaya çalışıyoruz.

Bu konuyu bırakıyorum, ikinci husus: Bir arkadaşımız söyledi: "Baro vekalet pulu bedellerini arttıralım, bu arttırılan parayla munzam emeklilik düzeni kuralım" dedi. Tabii, bu çok talep edilen bir şey, ama bu vekalet pulunun bir defa arttırılması yasaya bağlı. Her yıl kendiniz belirlemiyorsunuz. Belli bir şekilde arttırılıyor. Örneğin 3.15'ten 3.45'e çıktı bu sene. Hatta ben biraz kıvrandım, şu 3.45'i 3.50 yapalım da düz olsun diye ama yapamadık. Onu arttırma şansımız yok, o bir yasal düzenlemeyle olacak bir şey. 3.45'ten söylendiği gibi 10 liraya filan çıkması ve

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

onun bir bölümünün bir yerde toplanarak munzam emekliliğe imkan hazırlattırılması düşüncesi belki düşünce olarak güzel ama bunu söyleyen arkadaşımız beni bağışlasın, öyle düşünenler varsa onlar da bağışlasın ama biraz uçuk bir düşünce, çünkü bu tür sandıklar Türkiye'de örnekleri hep oldu, imece de diyebiliriz bunlara ama bunların hiçbir geleceği olmadı. Bunların birçoğu devletten beslenildikleri için yaşadılar ama şimdi yeni düzenlemelerle onların çoğu tasfiye ediliyor. Bu işin sağlıklı, düzgün yöntemi sermaye düzeninin doğal sonucu olarak sigortaların yaptığı bireysel emekliliktir.

Bunu biz yapabilir miyiz diye biz de araştırdık ama ayda 190 liradan aşağıya inmeyen bir rakamla prim ödemek gerekiyor. Bunu finanse edebilme şansımız yok ve o 190 lirayı nereden baksanız 12-13 sene ödemek lazım, emekli maaşı ondan sonra başlayacak. O tarihte alacağınız para da gene çok önemli değil, 200-300 liralık bir para. Benim kişisel görüşüm, bu munzam emeklilik konusunu sağlayabilme şansımız yok.

Bir konu var, onu az önce Güneş bey de ifade etti, bir arkadaşımız da söyledi, aslında bütün bunların en sağlıklı temeli, bizim itibarımız bakımından da çok önemli, avukatların sağlıklı bir düzen içerisinde olamamasının en önemli nedeni müvekkille olan ilişkilerimizdir. Müvekkille olan ilişkilerimizi kuramıyoruz. Bir süre sonra o müvekkiller bizim akrabamız oluyor, ortağımız oluyor. Ücret alamıyorsunuz, yaptığınız iş değerini karşılamıyor, yaptığınız küçümseniyor. Bunun da nedeni ücret ilişkisini kuramamaktır. Ücret ilişkisini kurmanın yolu da, az önce Güneş bey de ifade etti, bu ücret sözleşmesi, bir arkadaşımız, ismini şimdi hatırlayamıyorum, dünyada var bunun örnekleri ve en iyi olan yer Yunanistan'dır. Müvekkille olan ilişkinin belgelendirilmesidir. Bunu zorunlu hale getireceksiniz, imza atacak iki taraf da ve o belge barodan geçecek. Barodan geçtikten sonra bu belge 68 niteliğinde belge olacak. Bunu yaptığınız an, hiçbir avukat ücret alamadan iş takip edemeyeceği için, ekonomik sorun da, beyefendinin ileriye sürdüğü gibi, arkadaşlarımızın çözülecek, itibarımız da yükselecek. Asıl önemlisi de buradan barolar pay alacağı için, dünyada

bu böyle, baroların ekonomik gücü arttıkça hem sağlık bakımından olsun, hem sosyal birtakım başka hizmetleri yapmak bakımından olsun, hem de belki, arkadaşımızın arzuladığı munzam emeklilik olsun, bu tür şeyleri yapabilme olanakları gelecek. Allah'tan bu vekalet pulu oldu da şimdi birçok şeyi o vekalet pulu sayesinde yapabiliyoruz. Bunlardan birisi sağlıklıdır. Bugün 35 milyonun üzerinde para var, 10-12 milyon YTL para geliyor yılda. Şu anda sağlıkta çok önemli de bir harcama yapmıyoruz. Anlattım, talep olmadığı için yapmıyoruz.

Paranın öteki kısmı ise, şimdi sözünü edeceğim üçüncü konuyla ilgili. O da stajla ilgili kullanıyoruz onu. Bunun bir bölümünü zaten barolara gönderiyoruz, bir bölümüyle de biz staj kredilerini karşılıyoruz. Tabii bu çok tartışılan bir konu. Bir dönem bazı baro başkanları tarafından popülistçe kullanılan da bir konu oldu. *"Bu para verilsin, geri alınmasın"* denildi. Halbuki bu doğru değil. Yapılan her hizmetin karşılığı ödenmeli. Bugün de staj kredisi için bir ödeme yapılıyor aylık 250 lira. Bir yıl için aldığınız, bitiminden sonra iki yıl da o para sizden geriye istenmiyor, iki yıldan sonra ödüyorsunuz ve taksitle ödeme olanağınız da var.

Bütün bunlara rağmen, Türkiye Barolar Birliği'nin staj kredilerinden şu anda 16 milyon YTL, yani 16 trilyon alacağı var. Bu para gelse bugün bazı arkadaşlarımıza staj kredisini verirken üzülmeye tercih yapıyoruz. Birtakım bilgiler alıyoruz. Belki stajyer arkadaşlarımız var veya yeni avukat olanlar sitem edecekler, haklılar da. Ahmet'e veriyoruz, Mehmet'e vermiyoruz. Bunu yaparken kimi zaman hata da yapıyoruz belki. Sonuçta insanın tercihi konu olan yerlerde hatalar yapılır ama kasten yapılmış bir şey yok. Ama yapıyoruz, yapmak zorundayız. Herkese krediyi verdiğiniz zaman bu kaynak karşılamıyor bunu.

Bu paralar alınabilmiş olsa 250 lira, yaklaşık hemen hemen 4 senedir böyle veriliyor. Türkiye'de her şeyin artışı oldu, bizim kredideki rakamı arttıramadık bir türlü. 250'yi 300-350 yapmalıyız aslında. Talep eden herkese vermeliyiz ama bu paraları da alamıyoruz geriye. İki sene de bekleme süresini geçmiş olan

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

meslektaşlarımız var. Mutlaka zorlukları olduğu için ödemiyo- lar ama ödeyebilecek durumda olanlar var, maalesef onlar da ödemiyor. "Niye ödeyeceğim?" diyor. İğneyi biraz da batıralım kendimize. Bu para, 250 lira yılda 3.000 lira yapar ve hemen hemen üç seneye yakın zaman sizde kalmış, üç seneden sonra taksitle ödemeniz mümkün, onu ödemiyorsunuz.

Bunları almazlık yapmak, her stajyere bunu ödeme şansı- mız yok. Niye yok? Matematiksel olarak yok. Sabahleyin Güneş bey birtakım rakamlar verdi. Mutlaka hafızanızda kalmıştır. Geçen sene 4.000 küsur, bu sene başlangıçtan bugüne gelene kadar, daha üç ay içerisinde, olmuş 1.000 küsur. Aritmetik dizi değil geometrik dizi artıyoruz. Bu artışın bu parayla ab- sorbe edilebilmesi mümkün değil. O zaman zorunlu olarak bir yeni düzenleme yapıyorsunuz ve tabii, o düzenlemelerden de aleyhe durumla karşılaşanlar oluyor. Onlar da isyan ediyorlar. Ben de onların yerinde olsam ben de ederim belki ama başka da çaresi yok.

Evet, buyurun arkadaşım.

Salondan: Staj kredilerinin bursa dönüştürülememesiyle il- gili bir fikir geldi aklıma, onu paylaşmak istedim sizinle. Burada geri ödemesiyle ilgili işin mümkün olmadığından bahsettiniz. Geri ödemesiz olarak verilmesinin mümkün olmadığından bahsettiniz. Ama biz zaten avukat olduğumuzda, stajyerken, ben şu an kredi almıyorum, daha üniversitede aldığım öğrenim kredisini ödemekle uğraşıyorum ve bunu kredi olduğundan dolayı tercih etmedim. Biz zaten avukat olduktan sonra, stajda aldığımız bu kredileri tekrar tekrar pul almak şeklinde finanse etmeyecek miyiz? Bunun geri ödemesinin bir şekilde ihtiyacı olan öğrencilere burs olarak verilmesinde bence o pullardaki artış oranlarını yasal olarak düzenleyerek bunun önüne geçi- lebileceğini düşünüyorum. Siz 3.15'ten 3.45'e arttırmak, bunun dışında bir şey elimizde değil dediniz ama bu artışı sağlamak yasalardaki oranlarla doğru orantılı haliyle. Bu oranların değiştirilmesini, yasal düzenleme yapılmasını sağlayarak bu artışları da sağlayabiliriz. Sonuçta geri ödemesinde biz avukat olduğumuzda pul alarak yeniden ödemiş olacağız bunları.

Av. Soner KOCABEY: Şunu mu söylemek istiyorsunuz? *"Pul bedeli artsın ama staj kredi paraları alınmasın"* diyorsunuz.

Salondan: Kredi yerine burs olarak verilsin diyorum.

Av. Soner KOCABEY: Yasa değişecek işte onun için. Bugün karşılıksız bursun dışındaki burslar da iade ediliyor. Bu da öyle. Bu da sonuçta bir burs. Size ayda 250.000 lira bir yıl veriliyor. Bitti, iki yıl alınmıyor, faiz de yok. İki yıl sonra o 3.000 lirayı geri ödedi deniliyor.

Bakın, sayın arkadaşlarım, şu anda toplam rakamı 400 lira, 500 lira olan avukat arkadaşlarımız var, staj kredisinden borcu olan. Ödemiyorlar. Söylemek istemedim ama artık söyleyeyim, bunlarla ilgili bizi denetleyen, kendi içimizdeki Denetleme Kurulu da bunları ifade ediyor ama onun ötesinde Adalet Bakanlığı'nun müfettişleri bize süre verdiler *"bunlarla ilgili yasal işlem yapın"* diye. Biz bu yasal işlemleri yapmazsak önümüzdeki sene görev yapmamaktan herhalde bizi savcılığa verecekler. Şimdi bunları da nasıl yapacaksınız. Bunu da hep tartışıyoruz. Diyoruz ki, *"Bunu yapalım mı?"* Türkiye Barolar Birliği kendi üyesi avukatları icraya mı versin? Hiç hoş bir şey değil bu. Artık ne yapıyoruz? Zorluyoruz birtakım şekillerde. Burada hükümler de var. Ben yazdım burada, bakın üç tane baro başkanım var. Yazı yazdık, dedik ki, *"Bununla ilgili düzenleme var, kayıtlarını silin"* diye. Üzülüyorum söylemekten ama söyleyeceğim, sorumsuz arkadaşlarımız var. Bu konuda olsun, başka konuda olsun, aidatını ödemiyor.

Şu kelimeyi de kullanacağım, lütfen bunu hoş görünüze sığınarak söylüyorum: Tabii 65.000 kişilik topluluk içerisinde olur bu, ama bizim içimizde maalesef lümpenlik de var ve bu yayılıyor. Bunlara izin vermememiz lazım. Onun için Güneş beyin söylediği doğru burada otururken. *"Önce biz bunu çözeceğiz"* dedi. Demek istediği, bütün bunları oturalım, karar verelim, yapalım değil. *"Biz bir bilinç içerisinde ortak bir hedefe yönelmemiz lazım"* dedi. Söylediği o. Bunu yapmazsak başka türlü bunu aşamayız. İlk konuşan arkadaşımız burada *"Disiplin Kurulu kararlarıyla ilgili dayatmacılık var"* dedi. Ben hiç

SONER
KOCABEY'İN
KONUŞMASI

anlayamadım onu. "Okuyorum" dedi. Olacak tabii. "Disiplin Kurulları"nın varlık nedeni, avukatların meslek içi denetimlerini yapmaktır. Avukatların müvekkillerine karşı korunması değildir. İç denetimdir bunun aslı. Tabii ki meslek kurallarını uygulamayanlara karşı biz dayanışma içerisinde olacağız ki bu mesleğin itibarı yükselsin. Bir tanesi müvekkil avukat ilişkisiyse, öbürü bizim meslek içinde mesleğe uygun davranmamızdır. Çok ciddi şekilde aidatını ödemeyen avukatlar var. Ankara'dan ben biliyorum. Ben Ankara Barosu avukatıyım. Ankara Barosu kayıt silmelere başladı. Ayağa kalkıyor avukatlar. Nasıl olacak peki? Sen aidatını da vermeyeceksin. Kredi alacaksın, ödemeceksin. Olur mu bu?

Salondan: Ben burada sadece sorun üretmekten öte bir de çözüm önerisi de sunmak istemiştim.

Teşekkür ederim.

Av. Soner KOCABEY: Tamam, senin söylediğin önerinin çözümü yasa değişikliğidir. Yasa değiştirmek de bu konuda kolay değil. 3.45'i 4.45, 5.45 yapın ayağa kalkar bir sürü avukat. Öyle demeyin. Bugün ben icra işi yapmıyorum ama icra avukatlığı yapan arkadaşlarımızın çoğu 30 tane, 40 tane, 50 tane takip yapan avukatlar var. Ankara için söylüyorum. 100 tane yapan var. O kadar pul yapıştırarak. Kabul eder mi? Diyecek ki, "Ne yapıyorsunuz ya, soygun mu bu?" Her şeyin bir balansı var. Uygun bir yerde tutacaksınız o rakamı. 3.45'i o arkadaşımız söyledi, "10 lira yapalım" dedi. 10 lira yaptınız mı ihtilal olur. Hiçbir avukat kabul etmez onu.

Av. Hüseyin ÖZTÜRK (Antalya Barosu): Bu staj kredisiyle ve baro aidatlarıyla ilgili, "Türkiye Barolar Birliği'nin avukatları yasal takip, icra takibatına geçmesi yakışık almaz" dediniz. Bunun yerine kayıt silmeyi tercih ediyorsunuz. Bu daha az zarar verir gibi.

Av. Soner KOCABEY: Hayır, etmiyoruz. Böyle bir düzenleme var. Biz hukukçuyuz. Pozitif kurallara göre hareket etmek durumundayız. Biz de bir meslek kuruluşundaki yöne-

ticiler olarak dedik ki, "Bakın, böyle kurallar var, bunu üyelerinize duyurun." Gereği nasıl yapılır onu bilmem. Zaten kayıt silme konusunda karar verecek olan A barosudur, B barosudur. Oranın yapacağı iş. Ama var böyle bir durum, onu ifade etmek istedim.

Av. Hüseyin ÖZTÜRK: Ben de şunu demek istiyorum: Var olup da vermeyenle olmadığı için vermeyen ayrımı bence icrai takibatla daha mümkün olur. Kayıt silmeyle mümkün olmaz, çünkü kayıt silmeyle artık baro levhasından siliyorsunuz ve avukatlık yapamıyor o kişi. Halbuki icrai takip bence kayıt silmekten daha makul. Olanla olmayanı ayırır hiç olmazsa. Olandan alır, olmayandan alamaz.

Av. Soner KOCABEY: Çok güzel, bunu Güneş bey de, ben de Yönetim Kurulu'ndaki arkadaşlara iletacağız.

Ben umarım bilgilendirebilmişimdir. Buyurun peki. Son olsun da oturayım, çünkü arkadaşlarımızın konuşmasına Güneş bey ve ben engel olduk. Sizler konuşacaktınız.

Av. Mustafa Emrah ARIK: Sayın Saymanım; ben konuşmamda da özellikle belirttim, sizden o konuda bilgi bekliyorum ama oturacaksınız herhalde konuşmanızı tamamlayacaksınız rica edebilir miyim? Stajla ilgili bir krediden bahsettiniz, fakat mesleğe yeni başlayan avukat arkadaşlara herhangi bir kredi kullandırma olanağımız var mı?

Av. Soner KOCABEY: Hayır, yok. Onu yapabilme şansımız yok.

Hepinize teşekkür ediyorum. Zamanınızı aldık. Konuşma hakkı sizindi biz konuşmayacaktık ama, hem Güneş beyin, hem kendi adıma dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

Hoşça kalın.

Oturum Başkanı: Yönetim Kurulu Sayman Üyemize sosyal güvenlik, sağlık ve krediler konusundaki açıklamaları için teşekkür ediyoruz.

Evet, söz almak isteyen arkadaşlar, buyurun.

MUSA
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

Av. Musa DEMİRCAN (Antalya Barosu): Değerli arkadaşlar; şimdi genç arkadaşların meslek sorunları belki konunun başlığı ama biz şunu biliyoruz ki, sabahtan beri de aynı şeyleri ifade ediyoruz, sorunları genç ya da deneyimli meslektaşlar olarak ayırabilmek, bölmek mümkün değil ve hepsi de birbirine bağlı. Değerli arkadaşlar Türkiye önemli bir süreçten geçiyor. Temel yasalar değişiyor, Ceza Kanunu değişti, Medeni Kanun değişti, daha önceki dönemlerde birkaç yıl öncesine Çek Kanunu değişti, Tüketici Kanunu değişti, hemen önümüzde Ticaret Kanunu var, oldukça önemli, Borçlar Kanunu var. Ancak biz şunu görüyoruz ki, biz bu süreçte, o 2001'de kazanılmış olan avukatlık haklarından aslında bu kadar temel yasanın değişmesine rağmen avukatların hak olarak bir kazanımda bulunmadıklarını, aslında giderek de kaybettiklerini, hatta birtakım hakların yasal anlamda da ellerinden gittiğini görüyoruz, izliyoruz.

Bu aradaki tek kazanım, ceza yargısında, CMK'da yargının unsurlarından bir tanesi olarak bir tanımlama getirilmesi, CMK 6. madde, arkadaşlar biz burada aslında Avukatlık Kanunu'na ilişkin süje olma konusundaki o konumumuzu birazcık güçlendirdik ama karşımızda öyle bir durum var ki, CMK hocamız da şunu söylüyordu, dün seminer vardı burada, "Savcılarını imparator yaptım ama sizleri de kral yaptım" diyor. Ama savcılar o imparatorluk statüsüne öyle bir sahip oldular ki, bizi kral olarak zaten kabul etmedikleri ve tanımadıkları gibi, savunma konusunda ciddi sıkıntılarımız var. Biraz önce Sayın Sayman gayet güzel bir şekilde saydı, adliyeden kaynaklanan birtakım sıkıntılarımız var, sadece adliye değil, pek çok olaya ilişkin şeyler var, işte vekalet olayı, dosya inceleme olayı, fotokopi alma olayları ki, bunlar Türkiye Barolar Birliği'ne kadar giden ciddi sorunlar ki, bakana kadar, başbakana kadar ulaşmış sorunlar.

Demem o ki, temel yasalarda ciddi bir dönüşüm içindeyiz ama avukatlık hakları konusunda, kendi hukukumuz konusunda aslında bir ilerleme değil, avukatlık mevzuatına bakar-

sanız, yani Avukatlık Kanunu'na, 1136'ya bakarsanız, burada haklarımızın tek tek gittiğini göreceksiniz. Bu, 2001'de çıkan, biliyorsunuz 1 Haziran 2001'de yürürlüğe girdi. O dönemde çok ciddi çalışmalar yapıldı. Mütakabiliyetti, şuydu, büyüdü falan derken 30 yılda geçen o yasayla biz aslında çok ciddi kazanımlar elde ettik. Birkaç konumuz vardı, çok önemliydi ama onları da tek madde halinde, daha sonra nasıl olsa geçer, bir şekilde sağlanır düşüncesiyle hiç olmazsa tek madde halinde 1136 geçebilsin diye ciddi emekler verildi.

Ancak, şu an bakıyoruz ki, bizim bir şeyimiz vardı, anonim şirketlere ve kooperatiflere ilişkin avukat tutma zorunluluğu vardı, yapı kooperatiflerine ilişkin 100 sayımız vardı, anonim şirketlere ilişkin bir sermaye miktarımız vardı, hemen sonrasında değiştirildi biliyorsunuz. Bilmem kaç katına çıkardılar, 250 milyara yapmışlardı bir tarihte, şu an ne kadar bilemiyorum.

Kimlik konusundaki sorunlarımızı, gene Sayın Genel Sekreter de ifade ettiler, kimlik konusunda, bankaya gidiyorsunuz sorun yaşıyorsunuz, baro başkanını aramak durumunda kalıyorsunuz. *"Ben bu hakkımı kullanmak istiyorum, bu resmi bir kimliktir. Türkiye Cumhuriyeti'nin 4. resmi ve yasal kimliğidir."* Bunu uygulamak için baro başkanını zaman zaman aramak zorunda ve aracılığını istemek durumunda kalıyorsunuz uygulamaya sağlamak için. Diyelim protokolda benzer sorunları yaşıyorsunuz.

Bakın şöyle bir olay var: 2001'de o yasa dönemini eğer hatırlarsanız, noterlik kurumunun, Noterler Odası'nın ya da Türkiye genelindeki ifadesi nedir bilemiyorum, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde ciddi baskılar yaptığını, baskı grubu olarak o gücünü kullandığını hatırlarız. Aslında biz 65.000 eğitilmiş hukukçu ve avukat olarak, 65.000 insan, ben öyle düşünüyorum ki yapamayacağımız şey olmaması gerekir. Hâlâ da öyle görüyoruz aslında. Ancak şöyle bir sıkıntımız var ki, en zor meslek grubuyuz ve en zor insanlarız bu anlamda. Gerek sivil toplum örgütleri, sivil toplum örgütü değiliz belki ama biraz sonra açıklayacağım, bana göre aynı zamanda sivil toplum örgütüyüz, yetki belgesi konusunda, yani 65.000 insan Avrupa'dan

MUSA
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

gelen bir müvekkilimiz karşısında güç durumda kalıyoruz. Neden? Vekaletnamemizi düzenleyemiyoruz. Yetki belgesi idare eder mi? Yetki belgesi ara bir çözümdü, idare etmez. O bizim için bir hak değil aslında. Bir ara çözüm olarak geldi aslında. Yetki belgesi tabii ayrı bir olay da, biraz önce saymış olduğum olaylar, biz 2001'den itibaren Ceza Kanunu'ndaki o 6. maddedeki ifade dışında kazanımlar değil, devamlı kaybeden konumundayız değerli arkadaşlar. Bunun özellikle bilinmesini istiyorum ben.

Sorunlar deyince, tabii ki her konuşmacı ve Sayın Sayman, Sayın Genel Sekreter, sorunlara aşağı yukarı bir çerçeve çizdik. Ben bunları şöyle bir sıradan, hızlı bir şekilde geçmek istiyorum.

Yasal anlamda hakların geri alınması, genel bir ifade kullanmak istiyorum burada: Değerli arkadaşlar, yargının bağımsızlığının avukatlar için sorun olmadığını söyleyemeyiz. Yargı bağımsızlığı Türkiye'de eğer konuşmaya başlarsanız bir şekilde isteme kadar varan, rejime kadar varan tartışmalara girmek durumunda kalıyorsunuz. Yargı bağımsızlığı avukatlar için en önde gelen ciddi sorunlardan bir tanesidir. Aslında yargının her sorunu böyledir. Biz diyoruz ki, hukuk fakültesi sayısı bu kadar olmamalıdır. Dünya ölçeğinde kişi sayısı avukat sayısını oranladığımızda, mezuniyet durumuna falan baktığımızda ölçülerin çok dışındayız, standart dışıyız. Pek çok konuda olduğumuz gibi aslında. Öğrenim yılı yeterli midir? Buna değinilmedi. Öğrenim yılı yeterli değildir arkadaşlar. Eğer fakülte sayısı az olsaydı ya da olması gereken seviyede olsaydı, öğrenim düzeyi ve yılı da olması gereken seviyede olsaydı biz şu an bu aşamada Baronun önünde bir sınavdan belki söz etmeyecektik. O zaman belki mezuniyet aşamasında, daha önceki bir aşamada ya da başka bir ara aşamasında sınavdan söz edecektik ya da etmeyecektik ama belki de bu aşama olmayacaktı.

Değerli arkadaşlar; bizim yaşadığımız uygulamaya ilişkin, yani pratikte en çok yaşadığımız sorunlar adliyeden kaynaklanan, hakimden, savcıdan kaynaklanan sorunlar ama bunun

yanında fiziki koşullardan kaynaklanan sorunlarımız da var. Antalya Adliyesi'nin hali belli. Yıllar önce bu adliye gibi üç tane adliyeyi üst üste koysaydınız, yani toplam 4 tane adliye, o dönemin koşullarına göre ihtiyaç için sıfır konumuna gelecek bir bina anlamına gelecekti. Şu anki bina ne kadar yeterli olacaktır, onları bilemiyoruz. Kendi açımızdan söylüyorum, genel belki bir sorun değildir. Ama Türkiye genelinde yapılanmaya ilişkin sadece birtakım adliyeler yapılıyor, bunun farkındayız ama fiziki anlamda avukatların ciddi sorunları vardır, yargı sorunudur, ama bizim için aynı zamanda sorundur, çünkü adliyeler bizim işyerimizdir. Orada biz misafir falan değiliz.

Arkadaşlar; biraz önce Sayın Genel Sekreterle kısmen bir iki dakika ayaküstü bir şeyler konuştuk. Avukatlık ücret sözleşmelerinin baro tarafından onaylanması: Yıllar önce arkadaşlar, Türkiye Barolar Birliği böyle bir toplantı düzenlediği için, böyle bir forum düzenlediği için tabii ki biz teşekkür ediyoruz. Türkiye Barolar Birliği bu anlamda kendi görevlerini de yapıyor, ancak şu var ki, bazı arkadaşlar bunun yeni yapıldığını, bundan sonra devam etmesi gerektiğini söylediler. Şöyle söyleyelim: Geçen dönemlerde de, -belki bu yönetimin öncesi, belki aynı yönetimde- o dönemlerde de çok önemli toplantılar yapıldı. İstanbul'da yapıldı, Antalya'da yapıldı, forumlar yapıldı, şu an adını tam toparlayamıyorum ama birkaç gün devam eden, hatta belki üç gün devam eden forumlar yapıldı. Ankara'da yapıldı, Antalya'da, İstanbul'da ve İzmir'de yapıldı. Bu forumlarda en çok değerlendirilen konulardan bir tanesi de bu maddeydi. Yani, avukat ücretlerinin baronun denetimine tabi olması ya da Barodan bir şekilde geçmesi ya da onaylanması. Öyle eleştiriler geldi ki, bu eleştiriler dışarıdan gelmedi, salonun içinden geldi, değerli meslektaşlarımızdan geldi.

Biz o dönemde yönetimdegdik. O dönem Baro Başkanımız da Gürkut beydi ve en duyarlı olduğu konulardan bir tanesi de buydu. En önde gelen konulardan bir tanesi buydu. Olabildiği kadar sesini duyurmaya çalıştı, olabildiği kadar kendisini ifade etmeye çalıştı, olabildiği kadar geleceğe yönelik olarak haklarımız anlamında bunu ifade etmeye çalıştı, ancak

MUSA
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

Türkiye genelinde ve Antalya'da bizden gelen, yani meslekten gelen eleştirilerden dolayı, günün birinde bu konuya ilişkin sesini kesmek durumunda kaldı. Gene aynı dönemde, biraz önce SSK avukatıydı galiba, arkadaşımızın kamu avukatlığına ilişkin birtakım sıkıntılardan söz etti, ben şunu düşünüyorum, olması gereken şudur: Antalya biliyorsunuz turistik bir kent. Kamu alanlarının yağması, yani rant yüksek, yağma yüksek. Bu anlamda bunları savunması gereken kamu avukatlarının yetki ve özlükleri konusunda ciddi bir sıkıntı var. O insanlar normal avukat olmamalı. Normal avukat derken kendimizden herhangi bir sıkıntı duyduğumuzdan falan değil, o insanların yetkileri anlamında, özlük hakları konusunda çerçeve savcılık çerçevesi olmalıdır değerli arkadaşlarım. Korunan orada kamu malıdır, o güç ve yetkiyle donatılmalıdır o insanlar.

Değerli arkadaşlar; bağımsızlık, şöyle söyleyelim, baroların biz bağımsızlığını 2001'deki kazanımla ciddi bir konuma geldiğini ben düşünüyorum. Zayıf vesayettir, tarifeler konusunda bakanlığa gider gelir ama son olarak karar vermesi gereken Türkiye Barolar Birliği'dir. Denetim konusunda tabii ki Bakanlığın bir denetimi var, ben onu her şeye rağmen çok güçlü bir denetim olarak algılamıyorum. Ben buna zayıf vesayet diyorum sonuç olarak. O anlamda ciddi kazanımlar olmuştur. Bunlar bir şekilde korunmalıdır.

Avukatlık bağımsızlığı anlamında ise, yani avukat için ayrılmaz bir parçadır, biraz önce konuştuk, ücretli avukat dediğimiz zaman ne devreye giriyor? Avukatın bağımsız olması durumu devreye giriyor. Macaristan örneğini biraz önce Sayın Genel Sekreter anlattılar. Avukatın bağımsızlığı öyledir ki arkadaşlar, barosuna karşı da bağımsızlıktır, müvekkiline karşı da bağımsızlıktır. Diğer yargısal bağımsızlıkla tabii ki karıştırmayacağız, ancak çok çok önemli bir durumdur.

Zorunlu müdafilik konusundaki belki de kaldırmaya yönelik çalışmalar, belki Türkiye Barolar Birliği'nde de buna benzer birtakım görüşlerin olduğunu da ben duydum. Değerli arkadaşlar, 1992'de de insanların savunmaya ihtiyacı vardı, şu an Türkiye koşullarında insanların, sanıkların aynı şekilde

savunmaya ihtiyacı vardır. Bu anlamda bu haktan geriye dönüş olmamalıdır. Birtakım ceza konusundaki bunun, *"Ben profesyonel anlamda ceza avukatlığı yapıyorum, ben bu konuda uzmanım kardeşim, ben ceza işi yaparım başka iş yapmam."* Ben bu tarz bir avukatlığı algılamadığımı, algılamak istemediğimi, böyle bir şeyi de düşünmediğimi ifade etmek istiyorum.

Diğer tarafta insan haklarıyla çok bağlantılı bir konu var, savunma hakkı. Bu hakkın kullanılmasında var. Bir tarafta da kişisel anlamda *"ben buradan para kazanıyorum"* olayı var ki, benim tercihim zorunlu müdafiliklidir.

Değerli arkadaşlar kamu avukatlarının sorunlarına biraz önce söylemişim, ona girmek istemiyorum. Biz biliyorsunuz yıllardır, bütün avukatlar yan yana geldiğimiz zaman hemen ülkeyi kurtarıyoruz. Kendimizi de konuşuyoruz aslında son dönemlerde. Avukatlar son dönemlerde, biz son yıllarda gerçekten kendimizi de değerlendiriyoruz. Yan yana geldiğimizde konuştuğumuz konular tabii ki ücret, ama biraz önce arkadaşlar ifade ettiler, avukatların en temel sorunları, daha doğrusu mesleğe yeni başlayan avukat arkadaşların en temel sorunları nedir? Paradır. Doğru, doğru, paradır da, diğer sorunları bundan ayırt edemiyoruz. Ben de katılıyorum para olduğuna. Diyelim, zorunlu müdafilik dediğiniz zaman, işte getiri kalemlerden bir tanesi diyoruz. Başka bir olay dediğiniz zaman getiri kalemlerine benzer bir şey söylüyorsunuz. Yasal düzenlemeler diyorsunuz, dolayısıyla her sorun birbirine bağlı. Ben tabii ki para olayını algılıyorum, anlıyorum ama her şey orada başlayıp orada bitmiyor. Bunu küçümsediğimden dolayı da söylemiyorum.

Değerli arkadaşlar, dünyanın en önemli işlerinden bana göre bir tanesini yapıyoruz. Bir mimar için de bu böyledir, mesleğine saygılı bir mimar için de öyledir, başka bir meslek için de böyledir. Ama kendim için, benim için üniversite tercihlerimi ben biliyorum. Ben hâlâ bu meslekte aşağı yukarı 20 yıla yakın oldu, hâlâ tıkanmadığımı ve severek yaptığımı biliyorum. Dolayısıyla benim için en önemli işlerden bir tane-

MUSA
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

sidir ki, buradaki herkes için de aynı şeyin geçerli olduğunu düşünüyorum.

En zor meslek örgütü Baro. Sivil toplum örgütleri içinde bakarsanız, meslek örgütleri içinde bakarsanız, en zor meslek örgütü. Neden kaynaklanıyor? Konusundan ve üyelerden kaynaklanıyor değerli arkadaşlar. Avukatlar kolay insanlar değil. Yönetilme konusunda, dedik ya, bağımsız, karakter konusunda, hatta mesleği seçimle de belki ilgili bir olaydır bu.

Her meslekte sorunlar var. Şimdi ben bir bölümünü saydım, döktüm. Arkadaşlar ben değişik sivil toplum örgütleri avukatlığını yaparken izledim, gördüm ki aslında hepsinin sorunları var. Türkiye'yle ilgili bir olay. Bileşik kaplar hesabı, yani orada her şey çok güzel, bizde çok bozuk değil. Tabii ki şu var, 65.000 insanın, TBMM'de bir güç olan bir grubun bu konumda olmaması gerekir. Bunu tabii bir şekilde ifade etmem gerekiyor.

Değerli arkadaşlarım, siyaset bölen unsurlardan bir tanesi. Para, bölüşüm, paylaşım, her neyse, bölen unsurlardan bir tanesi. Benzer konular var, birkaç tane daha sayabilirim, ancak şu var ki, mesleğimizde sorunlarımız olabilir, sıkıntı nerede? Sıkıntı mesleğin itibar kaybetmesinde. Bunu toparlamamız gerekli. Bu anlamda, ben diyorum ki, eğitim, gene sanırım konuşmacılardan Sayın Genel Sekreterin ifadesiydi, eğitim, ben şunu diyordum genelde, meslek içi eğitim kurumlaşmalı, bunun yaşla hiçbir ilgisi yok. Devamlı yenilemek durumundayız. Kurumlaşmalı ama zorunlulaşmalı, zorunluluk haline getirilmeli. Doğru ifade budur. Ben yıllarca bunu niye düşünmemişim diye hayıflandım.

Değerli arkadaşlarım, bir kişinin, bir avukatın, bir mesleki uygulamasında yapmış olduğu hata sadece kendisiyle ilgili değildir, meslekle, mesleğin onuruyla, itibarıyla çok ilgilidir. Orada bir genellemeyi biz her zaman duyarız. Genelde avukatlar eleştirilir, avukatlar konuşulur. Mesleğini çok iyi uygulayan bir avukatın bu mesleğe kattığı onur vardır. Meslekten onurlanmak ayrı şeydir, mesleğe onur vermek ayrı şeydir.

Ben birilerini eleştirmek adına söylemiyorum. İnsanlar yeni olabilir, yaş ilerlemiş olabilir, deneyim fazla birikmiş olabilir ama şu var ki, insanlar hata da yapabilir. İnsanız, hata yapabiliriz, ancak şu var: Eğitimli bir insan daha az hata yapacaktır. Mesleğe katkısı o oranda artacaktır. Eğer biz bu mesleğin itibarı azalmasın, artsın ya da seviyeyi korusun diyorsak meslek dayanışmasına önem vermek durumundayız.

Meslek dayanışması deyince ben başka bir şeye geçmek durumundayım. Bugün Sayın Genel Sekreterin konuşmasına çok fazla uzandım, ancak kendi konuşmamla da çok bağlantılı.

Değerli arkadaşlar; yürütme, hani diyoruz ya, yasama, yürütme, yargı, yargı hep göz ardı edilir. Niye edilir? Çünkü hükümetler, çünkü yönetim yasanın ve Anayasanın içinden kestirmeden geçmek isterler. Yargı, "bu işin kuralı var kardeşim" der. Dolayısıyla bu anlamda yargıya ilişkin birtakım sıkıntılar ortaya çıkar. Yürütmeyle yargı genelde geçinemezler, denetlenmek istemez birileri. Türkiye, dedik ya, biraz belki olağanüstü olmasa bile, çok da olağan olmayan süreçlerden geçiyor. Yasal düzenlemelerin olduğu bir süreç, hele hele büyük kanunların değiştiği bir dönem, o kadar da çok normal olmayan bir dönem bana göre. Avrupa şunu geçir, geçiriyorsunuz. Bir Medeni Kanun kaç senede oturur, bir ceza yasası sadece kanun değişmedi, bir anlayış değişti, kaç senede oturur? 10 yılda oturur arkadaşlar, daha erken oturamaz, mümkün değil.

Biz diyoruz ki, "benim yargıdan kaynaklanan sorunlarım var. Ey hükümet, Adalet Bakanı, şurası, burası" diyoruz. Ben de diyorum ki, sorunları çözmesi gereken yer gerçekten orası değildir, burasıdır. Burada sorunları çözebilecek insanlar vardır. 65 000 eğitimli insanın yapabileceği çok şey vardır. Hükümetler belli dönemlerde kendilerine bağlı olan durumlarda yasal düzenlemeler konusunda sıkıntılar yaratabilirler. İçinde bulunduğumuz dönemlerde biz Türkiye Barolar Birliği olarak, barolar olarak bu sorunları aşabilecek güce sahip olduğumuzu ben düşünüyorum.

MUSA
DEMİRCAN'IN
KONUŞMASI

Değerli arkadaşlar; bir taraftan meslek sorunlarımız derken, bir de çok önemseydiğim ve sabah stajyer arkadaşlardan, adını bilmiyorum şu an, bana bakıyor, Emrah arkadaşın bir ifadesi var. Bana göre günün en güzel sözcüklerinden ya da cümlelerinden bir tanesiydi, onu tekrar etmek istiyorum ben: *“Barolar çok önemlidir”* dedi arkadaş. Mesleğinin başında daha. Bana göre de çok önemli ve benim üzerinde durduğum konulardan bir tanesiydi bu. *“Yasama organı kadar etkili olabilmelidir barolar”* dedi.

Değerli arkadaşlar; biz duyuyoruz ki, basından, televizyondan, etkili ve yetkililer şunu söylüyorlar, *“Siz o konuya ilişkin konuşmayın, siz o konulara karışmayın.”* Ben de diyorum ki, barolar, eğer çevre konusunda tarafsız, barolar insan hakları konusunda tarafsız, barolar hukuk konusunda tarafsız, barolar bunların davasını açma konusunda tarafsız, bu dava açma hakkına sahipse, barolar hukuk siyasetini yapabilme hakkına sahipse, dolayısıyla barolar bu anlamda insan hakkının, çevrenin ve hukukun olduğu yerde Anayasa değişirken, yasalar değişirken bu konuya ilişkin her türlü değişiklik yapılırken baroların söyleme hakları mutlaka olacaktır. Dolayısıyla bu anlamda hukuk üzerinden kalkarak, hukuk siyasetinden kalkarak eğer Anayasa değişiyorsa, bir sistem tartışması varsa barolar burada taraf olmak durumundadır, olması gerekmektedir.

Bir de şu var, sonuç olarak gene dönüp dolaşıp ben şunu söylemek durumundayım: Mesleki dayanışmamız, bizim geleceğimize ilişkin sorunların çözülmesi konusunda gerçekten çok önemli, bunları çözmesi gereken biziz, ancak yasal düzenlemeler konusunda gerçekten birtakım sıkıntılarımız olabilir, onlar ayrı konular. Şu var: Mesleğe ben gerçekten saygı duyuyorum ve insanların gerçekten mesleğine duyduğu saygıyla eşdeğer mesleğin onuru.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum arkadaşlar.

Oturum Başkanı: Arkadaşlar, 120 kişiyle başlamıştık, yaklaşık 30 kişiye indik. Şöyle bir saydım 30-35 kişi var. Bir 10 dakika ara verelim, ondan sonra tekrar devam edelim.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Değerli arkadaşlar; son bölüme geldik.

Daha önce söz almış olan arkadaşlar, artık vakit kalırsa, en son tekrar alırlar. Kusura bakmayın arkadaşlar, ama söz almamış arkadaşlara verelim. Daha önceden söz almak isteyen bir arkadaş vardı.

Av. Süleyman KAYA (Antalya Barosu): Herkese merhabalar demek istiyorum.

Burada birçok problemleri arkadaşlar dile getirdiler. Çözümlerle ilgili olarak da birçok çözüm önerisi sunuldu. Bunları tek tek olarak ele aldığımız zaman çok yararlı çözümler olarak önümüze çıkıyor fakat benim düşündüğüm, bu çözümleri belli bir sistematik içerisinde, avukatların da katkısıyla, sadece barolardan veya yasa koyucudan veya Parlamento'dan bekleyerek değil de, bizim de bunlara nasıl bir katkıda bulunabileceğimizi düşünerek ve bu konuda adımlar atarak bir yerlere varmamız. Burada belli bir koordinasyon olmadığı için biz kendi aramızda konuşup, kendimiz bazı çözümler üretip daha sonra unuttuyoruz. Nedir? Benim bir problemim olduğu zaman, diğer arkadaşlarla konuştuğum zaman, o arada kendi aramızda bir çözüm ürettiğimiz zaman bunun baro aracılığıyla, Türkiye Barolar Birliği aracılığıyla Parlamento'ya buradan bir çözüm çıkmasını sağlayabiliyor isek o zaman belli bir yere varabiliriz. Yoksa, bu baronun görevi, bu Parlamento'nun görevi, bu baş-

SÜLEYMAN
KAYA'NIN
KONUŞMASI

SÜLEYMAN
KAYA'NIN
KONUŞMASI

kasının görevi dediğimiz zaman hep topu birbirimize atarak belli bir çözüme varmamız bence pek mümkün görünmüyor.

Bazı konuları ben kısa kısa geçeceğim, fazla zamanınızı almayacağım. Birinci olarak adliyeler bizim çalışma mekanımız. Arkadaşlardan bir tanesi onu çok güzel belirtti. Eğer ki biz adliyeyle olan sorunlarımızı çözemezsek, her ne kadar başka sorunlarla ilgili olarak çözüm getirsek bile, adliyede Adana Barosu'ndan bir arkadaşımızın şubat ayında yapılan toplantıda söylediği bir şey dikkatimi çekti orada, *"Biz koridor avukatlığı yapıyoruz"* dedi. Bizim avukatlık yapmamız bir dosyanın fotokopisini almakla, bir duruşma tutanağının arkasında koşmakla geçtiği zaman bizim o konuyla ilgili olarak bir müvekkilimiz geldiği zaman onun davasıyla ilgili olarak araştırma, Yargıtay kararları, vesaire yapmaya zamanımız kalmayınca bizim yaptığımız avukatlıktan daha çok takipçiliğe dönüşüyor. Biz adliye koridorları önünde veya tapuda, orada, burada takip işleri yapan insanlara diyoruz ki, *"Bunlar avukat değil."* Ama o kadar çok bürokrasi var ki, bu insanlar da orada kendilerine göre bir iş yapma olanağı buldukları için bu yasal olmasa bile bunu yapıyorlar ve buna da belli bir dereceye kadar göz yumulabiliyor.

Avukatlardan başlayacak olursak, her ne kadar arkadaşlardan bir tanesi bunun olmaması yönünde düşünse de, avukatlar belli bir konuda uzmanlaşması gerekir, düşüncesindeyim. Çünkü o kadar geniş bir konuda çalışıyoruz ki, eğer ki avukatlar belli bir konuda uzmanlaştığı zaman, *"ben bu konuyla ilgili olarak yeterli bilgiye sahibim"* diyebiliyorsa, bu bizim meslek olarak da kendimize olan özgüvenimizi de geliştirir, bize olan saygıyı da geliştirir, çünkü biz yaptığımız iş konusunda uzmanlaşmışız demektir.

Bunun yanında hakimler ve adliye personeli; Çok iyi hakimler var ama şöyle bir şey var: Bir hakim asliye hukukta, daha sonra sulh hukukta, daha sonra diğer şeylerde ve bir konuyla ilgili olarak bir hakimle konuştuğumuz zaman o hakim belli bir tecrübesi olması gerekir ki benim önüne götürdüğüm konuyla ilgili olarak gerçekten bilgisi olması gerekir. Nedir? Bir

yabancıyla ilgili bir konuda hakime gidiyorsunuz, hakim diyor ki, "Ben bu konudan anlamıyorum." Peki, Antalya'da, Alanya'da veya bu sahil bölgesinde yaşayan yabancılarla ilgili bir veraset ilamı, çok fazla bir şey değil, bir veraset ilamıyla ilgili olarak tecrübesizlikten dolayı ben bir sürü problem yaşıyorsam, bir Türk hukukuna göre veraset ilamı verilebilmesi için şartlar biliniyor ama bir yabancı önüne geldiği zaman bu konuyla ilgili olarak o kadar büyük sorunlar çıkıyor ki, üniversiteden hocalardan rapor alınıp hocaların tavsiyeleriyle, vesaireyle geldiğimiz halde bir konuyu anlatamama durumuyla karşı karşıya kalabiliyoruz.

Adliye personeli: Bu kadar hukuk fakültesi açılmasına gerek var mı, yok mu, bunu ayrı bir tarafta tutuyorum, daha önce adalet yüksek okulları, vesaire, ara eleman karşılamakla ilgili olarak, bu kadar eğer mezun veriliyor ise, ihtiyaç yoksa zaten baştan bunun belli bir sayıda sınırlandırılması gerekir düşüncesindeyim. Yok, eğer bu kadar insan hukuku okuyorsa, ben noter olmak için okudum başlangıçta. Lise 2'den sonra iki ay noter yanında çalıştım. "Ne güzel meslek" dedim. Ama okurken şunun farkına vardım ki, ben noterlik yapamam. Bir başka insan da, "Ben avukatlık yapamam" diyebilmesi lazım. Seçimini yaparken ona göre yapması gerekir ki, yarın, bir gün kendi mesleğini yaparken gerçekten severek yapsın bu mesleğini. Bu çok önemli bir konu. Herkes avukatlık yapamaz, herkes hakimlik yapamaz, herkes savcılık yapamaz, herkes noterlik yapamaz, çünkü insanın kendine göre bir karakteri ve yapısı vardır. Bu kişileri, eğer ki bu mesleklerden birini de yapamıyorsa, memur olarak çalışma kapasitesi var ise, adliyedeki personeli bu insanların arasından seçerek kaliteli, eğitilmiş elemanlarla adliye belli bir yere kadar getirilebilir. Bu da bizim sorunlarımızın çözümü açısından belli bir aşama kaydetmek demektir.

Bunun yanında, adliyedeki bazı ihtiyaçları, araçları, gereçleri avukatlar karşılıyor. Tabii ki orada belli bir dengesizlik oluşabilir fakat şu var: Orada belli bir ihtiyaç var ise ve diyelim Antalya Barosu belli bir kapasitede olan bir Baro. Her baronun

SÜLEYMAN
KAYA'NIN
KONUŞMASI

kendine göre bir kapasitesi var. Bu kapasitelere göre Adliyede, ben şunu diyorum, döner sermayeye benzetiyorum bunu, döner sermaye gibi oradaki Adliyede bazı olanakları, bazı imkanları yapıp bunu resmi yoldan yaptığı zaman bundan herkes eşit olarak, herhangi bir ayırım olmadan da yararlanma durumunda olabilir, diyorum. Bu avukat bunu yaptı, onun için işleri rahat gidiyor, öbürü yapmadı, rahat gitmiyor anlamında herhangi bir soru işareti insanların kafasında kalmaz diye düşünüyorum.

Avukatlık ücretiyle ilgili olarak da şunu düşünüyorum: Biz diyoruz ki, bazısı 1.000 lira alıyor, bazısı 200 lira alıyor, bu eşitsizliğe yol açıyor. Tabii ki, belli bir minimum sınırın altına düşmemek şartıyla, fakat benim gördüğüm şu, ben yurtdışında kaldığım için oradan bazı şeyleri kıyaslama imkanı bulabiliyorum, orada bir avukat başladığı zaman 60 Euro saat ücreti alır, diğer bir avukat 250 Euro saat ücreti alır. Tecrübesine göre değişir. Orada belli bir sisteme oturduğu için belli hukuk bürolarında 10-15 avukat ve her biri kendi alanında ihtisaslaşmış olarak çalışır. Bir büroya gittiğiniz zaman, siz eğer aile hukukuyla ilgili gidiyorsanız, orada derler ki, siz bay X'le görüşeceksiniz veya bayan Y'yle görüşeceksiniz. Oraya vardığınız zaman bütün davaları, bütün her şeyi bir avukat, iki avukat değil, orada 10-15 avukat, herkes kendi alanında yapar. Bu da Türkiye'de olması gereken, benim düşündüğüm, ileriye yönelik olarak hem bir kurumsallaşma açısından, tabii bu da hukuk büroları, hukuk ortaklıkları vesairenin kanuni yapısını da belli bir esnekliğe getirip onun belli bir düzenlemesi, ayrıca bu ücret konusunda da, yani beraber çalışan avukatların ücreti konusunda da belli bir ilerleme getirebilir, diye düşünüyorum.

En önemli konu da şu, ben bu konularla ilgili konuşuyorum ama bu konuların genel detayıyla ilgili olarak konuşmak bugün için mümkün değil, hatta birkaç gün bile olsa mümkün değil. Benim teklifim şu: Eğer ki benim bir problemim varsa ve bu konuyu Baroya götürüyorsam ve Baroda bu konuyla ilgili bir çalışma grubu veya bu konuyla ilgili bana bir teklif geldiği zaman, avukatlar olarak biz şu konuda bir çalışma grubu

oluşturduk, bu konuda çalışıyoruz, ilgi duyan arkadaşlar, bu çalışmaya teklifleriyle, görüşleriyle, her şeyiyle katılınsınlar, bu konuyu belli bir olgunluğa getirdikten sonra Barolar Birliği'ne, oradan da gerekirse Parlamento'ya kadar taşıma imkanımız olur, diye düşünüyorum. Sadece Baronun her şeyi yapmasını beklemek, biz kendi problemlerimizle ilgili olarak hiçbir şey yapmadan, çok şikayet edip de ondan sonra da hiçbir şey yapmadığımız zaman, bir yerde kendi kendimize bu işin çözümünü üretmeye niyetimiz yokmuş gibi geliyor bana.

SÜLEYMAN
KAYA'NIN
KONUŞMASI

Her şey için teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Teşekkür ederiz, değerli meslektaşım.

Av. Hadi CİN (Antalya Barosu): Gerçi mesleğe yeni başlayanların sorunlarına değinilecekti ama bütün meslek sorunlarına yayıldı konu. Ben de aslında daha önce tekrarlanan birkaç başlık var burada ama yine de not aldıklarımı burada saymaya çalışayım.

HADI
CİN'İN
KONUŞMASI

Sorunların biz de birer parçasıyız, çünkü bu forumun yapılabacağı neredeyse bir hafta önce mesajla, vesaire bize bildirilmesine rağmen buraya geldikten sonra "ya neydi sorunumuz acaba, ne yazabilirim?" diye aklıma getirmeye çalıştım. Dolayısıyla bizler de bu konuda sorunun bir parçasıyız gerçekten.

Şöyle sıralamak gerekirse maddeler halinde,

1. Yanında avukat çalıştırmaya mutlaka bir çekidüzen getirilmelidir.
2. Yeni büro açacak avukata, gerçi cevap verildi, mutlaka maddi olarak desteklenmelidir.
3. Kurulacak bölge adliye mahkemelerinden birinin mutlaka Antalya'da kurulması sağlanmalıdır.
4. Vergi oranlarının düşürülmesi sağlanmalıdır.
5. CMK ücretleri asgari ücret düzeyine getirilmeli ve ödemelerin yapılması sağlanmalı, ayrıca bu vergi oranlarının

HADİ
CİN'İN
KONUŞMASI

düşürülmesi konusuna da orada CMK'dan ödenen ücretler, göreve yeni başlayan avukatlara bir destek sağlayacağı için oradaki vergi oranları çok daha önemli hale geliyor. Biliyoruz ki, üstatlar ya da mesleğinde uzun yıllar geçirenler çok da CMK listelerine yazılmıyorlar. Bu CMK görevlendirmeleri daha çok genç avukatları ilgilendiriyor.

6. Dosya sayısına göre personel dağılımı için biraz bastırmak gerekiyor bence. Bazı kalemlerde çok fazla personel oluyor, bazılarında yetersiz oluyor. Orada çok dosyası olan avukatın işi yürür, tek tük olanın yürümez, vesaire, bunlar her zaman olabilir bence. Esas fiziki alanların çözülmesi ve personel sayısının yeterli hale getirilmesidir. Her avukatın mesleğini icra ediş biçimi biraz farklı olabilir, dolayısıyla meslek etiğine aykırı olmadığı takdirde o tür şeyler çok da önemli değil, diye düşünüyorum veya önüne geçilmesi çok zordur.

7. Uzun vadede uzmanlaşmaya gidilmelidir. Bu, belki hukuk fakültelerine kadar inilerek gerçekten hakim, savcı ya da avukat olmak isteyenler belirli alanlara yönlendirilerek o alanda daha iyi eğitim almaları sağlanmalıdır.

8. Hukuk fakültelerinin son yılı akademiye dönüştürülmelidir. Ben hukuk fakültesinden mezun olduğumda herhangi bir yargı merciine bir dilekçe nasıl yazılır, bilmiyordum. Dolayısıyla gerçekten vahim boyutlarda. Stajın da her baro bünyesinde çok yararlı geçtiği ileri sürülemez.

Bu, 1 ve 2. maddeler bence üniversiteye yeni başlayanlar açısından çok önemli. Yanında avukat çalıştırmaya bir çekidüzen verilmeli ve yeni büro açacak olan, cevap verildi, yeni büro açacak olana kesinlikle herhangi bir maddi destek sağlanması söz konusu değil. Tamam, dört yıl boyunca hukuk fakültesinde cepten yedi, sonra bir yıl stajyerken de aynı şekilde. Bu kişinin kendi başına büro açması zor. O riske girmek istemeyecektir. O halde nereye yöneliyor? Bir başka avukatın yanında çalışmaya yöneliyor. Bir başka avukatın yanında çalışırsa İş Kanunu hükümleri, biliyorum bazı arkadaşlar uzun yıllar çalıştılar. Çalıştıkları bürodan ayrılınca eğer avukat değilse o

zaman kıdem tazminatı, fazla mesai ücreti, yıllık ücretli izin hakları, bunlar ödensin o halde. Bu olmuyorsa o zaman Avukatlık Kanunu'nun 12. maddesine denir ki, değişiklik yapılır ve bu maddede bir avukatın yanında çalışan avukata verilecek ücreti her yıl, tıpkı asgari ücret belirleme komisyonu gibi, Barolar Birliği bir komisyon kurarak buradaki ücreti belirle.

HADI
CİN'İN
KONUŞMASI

Sonra mesela, diğer meslek odalarında şu var: Bir tabip, eğer bir işyeri hekimi olarak çalışacaksa işte Tabipler Odası'ndan o sözleşmenin geçirilmesi zorunludur. O halde barolar da bunu denetlesin, yani başkasının yanında çalışan avukatların ne şekilde çalıştığı, hangi sözleşmeye bağlı olarak, hangi haklardan yararlanarak çalıştığını denetlesin, çünkü gerçekten burada, *"uyan var uymayan var, iş görüşmelerine gidildiği zaman hepimiz meslektaşız, öyle bir ayırım yok"* denilir ama gerçekten bu etiğe uyan, yanında çalışan da avukat gören olduğu gibi tamamen işçi işveren ilişkisi içinde davranan bürolar da bulunmaktadır.

Kısaca bunlar geldi aklıma.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz arkadaşımıza.

Av. Levent KAYA (Antalya Barosu): Ben tek bir konudan bahsedeceğim, o da bir pasta. Özellikle Genel Sekreterim bu konuda bir not alabilirse memnun olacağım. Bu pasta idari yargıda. Vergi Mevzuatı ve İdari Yargıda acaba davaların yüzde kaçını avukatlar tarafından götürülmekte? Zannediyorum ki yüzde 10'u geçmiyor. Peki, diğeri *"yüzde 90'ı acaba kimin elinde?"* dersek, burada müşavirleri görüyoruz. Çok büyük bir rant var burada. Bu rantı avukatlar müşavirlere kaptırıyor. Nasıl önüne geçebiliriz? Siyaset üstü bir çözümle. TBMM'de bu konuda idari yargılama usulü şu anda değişmek üzere. Eğer ki yargılama sistemini değiştirir, dosya üzerinden yargılama sistemini kaldırırsak, o takdirde müşavirler buraya giremez. Bunu siyaset üstü bir çözümle TBMM'den çıkartabiliriz ama tabii ki karşımızda bu sefer müşavir olan milletvekilleri çıka-

LEVENT
KAYA'NIN
KONUŞMASI

LEVENT
KAYA'NIN
KONUŞMASI

bilecek, ki öyle olacak. Bu ancak avukat olan milletvekillerinin siyasi parti gözetmeksizin salt desteğiyle böyle bir çözüme kavuşturulabilir.

Benim önerim budur. Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Biz de arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Şimdi, bizim gibi misafir olan, uzun yerden gelen Manisa Baro Başkanı Remzi bey söz istemişti.

Buyurun Başkanım.

REMZİ
DEMİRKOL'UN
KONUŞMASI

Av. Remzi DEMİRKOL (Manisa Barosu Başkanı): Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; Sayın Başkan'ın belirttiği gibi ben Manisa'dan geldim. Halen 3. dönemdir Manisa Baro Başkanlığı'nı yürütüyorum, yani öyle bir yere geldik ki, artık avukatlar usandı bizden. Diğer 3., 4. dönemde olanlara bir şey demiyorum, mesajım yanlış anlaşılmasın. Yola devam diyenler olabilir, ben kendi yönümden söylüyorum.

Önce kısaca burada da konuşuldu, kimlik meselesiyle ilgili kısa bir bilgi vermek istiyorum. Barolar Birliği sitesinde de yer almıştı, önceki yıl Akhisar'da bir bankada bir avukat arkadaşımız kimliğini gösterdiğinde hemen hemen birçok arkadaşımızın karşılaştığı olay. Kabul edilmiyor. Ehliyet, nüfus cüzdanı bir de pasaport sanıyorum, bu üçü kabul ediliyor. Arkadaşımız orada tutanak tutarak ilgili mahkemede ve savcılıkta suç duyurusunda bulundu, ayrıca da asliye hukuk mahkemesinde tazminat davası açtı. Sulh ceza mahkemesinde yapılan yargılamada banka memurları kendilerine verilen talimat ve o kara parayı aklama meselesi nedeniyle herhangi bir banka memurunun kişisel olarak cezalandırılmalarının mümkün olmadığı, bu gerekçeyle beraatlarına karar verildi.

Asliye hukuk mahkemesinde yapılan tazminat davası yargılamasında mahkeme çalışanlara değil banka tüzel kişiliğinin bu kimlikleri kabul etmemesi yönünde talimat, genelge, yazı göndermesi nedeniyle banka tüzel kişiliği aleyhine 4.000 YTL

tazminat verilmesine hükmetti. 4.000 YTL manevi tazminata, 1 veya 10 YTL'de maddi tazminata hükmetti. O biraz sembolik oldu. Şu anda henüz Yargıtay henüz bu konuda bir karar vermedi. Arkadaşlarımız bunu sürdürürse şahsi olarak, baro tüzel kişiliğinin burada belki de asliye hukuk mahkemesindeki tazminat davasına katılması doğrudan mümkün olmayabilir ama avukat arkadaşlar kişisel olarak bu taleplerini yapsalar çok olumlu bir sonuç alınacağını tahmin ediyorum, onu belirtiyim istedim.

Bu eğitim meselesi üzerinde çok duruldu ve durulması gereken en önemli konulardan birisi. Bu eğitim özellikle meslek içi eğitimle ilgili olarak, bizim yaşımızdaki meslektaşlarımızla Manisa'da böyle bir seminer çalışması yapıyoruz, davet ediyoruz. Bana diyor ki, "Boş ver Başkan, kitabı var bunun, ben okur, öğrenirim. Niye geleyim?" Hemen hemen bu söylediğim bütün Türkiye'deki barolarda ve meslektaşlarımızda var bu alışkanlık. Oysa örnek aldığımız batılı ülkelerin son yıllarda Paris ve Londra barolarında uygulanan yöntem: 20 yılını geçen avukatlar, eğer baronun açtığı bir veya iki yıllık seminer çalışmalarına katılmadığı zaman neredeyse yaptırım, ruhsatlarının iptaline kadar gidiyor.

Arkadaşlar, acımasız bir rekabet ortamındayız. Eğer kendimizi geliştiremezsek "Biz oturur, kitabı okur, öğreniriz" dersek bu iş olmaz. Ben 500 kilometre uzaktan geldim, "Burada arkadaşlar neler söylüyorlar, acaba dertleri nedir?" diye onlardan bir şey kapabilir miyim, diye sabahtan beri dikkatlice izleyip ve sizlerin aktardığı bilgilerden çok şey öğrendiğimi de şu anda özellikle belirtmek istiyorum. Bunlar hem sosyal etkileşim, hem kültürel, hem bilgi gelişimi bakımından birbirimizi daha iyi anlayabilme, bildiklerimizi paylaşabilme için çok uygun ortamlar. Bunları ihmal etmeyelim.

İnanın, şimdi yanlış rakamlar olabilir, aldığım bilgilere göre, geçtiğimiz yıl İstanbul'a 40 tane yabancı hukuk danışma firması adı altında yeni firmaların geldiği söyleniyor. Bu işe en açık yerlerden bir tanesi de Antalya. Dünyanın gözü burada. Eğer buradaki avukat arkadaşlarımız kendilerini iyi eğitmezler-

REMZİ
DEMİRKOL'UN
KONUŞMASI

se, iyi geliştiremezlerse, onların bizim Avukatlık Kanunu'nda yazılı olan rekabet yasağı hiçbir şekilde geçerli olmayacaktır. Burada açılacak olan, nasıl şu anda İstanbul'daki yabancı hukuk şirketleri, Ankara'daki yabancı hukuk şirketleri birçok büyük işi alıp bu pastanın en önemli bölümünü bölüşmekte iseler, yakında, belki de başlamıştır, Antalya'da da bu iş bu şekilde gelişecektir. Eğer biz çağdaş avukatlık kurallarına uygun kendimizi hazırlamazsak, en az bir veya iki tane yabancı dil bilip bu teknolojiyi yakından izleyemezsek, dünyada ne oluyor, bitiyor farkında değilsek, günde gazete bile okumuyorsak hiçbir şeyi hak etmiyoruz demektir.

Eğer biz bu gelişmeyi, bilgiyi sağlayamazsak o gelecek olan yabancı hukuk şirketlerin danışma şirketi altında gelip burada sizleri veya bizleri, Türkiye'deki avukatları yanlarında sigortalı avukat olarak çalıştırmaya başlayacak ve onların adına açılan davalara biz çanta taşıyarak gideceğiz. Bu bizim mesleğimizin geleceği açısından çok önemlidir. Biz belki de yaşlarımız ilerlediği için hadi iyi kötü bu işi tamamlayacağız ama yeni başlayanlar, stajyerler, tamam, günlük birçok meseleler var. Biz toplum olarak alışmışız günü birlik düşünmeye ama biraz da geleceğe bakalım ve hem Antalya'da, hem Türkiye'de siyaseten ve ekonomik olarak uzay bilgilerinden tıbbı, denizcilğe kadar, turizm dahil olmak üzere, her şeyden haberdar olmak zorundayız.

Arkadaşlar, Almanya'da 1.000 kişi hukuk fakültesine başlıyorsa 250 kişi ancak bitirebiliyor. Böyle iyi bir eğitim ve zor bir hukuk eğitimi yapılan ülkede önceki yıl yapılan vergi beyanlarında, çok dikkat çekicidir, ilk 10 sıranın 7'si Amerikan hukuk şirketi. Bakın, Almanya gibi bir yerde ilk 10'un 7'si Amerikan hukuk şirketi. Bu çarpıcı örnekten mutlaka anlıyorsunuzdur. Çok yapmamız gereken iş var. Bir arkadaşımız, "Bu barolar ne yapıyor? Niye seçildiler?" dedi. Evet, biz niye seçildik ve bundan sonrakiler de seçilip ne işler yapacaklar? Aslında çok önemli bir soru ve cevabının da bundan böyle gelecekler için de aranması ve tartışılması, üzerinde durulması gereken bir olay.

Sayın Genel Sekreterimiz biraz alıncı gibi, o avukatlar çözsün, biz niye çözelim, lafına. Mutlaka burada tartışılacak. Aslında iyi bir tartışma ortamı. Bunlardan bir şekilde yararlanmak lazım. Dediler ki, "Hukuk fakülteleri çok açılıyor." Siz söylediniz, "Japonya'da 300 tane var." Amerika'da belki 1.000'den fazla hukuk fakültesi var. Peki, ölçü ne? New York Barosu'na girebilmek için en az herhangi bir hukuk fakültesini bitirip de New York Barosu sınavına girmek isteyen kişi, o hukuk fakültesinin bir kere New York Barosu'nun aradığı standartlara uygun olması lazım. Diyor ki, 50 tane Anayasa hukuku hocan olacak, profesörün olacak, bilmem kaç tane İktisat bilen hocanız olacak. Böyle standartlar koymuş. Şu kadar bilgisayar eğitimi, yabancı dil olacak. Bunları, o hukuk fakültesini bitireceksin, daha sonra da New York barosu sınavına gireceksin, o sınava girebilmek için de en pahalı eğitimden geçeceksin. Hazırlıkta da en yüksek parayı o eğitimi veren yerlerde, o genç arkadaşlarımız, bir de hazırlık eğitiminden geçiyorlar, sonra sınava giriyorlar. Amerika'da, San Francisco'da ve New York Barosu avukat alımında en sert barolar.

Bizde de mesela 500 tane hukuk fakültesi olsun, ama Antalya Barosu demeli ki, benim baroma üye olacak olan avukatlar şu standartta, mesela Ankara Hukuk Fakültesi, veya Antalya Hukuk Fakültesi'ni, şu standartlara uygun ise onları ancak alabiliyorum, yoksa Dekanı dışçılık fakültesi hocası olan hukuk fakültelerini -ama orada okuyan çocukların kabahati ne- ona uygun popülist politikalarla bu işler böyle yapılıyor. Mesela, Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi kendi kuruluşunda bunu koymuş. Diyor ki, "Biz bundan sonra yabancı ülkelerin barolarına bile girebilecek hukuk fakültesi öğrencisi yetiştireceğiz." Buradaki ölçü barolar oluyor. Bunu bazı arkadaşlar, ben sabahtan dinlediğimde, yanlış da anlayabilirim, "biz okulu bitirdik, ağır cezaya da giriyorum, CMK eğitimine, stajına ne gerek var?" Çelişki doğru. Tabanında baktığınızda sanki ağır cezada dava alıp giriyor vekaleten ama diğer taraftan müdafî olarak gittiğinde biz ondan eğitim için sertifika istiyoruz. Bu biraz kara mizah, bize uygun bir şey ama o zaman bu işi temelden bir daha düşünmemiz lazım.

REMZİ
DEMİRKOL'UN
KONUŞMASI

Epey konu var da, çok uzun konuşmanın da doğru olmadığını kendim de bildiğim için, bu ücretli avukatlarla ilgili de bir şeyler söylemek istiyorum. O vergi konusuna girmek istemiyorum, o iş çok uzun gidecek.

Önceki Bursa Toplantısı'nda da kısaca söylemiştim. Bir ay kadar önce İzmir'de yapılan CMK töreninde Nevzat bey beni de davet etti. Bu karşı çıkılan sertifika için "Sertifika dağıtacağız" dedi. İki gün seminer yapılmış. "Bir kısmını da sen dağıt ve orada bulun" dediler. O arada katılan arkadaşlardan birisi sözcü olarak çıktı: "Dertleriniz nedir?" diye sorulunca beni sözcü seçti arkadaşlar, ben kısaca dertlerimizi anlatayım dedi. Dert şu, bugün de burada saptadık: Ücretli avukat çalıştırma meselesi. 5.500 avukat varmış İzmir'de. Orada 3.000'le başladı, sonra araştırdık ki 2.500'den aşağı değil, ücretli çalışıyor avukatlar. 5.500 avukatın asgari 2.500'ü ücretli çalışıyor. Bunun sayısının Antalya'da ne kadar olduğunu bilmiyorum ama İstanbul'da 23.000 ile 25.000 civarında avukat, bunun da bazı gazetelerde çıkan haberlere göre 18-20 000'i hiç çalışmıyor veya ücretli çalışıyor, Kazım Başkan geçen Uludağ'daki toplantıda dedi ki, Bu 12.000 ile 15.000 arasındadır. Düşünün, İstanbul'da da avukatların yarısı ücretli çalışıyor. Bu ahlaki bir şey mi ama gerçek. Biraz bunları düşünmek lazım. Demek ki bu işte bir sakatlık var. Bir tarafında bu işin mutlaka sakatlık var. Eğer biz bu işte görev talep edip avukatlar bizi iki üç dönem bu işlere seçiyorsa, biraz bu işlerin üzerinde düşünmemiz gerekir, diye düşünüyorum.

Ne kadar çözebiliriz, nasıl olur, onu da tam bilemiyorum ama bizden sonra gelecek olan arkadaşlar bu işlerin üzerinde dursunlar. Bu dertlerimizin ve özellikle yeni başlayan genç arkadaşlarımızın eğitim meselesiyle beraber bu ücret konusunda da bir şekilde soruna çözüm getirme çalışmalarını yapsınlar. Bu işte Türkiye Barolar Birliği herhalde en yetkin ve etkin kurum olarak yapamadıklarımızı Türkiye Barolar Birliği'nin üstüne atarak, tabii bu da bir kolaycılık yolu oluyor.

Bu arada benim çok yakın dostlarım, baro başkanı arkadaşlarım burada. Onlarla birlikte Antalya'da hep beraber olmak,

beni çağırdıkları için özellikle Zeki beye, çok eski dostum, değerli kardeşim, tabii Aydın, Denizli, Cavit bey, eski dostlarım, Levent bey de eski maliyeci arkadaşım, az önce çıktı. O da Manisa'da vergi denetmenliği yapmıştı. İyi ki o vergi işlerini benim üzerime atarak gitmedi. Çünkü onun içinden çıkmamız çok zor olacak.

Ben o konuyla ilgili yalnızca bir şey söyleyip bitireceğim. Birçok arkadaşımıza Maliyeden yazı geldi, hatta telefonla, onu da ilk duydum, demek çok özelsiniz. Herhalde öyle. Türkiye'de hiç böyle başka telefonla aranıp da, "*Aman ha şu beyannameyi böyle ver*" denildiğini duymadık. Bravo yani. Bu işte ölçü şu olsun: Maliyenin sorup da sizin izah edemeyeceğiniz bir gelir varsa orada, müvekkillerinizin paraları sizin üzerinizden gitmiş veya giderleri sizin. Bunlar sorun değil ama böyle müvekkiliniz size havale yapmış ama siz makbuz kesmeyi unutmuşsunuz. Bunları makul bir şekilde beyannamenize ek yapın. Öyle çok yüksek miktarlarda da değil. Burada etik olmayan bir şey var.

Etik olmayan olay şu: Türkiye Barolar Birliği de yazıyla Maliye Bakanlığı'na bildirmiş, VEDOP diye maliyenin bir güçlü bilgi toplama merkezi var. Orada Bankalar Birliği'ne veya tapuya veya başka bir kuruma sormadan şifreler kendilerinde, hiçbir bilgi talep etmeden o bilgileri doğrudan kendileri alıyorlar. Şimdi, bu yasal mı değil mi, olayın bir şekilde böyle tartışılması üzerinde durulması lazım. Bir de işine gelmeyen veya kendisine muhalif olan veya bir şekilde eleştiren baro başkanları veya üyeleri varsa onları da deşifre ediyorlar. Basına bilgi sızdırıp, "*Sen 10.000 lira bildirmişsin, 12.000 lira bildirmişsin, şu kadar generalin davasına bakmışsın, şu kadar trilyon para tahsil etmişsin, hani bunların beyanı*" diye isim isim gazetelerde yayın yapıyorlar. Bunu sorgulamak lazım. Tamam, o beyanda bulunmamış olabilir ama sen kalkıp da o doğru olup olmadığı, yani yasal yolların doğru olup olmadığı belli olmayan bilgileri kalkıp bir de basına verersen, bu açıkça yasaya aykırı bir tavidir. Olayın bu yönüyle de eleştirilmesi ve gerektiğinde maliyenin bu zayıf yanını da kullanarak bu konuda arkalarımızın üzerine

REMZİ
DEMİRKOL'UN
KONUŞMASI

fazla gelinmesini önlemek gerekmektedir. Bu işle ilgilenen baro başkan ve yöneticilerine ve bu konuda davet ve telefon alan arkadaşlarımıza da kısaca bu bilgiyi vermek istiyorum.

Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Sayın Başkan'a bu açıklayıcı konuşmaları için biz de teşekkür ediyoruz. Yalnız, söz isteyen arkadaşlarımız zamana dikkat ederek eğer konuşurlarsa, daha az bir vaktimiz kaldı.

Buyurun arkadaşım.

AYHAN
ATASAYAR'IN
KONUŞMASI

Av. Ayhan ATASAYAR (Antalya Barosu): Sayın Başkanım, sayın Divan üyeleri, sayın meslektaşlarım; öncelikli olarak burada sabahtan beri değişik konular üzerinde değişik arkadaşlarımızı dinledik. Ben genel bir düzenleme içerisinde kısa notlar aldım. Michael de Montaigne adını çoğumuz *Denemeler* adlı eseriyle tanırız. Montaigne der ki *Denemeler*'in bir yerinde, "*Küçüklüğümden beri hep şövalye olmak istedim ve Tanrı bana şövalyeliği nasip etti ama şövalyelik Fransa'da o kadar zor rastlanan bir payeydi ki, beni ruhsal olarak yükseltmedi, şövalyelik kurumunu benim seviyeme indirdi ve ben şövalye oldum.*" İngilizce'de bir tabir vardır, "*Carpet Knights*" derler, "*halı şövalyesi*" 15. yüzyıla kadar, Haçlı Seferleri'ne kadar İngiltere'de ancak bir savaşı kazanırsanız ya da majesteleri ekselanslarının mülkünü korursanız, yani kılıçla müdafaa ederseniz şövalye oluyorsunuz. Ondan sonra bakmışlar Haçlı Seferleri'nde birçok soylu ölmeye başlamış, devletin hazinesi tamtakır olmuş, o zaman dönemin İngiltere Kralı şövalyelik unvanını parayla satmaya başlamış. Ama bunlar harp alanında şövalye olmamışlar. Bunlar halının üzerinde "*Seni şövalye ilan ediyorum*" diye şövalye olmuşlar. Halk bunlara "*Halı Şövalyesi*" demiş, yani "*Carpet Knights*".

Türkiye'de ilk hukuk fakültesi 1925 yılının 5 Kasımında büyük Atatürk tarafından kuruldu. Sayın Başkanın ve benim bitirdiğim fakülte, Ankara Hukuk Fakültesi. Darülfünun'da 1933'te Nazi döneminden kaçan Yahudi profesörler sayesinde

de bir İstanbul Fakültesi kuruldu ve 1980'lere kadar 7 hukuk fakültesi oluştu. Şu andaki sayı, son bilgilere göre 32 fakülteyi buldu. Kimseyi suçlamıyorum ama şu anda halkın gözünde bastırırım parayı, alırım diplomayı şekline gelmiş bir mesleğin mensupları olduk. Bugün ben burada bu konuşmayı yapmak istemiyordum ama dedim ya, bazı şartlar bizi zorluyor.

Eğer bir şeyin sayısı artarsa bu ülkede, onun değeri ucuzluyor. Maalesef avukatlık da Roma döneminin serfleri konumuna geldi. Hakimlerimiz, savcılarımız bu sistemin patricileri ve plebleri, bizler de serfleriyiz.

Sabahtan beri bireysel olaylara baktığımızda hakime karşı yargı bağımsızlığından, şundan, bundan bahsediyoruz. Biz mesleğin saygınlığını kazandırmak için acaba neler yaptık, neler yapıyoruz? Sayın Manisa Baro Başkanımız diyor ki, Amerikan şirketleri geliyor, Almanya'da 10 firmanın 7'si Amerikan şirketi. Biz daha Bay Petrocelli'yle, Bayan Ally McBeal'den korkacak kadar gelişmedik, çünkü biz daha Adliyenin kapısındaki 10 liraya dilekçe yazan arzuhalçilerle uğraşıyoruz Sayın Başkan. O yanlış dilekçeleri düzeltereğiz diye Aile Mahkemelerinde, Asliye Hukuk Mahkemelerinde, Ceza Mahkemelerinde uğraşıyoruz daha. Onun için Bay Petrocelli'yle, Bayan McBeal geldiği zaman çok fazla korkumuz yok. Biz daha burnumuzun dibini halledemedik.

Vergi konuları ve SSK konularında biraz ilerlemeler en azından sağlandı, çünkü avukatların çoğu yollarda kalp krizi geçirdiği zaman gidecekleri hastaneleri yoktu, en azından Sayın Başkan döneminde hastalık primleri sayesinde SSK hastanelerini kabil ediyoruz. Merhum Ali İhsan Yalçın belli bir kesimin tanıdığı bir avukattır, genç arkadaşların çoğu bilmez. Bu insan kanser olduğunda bütün servetini vermek suretiyle kanserle mücadele etti ve bugün şunu iyi bilin, kapıda herhangi biri, hiçbir vasfı olmayan biri yeşil kartlı olarak herhangi bir yere girebilir ama sizler avukatsınız, sizleri kabul edecek, paranız yoksa bir yer yoktur.

AYHAN
ATASAYAR'IN
KONUŞMASI

Bugün, sevgili devletimiz fakir, fukaraya zorunlu müdafî veriyor ama durumu iyi olmayan bir avukat için zorunlu doktor tayin etmiyor. Evet, bunun içindir ki, halkın gözünde doktorluk daha kutsal bir meslek, avukatsa yalan söylemek için diploma almaya ihtiyaç duyan bir meslek halini aldı.

Doğrudur, bazı arkadaşların dediği hukuk fakültesinde Rudolf Von Jhering'den, Hugo Grotius'tan, birçok kişiden, Eflatun'dan Aristo'ya kadar birçok görüşü bizler dinledik. Benim hocalarımın hepsi kitap sahibidir, övünmek gibi olmasın. Hepsi kitap yazmış insanlardır ve bizi teori olarak gerçekten anlaşırlar ama Sayın meslektaşım Vedat Türkmen'in dediği gibi ve bir arkadaşın daha dediği gibi hukuk fakültesini bitiren bir insan basit bir icra talebi açamaz, basit bir davanın dilekçesini dahi yazmaktan acizdir. Teorinin çok fazla olması hukuk fakültelerinin işidir, işleyişidir. Yıllar önce Baroya kaydolduğumda "Ne kadar çok avukat oldu" demişti Baronun o dönemdeki yönetiminde yer alan bir şahıs. Kısa zaman içerisinde sayımız 4 000 olacak demiştim. Ben bunu dediğimde yıl 1995'ti, 4 000'lere ulaştık. Ben 2010 diye düşünmüştüm, 2006-2007'de buna ulaştık. Şimdi de diyorum ki, birkaç yıl içerisinde sayımız 10 000 olacak.

Kimseyi suçlamak istemiyorum ama eğer vasıf ve kalite bu şekilde olursa, ki bu toplumda 65 000 diplomalı avukat var ama aslında 73 milyon avukat var. Hepiniz göreceksiniz ki, yarın mesleğe başlayacak stajyerler, "avukat hanım, avukat bey, bu iş böyle olmuyormuş, böyle oluyormuş" diyen değişik insanlara rastlayacaksınız.

Acı konulardan bahsettiğim için biraz güldürmek istiyorum. Bir ceza davasında nöbetçi savcıya gittik. Yanımda iri yarı bir vatandaş, Kırkpınar başpehlivanları gibi cüsseli bir insan. Müvekkilime kızıyor, "Avukata gerek yok burada. Zaten savcı serbest bırakır" diyor. "Dayıcım sen ne iş yapıyorsun?" diye sordum. "Ben döner ustasıyım" dedi. "Tabii, sen bileceksin, benim bilecek halim yok ya" dedim. Vatandaş nöbetçi sulh ceza mahkemesine sevk edildi vatandaş. Bu sefer bizim döner ustası "Şimdi ne olacak?" dedi. "Onu da sen söyle. Sevk edildi, sen nasıl

olsa biliyorsun” dedim. Bu sustu. Sonra bir meslektaşım geldi yanıma. Belki Erman Bey, belki başka biri, benim takıldığım, şakalaştığım arkadaşlardan biri, “Ben avukatlığı bırakıyorum” dedi. “Ne yapacaksın?” diye sordum. “Kale kapısında bir dükkan açacağım, büyük bir tavuk döner ya da et döner tezgahı yapacağım. 25 gram et koysam içine 600 ekmekten avukatlıkta bir ayda, bir yılda kazandığım parayı ben birkaç günde toparlarım” dedi. Bizim döner ustası döndü, “Bir döner tezgahında o bir blokta 130 yarım, 260 çeyrek ekmek yapabilirsin” dedi. “Sen nereden biliyorsun” dedi benim arkadaş. Dönerci, “Ben hesapladım, bu işi yapıyorum” dedi. “Be kardeşim, ben de yıllarca okudum, bırak da adam tutuklanacak mı, sevk mi edilecek, sevk mi edilmeyecek, bunu da ben bileyim” dedi.

Bu saygınlığı bu duruma getiren, belki başta siyasi iktidardır, çünkü yakında Serik’te, Manavgat’ta, Alanya’da, Akseki’de, Burdur, Bucak’ta. Isparta Sedirkent’te, belki hukuk fakültelerimiz olacak, belki ondan sonra sıra köylere gelecek, çünkü popülist politikanın sonu hiçbir zaman yoktur. Bir dönem bir yasa tasarısını her şirketin ve her kişinin avukatı olması gerektiğiyle ilgili bir yasa tasarısını engelleyen bizim bir meslektaşımız. Çiçek sulamasıyla meşhur bir milletvekilimizdi. “Hayır, bu vatandaşı koruyucu bir şey değil” diye.

Bugün batıdan bahsediyoruz ama doğulu toplumların bütün unsurlarını sergiliyoruz. İkiyüzlü davranıyoruz. Meslek olarak eskiden avukatlık mesleğindeki saygınlıkla şimdikiyi sadece biraz karşılaştırmak ve halkın içerisinde konuştuğunuz zaman “bu konuda artık avukata gerek yoktur” inancı oluşmaya başladı ve öyle bir duruma gelecek ki, insanlar doktorsuz yapamayacağını anlıyor ama bu işi avukatsız da ben kıvırırım diyeceği zamanlar ne olacağını düşünmek bile istemiyorum.

Devletimiz, Osmanlı’dan kalma bir alışkanlıkla yüzeysel şeylere önem veriyor. UYAP programı getirdi, UYAP’tan sonra acaba sağlıklı icra yapan kaç meslektaşımız var. Çünkü ben ne zaman gitsem, bu UYAP denilen şey Samuel Beckett’in eseri gibi Godot’yu Beklerken der gibi biz artık UYAP’ı bekliyoruz günlerce, saatlercé. Altyapısı olmadan yapılmış bir kurumda neredeyse biz daktilo dönemini özler hale geldik. Orada bir

AYHAN
ATASAYAR'IN
KONUŞMASI

cezaevi var uzakta, o bizim cezaevimiz. L tipi cezaevinde avukat müvekkille yan yana ve buradan uyarıyorum, bir gün bir mahkum avukatı boğazlayacak, gardiyan gelene kadar orada belki bir cinayet işlenecek, çünkü arada hiçbir perde, hiçbir şey yok. Ölüm dışında başka şeyler de olabilir. Onun için mesleğin geleceği konusunda çok iyimser olmadığımı itiraf ediyorum ve bunun suçu maalesef ne Antalya Barosu'nda, ne Manisa Barosu'nda, ne Ankara Barosu'nda. Büyük bir gemideyiz, gemi gidiyor ama buzdağına çarptı ama o kadar büyük bir gemi ki daha hâlâ havada askıda. Ambarlara su doluyor ve bizler yemek salonunda orkestrayı dinlemeye devam ediyoruz. Ama gemi su alıyor, çünkü o buzdağına çarptı.

Saygılarımla.

Oturum Başkanı: Arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Daha önce oradan bir bayan arkadaşımız el kaldırmıştı galiba.

Buyurun.

EZGİ
HEPGÜLERLER'İN
KONUŞMASI

Ezgi HEPGÜLERLER (Antalya Barosu, Stajyer): Sabahtan beri birçok avukat meslektaşımızı dinliyoruz, birçok büyüğümüzü dinliyoruz. Herkes biraz olması gerekeni anlatırken olanları es geçtiklerini fark ediyorum. Ben şu anda bulunduğum konum itibarıyla hukuk fakültesinden mezun olmuş ve stajına devam eden bir avukatın dertlerini anlatacağım size ve bununla ilgili çözüm önerimi sunacağım.

İlk olarak hukuk fakültesinden mezun oluyoruz ve kendi mesleğimizi kendi bireysel özelliklerimize göre seçemiyoruz. Önümüzde genellikle iki yol oluyor, ya avukatlık yapabiliyoruz ya da hakim ve savcılığa yönelebiliyoruz ve avukatlık mesleğini, karşımıza geldiği zaman bunu değerlendirirken, avukatlık mesleğinin hiçbir şekilde, bunu kim ne derse desin, avukatlar arasında bile saygınlığını kaybettiğini görüyoruz ve düşünüyoruz. Bir tarafta hakimlik ve savcılık var ve bir tarafta da avukatlık var. Hakimlik ve savcılık mesleğine baktığımız zaman hem ücret konusunda, hem sosyal güvenlik konusunda,

hem toplumdaki itibar konusunda birçok yönden avukatlığa göre tercih edilebilir bir meslek olduğunu görüyoruz.

Avukatlığa döndüğümüz zamansa ilerde, meslekte bir 5-10 sene geçtikten sonra, çünkü bunu herkes bu şekilde söylüyor, şu anda sorduğunuz avukatlar da bu şekilde ifade ediyorlar, para kazanacağınız ama saygınlık görmeyeceğiniz bir meslek olarak maalesef bununla karşılaşılıyor.

İlk olarak staj döneminde, gerek kalemler olsun, gerek icra daireleri olsun, gerek hakimler ve savcılar olsun, hiçbir şekilde saygınlığımız yok. Ben karşılaştığım bir olayı da size söylemek istiyorum. Herkesin bildiği gibi stajımız savcılık aşamasında başlıyor ve ben savcının yanına gittiğim zaman şöyle bir cevap alıyorum, *"Siz avukat stajyer olduğunuz için gelmenize gerek yok ama hakim stajyeri olsaydınız sizinle ilgilenirdik."* İlk aldığım cevap bu. Bundan sonra stajım devam ediyor ve kesinlikle adli stajın hiçbir şekilde faydasının olduğunu düşünmüyorum, ayrıca altı aylık boş bir zaman dilimini geçirdiğimizi de düşünüyorum. Devam ederken başka bir kalemde ya da başka bir icra dairesinde şöyle bir cevapla karşılaşılıyor: *"Eğer kalemde çalışmazsan sana imza attırmam."* Daha bunu geçen hafta içi yaşadım. Bu şekilde tehditle karşılaşılıyor.

Bunun haricinde adli staj dönemiyle ilgili olarak söyleyebileceğimiz, daha sonra avukat yanına geçiyoruz ve avukat yanında geçirdiğimiz süre de yine altı ay. Bu dönemde de *"naylon staj"* diye bir kavram öğrendim. Staj döneminin hem ilk altı ayı, hem ikinci altı ayı evde oturularak tamamlanabiliyor. Bunu öğrendim ve böyle bir kavram var. Avukat yönünden baktığımız zaman da, burada da avukatlarımızın yeteri kadar stajyerleriyle ilgilenmediklerini görüyorum, çünkü dilekçe yazmadan stajı bitmiş, hatra hiç avukatlık bürosuna dahi gitmeden stajı bitmiş arkadaşlarım var ve bunlar çok değil, bir sene sonra avukat olarak mesleğe başlıyorlar.

Bunun haricinde sosyal güvenlik ve kredi konusunda çok affedersiniz ama biraz ağzımın payını aldım, çünkü ben de staj kredisinden yararlanıyorum ve iki ayda bir 500 lira alıyo-

rum. Bunun dört seneden beri arttırılmadığını söylediler ve bunun nedeni olarak da staj kredilerinin geri ödenmediğini ifade ettiler ve icra takibinin avukatların onurunu kırıcı bir davranış olduğunu ve bu yüzden de yapılmadığını söylediler. O zaman şöyle bir şey soruyorum, ki bunu geri ödemeyerek kendilerini düşüren avukatlara neden icra takibi yapılmasın ve eğer ki bunlar yapılmıyorsa bunun vebalini staja yeni başlayan ve mesleğe yeni adım atan biri olarak neden ben çekeyim. Bu kesinlikle önemli bir konu, çünkü biz mutsuzuz.

Geçen gün staj dersinden önce arkadaşşıma sordum. *"Bugün kendimi çok mutsuz hissediyorum"* dedim. O da *"Ben de çok mutsuz hissediyorum"* dedi. Sonra etrafımızda birkaç arkadaşımıza sorduk, herkes mutsuz. Gerçekten mutsuzuz ve para konusunun haricinde bir de sosyal güvenliğimizin olmadığını da herkes biliyor. Ben okul dönemimde hem okudum, hem çalıştım hafta sonları ve hafta sonu çalıştığım zaman da sigortalıydım ama gördüğünüz gibi staja başladıktan sonra herhangi bir sosyal güvencem maalesef yok.

Bir de sınavla ilgili bir şey söylemek istiyorum. Avukatlık stajı, evet, kaldırıldı. Bence yapılması gerekir ya da yapılmaması gerekirden önce biraz niteliğine bakmamız gerekiyor sınavın, çünkü bizim ülkemizde şöyle bir şey var: Eğer bir sınav yapıyorsanız bundan önce kurs açılırsunuz, şu anda hakimlikte de olduğu gibi, bundan önce bir kurs açılırsunuz, insanlar bu kursa devam ediyorlar ve kurstan sonra öyle ya da böyle bu sınavı geçiyorlar. Bunda da yine bu şekilde olacağını düşünüyorum sınavla ilgili. Bu yüzden de bu sınavın staj bittikten sonra yapılabilmesi şu anda daha sağlıklı olarak görüyorum. Stajımız bittikten sonra, kendimin de şu anda bir büro açma imkanım yok ve birçok arkadaşımın da olmayacağını biliyorum. Bir başka avukatın yanında çalışmaya başladığımız zaman, şöyle bir olaydan yola çıkayım, geçen gün karşılaştığımız için söylüyorum. Bir müvekkil geldi, oturdu ve *"Dilekçede ismi yazan avukatı görmek istiyorum"* dedi. Diğer avukat arkadaşımız kendini anlatmaya çalıştı, *"Ben de avukatım, benim de imza yetkim var, ben de size yardımcı olabilirim, beklemenize gerek yok, şöyle gerek*

yok, böyle gerek yok". Ama müvekkil sabahtan akşama kadar oturdu ve dilekçede ismi yazan avukatı bekledi. Bunların da biraz onur kırıcı olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Biz de arkadaşımıza teşekkür ediyoruz. Başka söz almak isteyen arkadaşımız yok mu? Özellikle Isparta ve Burdur'dan gelen arkadaşlarımız konuşma için söz almak istemiyorlar mı? Peki o zaman Antalya Baro Başkanımız, siz buyurun.

Av. Mehmet Zeki DURMAZ: İkinci kez başkanlar söz alabiliyor ama gençlere söz vermiyorlar, çünkü başkan olmak gerekiyor demek ki ikinci kez söz alabilmek için. Gerçekten keyifli bir çalışma yaptık. Ben bunun için açılış konuşmasında belirttiğim gibi divandaki arkadaşlarımıza, Türkiye Barolar Birliği'ne ve bu donanımı bize sağlayan, mutfakta çalışan Türkiye Barolar Birliği'nden, şu anda da konuğumuz olan arkadaşlara Antalya Barosu adına teşekkür etmek istiyorum.

Gerçekten çok önemli şeyler söylendi. Belki satır aralarında geçti bir bölümü ama sanıyorum bunun da kitapçığı çıktığında o satır aralarını okurken ne denli önemli şeylerin burada söylendiğini göreceğiz. Ben de Soner beyin sınıf arkadaşım, onun gibi 30 yılı geçmiş bir avukatım maalesef. Sorunlarımızı 30 yıl da geçse, 40 yıl da geçse çözme olanağı yok. Neden çözme olanağı yok? Eğer böyle bir toplantı düzenleniyor ve böyle bir toplantıyla ilgili meslektaşlarımıza biz üç kez SMS atmak zorunda kalıyorsak ve çektiğimiz SMS'in en sonunda bugün burada program yapacak sanatçının adını da yazma gereği duyuyorsak bizim temel sorunlarımızı çözme olanağı yok diye düşünüyorum.

Biraz önce konuşan stajyer arkadaşımız benim stajyerim. Altı ay stajını bitirmedi. O ofiste özellikle başka arkadaşlarla ilgili yönetimden biri bana "uu" yaptı, onun için söyleme gereği duyuyorum ve kendileriyle bugün Sayın Genel Sekreterimizle de arada paylaştım, onur duyduğum stajyerler. Düşünün ki

EZGİ
HEPGÜLERLERİN
KONUŞMASI

MEHMET
ZEKİ
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

MEHMET
ZEKİ
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

siz, bugün konuşmalar arasında geçti, meslektaşımız dedi ki, *“Bize Türk Ticaret Kanunu Tasarısı’yla ilgili geldiğinde iki gün vardı”* dediler. Oysa ki hemen o sarı Ezgi’nin yanında oturan kara Ezgi diyoruz biz iki Ezgi olunca, Ezgi kapandı ve çok kısa, bir hafta sürdü sanıyorum, değil mi, bir haftalık bir süreçte yasanın, taslağın tamamını mükemmel bir biçimde, bir kitapçık halinde neredeyse irdeledi ve getirdi önüme. Gene Sayın Genel Sekreterle paylaştık, *“Acaba icralar nasıl düzelebilir”* anlamında paylaşıldı. Biraz önce konuşan arkadaşımız, icraların yeni bir yapılanmayla Türkiye’de düzelebileceğini, bunun söylenen özelleştirme biçiminde olabilir mi, olamaz mı ya da bunun bir noter modeliyle çözülmesi olası mı, değil mi, bunun teknik yapısını da belirleyerek gene ciddi bir tez çalışması gibi çalıştı, getirdiler.

Şunu söylemek istiyorum: Siz bir şeyi isterseniz ve bir şeye katkı vermek isterseniz onu stajda da yaparsınız, bir başka yerde de yaparsınız ama dönüp baktığımızda, sayın Manisa Başkanımız söylediler, hangimizin kaç gazete okuduğunu sormayacağım, çünkü biliyorum ki avukatların kesin bir yarısı bir günlük gazeteyi okumuyor. Gene biliyorum ki, 4’te 1’i mesleki yayınları ancak takip edebiliyor. Gene biliyorum ki, hemen her ofiste bilgisayar bulunmasına karşın bilgisayarda gezinirken benim Antalya Baromda acaba ne var, diye sayfasına bakma gereğini büyük bir bölümü görmüyor ya da Türkiye Barolar Birliği hangi konuda ne yapıyor, ne çalışmalar yapmış, güncel ne oluyor, diye başka sitelerde gezinme yerine 10-15 dakikasını bunun için ayırmıyor.

Bunları nereden çıkarıyorum? Biraz önceki sağlık sorunuyla ilgili Türkiye Barolar Birliği’nin yaptığı çalışmalarla ilgili birçoğumuzun bilgisiz olduğunu gördüm ve dışarı çıktığımda birçok meslektaşımızın orada sadece konuştuklarını, dönüp kendilerine, *“Arkadaşlar içerde Saymanımız çok ciddi, bizim de bilmediğimiz konularda açıklama yapıyor”* demiş olmama karşın hiç kıpırdamaksızın orada oturmalarını sürdürdüklerini gördüm. Eğer siz buraya geliyorsanız ve bu özel mesleğin mensubu iseniz gereğini yapmak zorundasınız. Yoksa ayrı büro açama-

mak ya da para kazanamamaktan laf etmek, yahut da hakim, savcı, mübaşir tarafından itilip kakılmaktan kurtulamazsınız, çünkü bunun temel kıstası ve temel ölçüsü, bir avukat duruşunu sergilemektir.

Ben hep stajyer arkadaşlarıma söylerim, bütün konuşmalarımda, ısrarla bütün yemin törenlerinde söylediğim bir şey var: Avukat duruşuyla, kılığıyla, kıyafetiyle, saçıyla, sakalıyla avukat gibi olmalıdır.

Bizim dönemimizde kredi de yoktu, bizim avukatlık yaptığımız dönemde kredi de yoktu ve gene stajyerlere bir gün anlatırken, *"Benim öğle yemeği yemeye gidecek param ve dolmuş parası cebimde yoktu. Gidip memur evlerinde anamın yaptığı yemeği koşarak yiyor ve geri büroma dönüyorum"* dediğimde, bunu abartı olarak gören arkadaşlar, benim oğlum da avukat, ona herhalde, *"Baban attı"* demişler. Bunlar yaşanarak geliyor. Ben sadece altı tane o kahveci sandalyeleri vardır, tahta, onu bile Antalya'ya geldiğimde borç bularak ancak yan yana koydum. Ama bir şey yaptım, o açlığım rağmen hiçbir zaman odamın masasını, kül tablasını kirli tutmadım. O dönemde sekreter çalıştırma, katip çalıştırma olanağım olmadığı için sabah gelir kravatımı çıkarır, her tarafı siler, temizler, ondan sonra elimi yüzümü yeniden düzeltip kravatımı takar ve çalışmaya başladım. Ama gene şunu yaptım: Müvekkile hep randevu verdim. Bundan 30-35 yıl önce Antalya'da randevuyu düşünün sizler. Saat hâlâ söyleniyor, adam diyor ki, 14:00-15:00 arası gelirim. Kardeşim 14:00 mü, 15:00 mi, bir saat var arasında. Orada bir saygı trendini meslek olarak yakalamış oluyorsunuz doğal olarak. Çok iyi biliyorum ki 14:30'da, 14:15'te gelen, açlığımdan ağzım kokmasına rağmen müşteriyi kabul etmediğimi, müvekkili kabul etmediğimi biliyorum. Hatta dönüp, *"kusura bakmayın"* dediğimi hatırlıyorum.

Hiçbir kalemde bugün bir iki meslektaşım da arada paylaştım, çok özür dileyerek kendimden, yaşadığım şeylerden örnek vererek, insanın kendinden bahsetmesi belki çok abes olabilir ama somut bir gerçeği sizinle paylaşmak adına bunu yapmak zorundayım. Bizim stajyerlerimiz ve birlikte çalıştığı-

MEHMET
ZEKI
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

mız avukat arkadaşlar zaman zaman gelip şikayet ediyorlar. *"Şu şöyle oldu, böyle oldu"* diyorlar. Benim onlara söylediğim şu: *"Siz avukatsınız, haklarınızı arayacaksınız."* Çünkü hak aramayı kendisine meslek edinmiş olan insanların önce kendi bireysel haklarını aramaları gerekir. O kadar inanılmaz bir biçimde gelir ki zaman zaman, çok affedersiniz, tuvaletlerin kilitli olduğuna kadar ya da lavaboda sabun bulunmadığına kadar meslektaşlarımızın istekleri, dilekleri gelir. Ama bir meslektaşımız kalkıp kendisine karşı yapılan haksız bir eylem nedeniyle oturup temel işi yazmak olan bir avukat iki satır dilekçe yazıp kendi şikayet hakkını kullanmaz. Biz Antalya Barosu olarak bugüne kadar bütün meslektaşlarımızın arkasında durduk.

Hiç kimse, hiçbir meslektaşımız diyemez ki, biz Baro Başkanlığı, Yönetim Kurulu üyelerimizi aradık, ilgilenmediler diyemez. Ama yapılan her şeyi sizinle paylaşma olanağı yok. Ama bir şeye baktığınızda görürsünüz, gene web sayfamızda Yönetim Kurulu Kararlarını izlediğiniz zaman, daha geçen hafta, Sayın Genel Sekreterim çok ilginç, akşam yemekte web sayfasını gösterdi. Aynı web sayfasıyla ilgili Çarşamba günü Yönetim Kurulu işlem yapmıştı. *"Gene arkadaşlarımızın çok ciddi çalışmalarınıyla levhaları nasıl düzenleyebiliriz"* denildi. Bunları çok basit görebilirsiniz, bir levha önemli mi?

Müvekkiller, o duruş diyoruz ya, avukat duruşu, sizin ayakkabınızın boyasına kadar dikkat eder ve gene arkadaşlarımızın bilgisi olmadığını gördüm Antalya Barosu'nun bizden önceki dönemlerde oluşturulan hep saygıyla andığım bir biçimde sosyal güvenliğimize çok ciddi katkı veren fon, Türkiye'de belki ender baroda olan ya da hiçbirinde olmayan, bugüne kadar hastanede yatan, hastanede tedavi gören ve kendisi yatalak olan meslektaşlarımıza karşı yardımını sürekli bir biçimde sürdürmüştür. Bu, meslek içi dayanışmayı beraberinde getirmiştir. Ama bir şeyi özenle sizlerden rica etmek istiyorum. Lütfen birbirinize sahip çıkın, çünkü gelen her avukat şikayetinin altında bir başka meslektaşımızın kokusunu görürsünüz. Bir başka meslektaşımızın daktilosundan çıktığını görürsünüz. Haklı ya da haksız, meslektaşlarımıza

sahip çıkmak zorundayız. Sahip çıkarken yaptığı kusurlar örtelim anlamında söylemiyorum. Ama meslektaşlarımızı ve mesleğimizi, özellikle mesleğimizi dışa karşı koruma, güçlendirme ve onurlu bir meslek olan bu mesleği en üst düzeyde tutmanın yolu budur, diye düşünüyorum.

Aslında şu anda direkt aklıma gelenleri söyledim. Toplantı sürerken ola ki yanıtlanır diye birkaç notum olmuştu. Onları da öylesine, yanıt verme adına değil ama öylesine sizlerle paylaşmak istiyorum.

Sayın Kara ilk konuşmacıydı, hukuk fakültesi bitirildiğinde insan avukattır zaten, dedi. Herhalde bu bir dil sürçmesiydi, ben öyle kabul ediyorum, çünkü öyle bir şeyin söz konusu olabileceğini hiçbirimiz düşünemeyiz.

Kalemlerle ilgili çıktılar için kağıt götürdüğünü bazı meslektaşlarımın söyledi, Antalya Barosu bütün kalemlerin kağıt ihtiyaçlarını başından beri sağlayan bir barodur. Bu yönde herhangi bir sorun olursa iletmenizi, çünkü genellikle bizim Antalya'dan olduğu için meslektaşlarımız, böyle bir arada bulunmayabilir, söylenip havada kalmasın adına bunu da söyleme gereği duyuyorum.

İzmir Barosu'nda yapılan bir uygulamadan öğlen gene tartıştık, söz edildi. Biz Antalya Barosu'nun bu dönem yönetiminin hemen ilk toplantılarında da konuştuk. Antalya Barosu'nda Müşahit Avukatlık Sistemi kurulsun mu kurulmasın mı, çünkü biz yönetime geldiğimizde bizimle birlikte aday olan meslektaşlarımızın neler istediğini, neler söylediğini masaya yatırıp onun istediklerini de gerçekleştirelim istedik. Müşahit avukatlık şu: Arkadaşlarımızın söylediği, İzmir Barosu'nda uygulanan bir meslektaşımız adliyede bir haksızlığa uğradığı zaman hemen nöbetçi olan meslektaşımız gelecek, birlikte tutanak tutacaklar, değil mi? Yani Müşahit avukatlık sistemi bu.

Antalya Barosu'nda, gene öğlen söyledim kendilerine, görev yaptığımız süre içerisinde, Baro Başkanı yahut da Yönetim Kurulu üyesinden birinin, ikisinin adliyede bulunmadığı

MEHMET
ZEKİ
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

bir süreç yoktur. Büyük barolarda belki o ulaşım nedeniyle İstanbul gibi bir baroda eğer 32 yerde adliye varsa, orada baro başkanına ya da yönetim kurulu üyesine ulaşmada zorluk olduğu için bu sistem kabul edilebilir. Ama Antalya Barosu'nda bizim görev yaptığımız şu altı yıllık süre içerisinde "24 saat baro başkanına, baro yönetim kurulu üyelerini aradık, ulaşamadık, ya da ulaştık, ilgilenilmedik" diyen bir tek adam yoktur. Onu da belirtmek istiyorum. Sen de duymadım dedin zaten öğlen. O konuyu da öylece geçmek istiyorum.

CMK eğitimiyle ilgili bir şeyler söylendi. Ben gene CMK diyorum. Bu eğitimin gereksiz olduğu söylendi. İnsan haklarından hep söz ederiz biz. İnsan hakları savunuculuğumuzdan söz ederiz ama biliyor musunuz ki CMK eğitimi yapılmadan önce Antalya'da 18 yaşından küçük çocukların ifadelerinin karakolda alındığını, bu böyleydi. Ondan sonra öğrenerek, uygulayarak, hatta bu konuda ciddi bir biçimde ilk yapılan eğitimden sonra Cumhuriyet Savcılığı'yla kavga vererek, 18 yaşından küçük çocukların ifadelerinin alınmayacağı, CMK'nun oluşumundan 1992'den 2002'ye kadar ki 10 yıl süredeki bu yasadışı uygulamaya, insan haklarına aykırı bir uygulamaya o eğitim sayesinde, bir tek bunu söylemem bile benim açımdan yeterli, son verilmiş oldu.

UYAP'la ilgili sorunlarımız gerçekten var. Son yapılan Türkiye Barolar Birliği'yle görüşmelerimizde de onların Bakanlıkla yaptığı görüşmelerde bir ay oldu sanıyorum bizim görüştüğümüz, iki ay içerisinde bu ana makinelerin, yani serverların güçlendirilerek bu sorunun çözüleceği söylendi.

Meslek örgütleri dedi başta o arkadaşımız, kalemlerle muhatap olmamalıdır. Yok böyle bir şey. Siz her şeyi birlikte üreteceğiniz bir birimle muhatap olmamanız diye bir şey söz konusu değil, onun, gene bir meslektaşımız söyledi, "sınırimi çok iyi tespit etmek gerekir" dedi, ona aynen katılıyorum. Herkesle, her yerle sınırı gerçekten iyi tespit etmek gerekiyor.

Kamu avukatlarıyla ilgili meslektaşımıza da hemen bakıyorlar, arada da söyledim, bir kez daha sizinle paylaşmak

istiyorum. Kamu avukatlarının biliyorsunuz sırf avukatlarla ve barolarla, kendi öz örgütleriyle ilintilerini kesmek için yapılan bir yasa değişikliğiyle kaydolmaların zorunluluğu kaldırılmıştı. Bunda birçok meslektaşımız duyarlılık gösterip barolarla o örgütsel bağlantılarını üyelik biçiminde sürdürmüş olmalarına karşın birçok kamu kurumu avukat arkadaşımız, meslektaşımız Baromuza kayıtlı değiller. Bütün bunlara karşın kamu avukatlarıyla yapılan ve Zonguldak'ta bir foruma dönüştürülen Türkiye forumunda, gene o kamu avukatlarının hazırladığı birden fazla bildiriyle Antalya Barosu sunumlarını yapmış, o konuda gene Zonguldak Barosu'nun ve Türkiye Barolar Birliği'nin öncülüğü yaptığı harekette de yerini almıştır. Onun da bilinmesini istiyorum. Ama o meslektaşlarımızın örgütleriyle bağlarını güçlendirmesinin üyelikten geçtiğini de bir kez daha belirtmeden geçemeyeceğim.

Sınavla ilgili şeyler söylendi. Sınavın kalite getirip getirmediği. Bunlar gerçekten hukuk eğitim ve öğretimi bizim ilk geldiğimiz dönem yaptığımız çok geniş, hocaların da katıldığı bir sempozyumla Antalya'da tartışılmıştı. Genç meslektaşlarımıza şunları söylemek istiyorum: Bizim bugüne kadar yaptığımız çalışmaların tümünün CD'leri Baro'da mevcuttur. Onlardan herkes ücretsiz edinebilir. Onun bilinmesini istiyorum. Çok iyi çalışmadı. O nedenle bugün beli hukuk öğretimiyle, hukuk fakülteleriyle ilgili söylenen sözler Türkiye Barolar Birliği'nin de yaptığı birçok çalışmada gündeme getirildi. Önümüzdeki günlerde sanıyorum İstanbul Barosu'nun yapacağı bir çalışma, Edirne'de mayısta yapılacak olan bir çalışma var. Bu çalışmalarını izlemenizi diliyorum, çünkü avukatlık salt o, arkadaşımızın birinin belirttiği gibi, sabah çantayı kapıp kalemlere gitmek değil, avukatlık ayna zamanda hukuk yaratmak, aynı zamanda toplumla birlikte olabilme sanatlarından biridir, diye düşünüyorum.

Sayın Manisa Barosu Başkanı mutlaka çok önemli şeyler söyledi, biliyoruz, bin seneden beri beraber görev yaptığımız için. Özellikle Levent Kaya arkadaşımız idari yargıyla ilgili hiç mi hiç dışarı atamayacağımız önemli şeyler söyledi. O pastadan

MEHMET
ZEKİ
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

payını gerçekten avukatların alması gerekir. Musa arkadaşımız fiziki sorunlarından söz etti adliyenin. Sanıyorum Musa, 92-93'te Sayın Genel Sekreter, 200-2002'de Genel Sekreter'di ve Antalya Barosu'nun, Antalya Adliyesi daha kurulduğunda yetersiz olduğu belliydi, 92-93'te Sayın Seyfi Oktay'ı zamanın başsavcısına götürmüş olmama karşın ve Sayın Seyfi Oktay'ı burada saygıyla anmak istiyorum, çünkü o dönemdeki yapılan çalışmalar son derece önemli çalışmalardı, yargıda yaptıkları iyileştirmeler ve çalışmalar. Antalya Cumhuriyet Başsavcısı'na, bugün o futbol alanı olarak yanda kullanılan alanları "gelin bu yeri size verelim" dediğinde Sayın Başsavcı belki 92-93'te gitseydi bugün bu fiziki zorlukları çekmeyecektik, çünkü temel sorunumuz fiziki sıkıntılardan kaynaklanıyor. Kullanacak olan adliyeler, icra daireleri için ye gerekiyor öncelikle. Bunu biliyorsunuz önümüzdeki adli yılda, şu andaki adliyenin beş misli büyüklükte olacak olan Adliye Sarayına kavuştuğumuzda fiziki sorunları çözdüğümüz gibi, Sayın Adalet Bakanıyla yaptığımız görüşmelerde orada kadro sorununu da çözecekleri sözünü verdiler.

Ben belki her konuda ayrı ayrı konuşulabilir ama şunu bilmenizi istiyorum, herkes, lütfen bir kez daha tekrar ediyorum, birbirine sıkı olarak sarılsın, örgütlerimize sıkı olarak sarılalım, barolarımıza, Barolar Birliğimize sarılalım. Bu birliktelikler hem üretimimizi arttıracaktır, hem etkinliğimizi arttıracaktır, hem de bizim karşımızda herkesin duruşuna adam gibi şekil verecektir, diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Sayın Başkan'a biz de teşekkür ediyoruz.

Bu arada tabii zaman ilerledi. Çok konuşma yapıldığı için kapanış konuşması için bana süre kalmadı. O yüzden çok kısa birkaç şey söylemek istiyorum.

Değerli meslektaşlarımız, bu toplantının başında dağıtılan kitapçıklardan görüldüğü gibi, bir ve iki Ankara ve Adana'da

yapılan toplantılar, bu da üçüncüsü olmakta. Gördüğümüz gibi yine kayda aldık. Bütün bunları yine kitapçık haline getireceğiz ama ondan önce gerek Genel Sekreterimiz Sayın Güneş Bey, gerekse Saymanımız Soner Beyler notlarını aldılar. Bu masada bulunan divandaki arkadaşlarımız, Av. Muzaffer Nerse ve Av. Göktan Koçyıldırım ki Ankara'da 20-25 kişilik bir komisyondur, genç avukatlar, mesleğe yeni başlayan avukatlar grubu komisyonu, Türkiye çapında bu çalışmalarını yürütmekteler. Onlar da gerekli notları aldılar. Her toplantıdan sonra bu toplantının özetleri rapor halinde çıkarılarak Barolar Birliği'ne iletilir, ayrıştırılır. Konuşmacı arkadaşların değindiği konular, sorunlar ve çözümler grup grup ayrılarak bunların hangi konuları ilgilendirdiği, neler yapılabileceği konusunda, o konuda hiçbir endişeniz olmasın. Bundan sonra da Denizli başta olmak üzere, birkaç ilde daha bu bölgesel nitelikte bu toplantılar devam edecek. Daha sonra bu toplantıya katılan arkadaşlarımız için bu kitapçığı Baroya göndereceğiz, bu kitapçığı oradan edinebilirler.

MEHMET
ZEKİ
DURMAZ'IN
KONUŞMASI

Biz öncelikle Antalya Baro Başkanımıza bu toplantı için teşekkür ediyoruz, Yönetim Kurulu üyelerine, siz konuksever Antalyalı meslektaşlarımıza bir Cumartesi gününü burada geçirdiğiniz için ve yine uzaklardan gelen baro başkanlarımız, Manisa, Aydın, Denizli, Muğla, Isparta, Burdur baro başkanlarımıza da ayrıca teşekkür ediyoruz. Saat 19:00-19:30 arası burada salon düzenlenecek. Sanıyorum 19:30'da hazır olmuş olur. 19:30-22:30 arası burada bir yemek, kokteyl ve müzik var. Bu şekilde de bir sosyal ihtiyacı da gidermiş olacağız.

Hepinize teşekkür ediyoruz. İyi akşamlar.

Çetin Emeç Bulvarı No: 46 Balgat / Ankara
Tel: (+90.312) 287 87 90 (Pbx) Faks: (+90.312) 286 55 65 - 286 31 00
Karanfil Sokağı No: 5/62 06650 Kızılay / Ankara
Tel: (+90.312) 425 30 11 - 425 36 19 - 418 13 46 Faks: (+90.312) 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-mail: admin@barobirlik.org.tr • yayin@barobirlik.org.tr